

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY VADIMA PETROVA

OTEVŘENÁ ŠKOLA – ŠKOLA HROU

Základní umělecká škola Vadima Petrova

Dunická 3136/1, 141 00 Praha 4 – Spořilov

OBSAH

1	IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE	7
2	CHARAKTERISTIKA ŠKOLY	8
2.1	Historie a současnost	8
2.1.1	Historie školy	8
2.1.2	Současnost školy	8
2.2	Zaměření školy a její vize	9
2.3	Charakteristika pedagogického sboru	11
2.4	Vybavení školy a její podmínky	11
2.4.1	Prostorové podmínky školy	11
2.4.2	Materiální vybavení školy	12
3	ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE	13
3.1	Zaměření školy	13
3.2	Vize školy	13
4	VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE	14
4.1	Strategie pro kompetenci k umělecké komunikaci	14
4.2	Strategie pro kompetenci osobnostně sociální	14
4.3	Strategie pro kompetenci kulturní	14
5	VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU	16
5.1	Přípravné studium	16
5.1.1	Přípravné studium I	16
5.1.2	Přípravné studium II	19
5.2	Studijní zaměření – Hra na klavír	20
5.3	Studijní zaměření – Hra na elektronické klávesové nástroje	25
5.4	Studijní zaměření – Hra na housle	28
5.5	Studijní zaměření – Hra na violu	34
5.6	Studijní zaměření – Hra na violoncello	36
5.7	Studijní zaměření – Hra na kontrabas	42
5.8	Studijní zaměření – Hra na zobcovou flétnu	44
5.9	Studijní zaměření – Hra na flétnu	50
5.10	Studijní zaměření – Hra na klarinet	56
5.11	Studijní zaměření – Hra na saxofon	62
5.12	Studijní zaměření – Hra na pozoun (tenor – baryton)	67
5.13	Studijní zaměření – Hra na trubku	72
5.14	Studijní zaměření – Hra na lesní roh	77

5.15	Studijní zaměření – Hra na kytaru.....	81
5.16	Studijní zaměření – Sólový zpěv.....	89
5.17	Studijní zaměření – Hra na bicí nástroje	94
5.18	Studijní zaměření – Hra na akordeon.....	99
5.19	Studijní zaměření – Hra na elektrickou kytaru.....	105
5.20	Vyučovací předmět – Hudební nauka	109
5.21	Vyučovací předmět – Historicko-estetický seminář.....	112
5.22	Vyučovací předmět – Improvizace	114
5.23	Vyučovací předmět – Poslechový seminář.....	116
5.24	Vyučovací předmět – Komorní hra	118
5.25	Vyučovací předmět – Souborová hra	120
5.26	Vyučovací předmět – Komorní zpěv	123
5.27	Vyučovací předmět – Čtyřruční hra	124
5.28	Vyučovací předmět – Přípravná hudební nauka (SŠ, SOŠ, VOŠ)	126
6	VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU	128
6.1	Přípravné studium.....	128
6.1.1	Přípravné studium I.....	128
6.1.2	Přípravné studium II	130
6.2	Studijní zaměření – Výtvarný obor.....	132
6.3	Studium pro dospělé	143
7	VZDĚLÁVACÍ OBSAH TANEČNÍHO OBORU	144
7.1	Přípravné studium.....	144
7.1.1	Přípravné studium I.....	144
7.1.2	Přípravné studium II	146
7.2	Studijní zaměření – Tanec	148
7.3	Studium pro dospělé	156
8	VZDĚLÁVACÍ OBSAH LITERÁRNĚDRAMATICKÉHO OBORU	157
8.1	Přípravné studium.....	157
8.1.1	Přípravné studium I.....	157
8.1.2	Přípravné studium II	158
8.2	Studijní zaměření – Literárně-dramatické.....	159
9	ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI.....	172
10	VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH.....	174
11	HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY	175

11.1	Hodnocení žáků.....	175
11.1.1	Klasifikace	175
11.2	Vlastní hodnocení školy.....	176

1 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název ŠVP:	Školský vzdělávací program základní umělecké školy Vadima Petrova
Předkladatel:	
Název školy:	Základní umělecká škola Vadima Petrova
Adresa školy:	Dunická 3136/1, 141 00 Praha 4 – Spořilov
Další místa poskytovaného vzdělávání:	Jižní náměstí 924/12, 141 00 Praha 4 – Spořilov Boční II. 1220/7, Praha 4 – Spořilov
IČ:	45245118
Ředitel školy:	Mgr. Josef Zámečník
Telefon:	+420 272 702 956
E-mail:	info@ zusvpetrova.cz
Web:	www.zusvpetrova.cz
Zřizovatel:	
Název:	Hlavní město Praha
Adresa:	Magistrát hlavního města Prahy, Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1
Telefon:	+420 236 005 900
E-mail:	posta@praha.eu
Web:	www.praha.eu/jnp/cz/home/magistrat
Platnost dokumentu od:	1. 9. 2012 počínaje 1. ročníkem (ve znění revize z 1. 9. 2016)

V Praze 1. 9. 2016

Razítko školy

Mgr. Josef Zámečník
ředitel školy

2 CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní umělecká škola Vadima Petrova, Praha 4, Dunická 3136/1 je ZUŠ se čtyřmi studijními obory: hudební, taneční, výtvarný a literárně-dramatický, které jsou vyučovány ve třech budovách.

Hlavní budova:

Dunická 3136/1, 141 00 Praha 4 – Spořilov; vyučované obory: hudební, taneční, literárně-dramatický

Odloučená pracoviště:

Jižní náměstí 924/12, 141 00 Praha 4 – Spořilov; vyučovaný obor: hudební

Boční II. 1220/7, 141 00 Praha 4 – Spořilov; vyučované obory: hudební, výtvarný

Cílová kapacita školy: 630 žáků

2.1 HISTORIE A SOUČASNOST

2.1.1 Historie školy

Umělecké školství na Spořilově se začalo rozvíjet v roce 1965, kdy zde vznikla pobočka LŠU Lounských, Praha 4. Vyučován byl pouze hudební obor, a to v pronajatých místnostech v budově Na Chodovci. Vzhledem ke vzrůstajícímu zájmu o umělecké vzdělávání v regionu se posléze podařilo získat další dvě budovy – vilky po zrušených mateřských školkách, a to v ulici Boční II. a na Jižním náměstí. 1. 7. 1990 byla škola na žádost pedagogů osamostatněna. Prvním ředitelem školy byl pan Miloslav Vinš, pod jehož vedením škola získala 1. 1. 1992 právní subjektivitu. 1. 9. 1992 se stal ředitelem školy pan PaedDr. Pavel Kloub a v pronajatých místnostech v Bojanovické ulici byla zahájena výuka výtvarného oboru. 1. 4. 1994 nastoupila do funkce ředitelky školy paní Jana Jersáková a v témže roce se škola rozrostla o další objekt – budovu po bývalé mateřské škole v Dunické ulici, kam se po rekonstrukci a přístavbě v roce 1995 přestěhovala výuka z budovy Na Chodovci, kde byla většina tříd nevyhovujících. Škola tímto získala 15 nových tříd, koncertní a taneční sál a zahájila výuku dalších dvou oborů – tanečního a literárně-dramatického. Výuka výtvarného oboru se z pronajatých prostor v Bojanovické ulici přestěhovala do budovy Boční II., takže škola od roku 1995 až do současnosti vyučuje všechny čtyři umělecké obory. Od 1. 2. 2016 nastupuje nový ředitel Mgr. Josef Zámečník a v témže roce přijala škola čestný název Základní umělecká škola Vadima Petrova.

2.1.2 Současnost školy

Jak již bylo výše uvedeno, škola vyučuje ve třech budovách, ve kterých je 23 plně vyhovujících tříd včetně koncertního a tanečního sálu. Materiální a technické podmínky výuky jsou velmi dobré až vynikající. Budovy jsou průběžně rekonstruovány a pravidelnými opravami udržovány v patřičném stavu. Učebny jsou vkusně vybaveny kvalitním nábytkem, nástroji i technikou. Žáci i pedagogové mohou využívat rozsáhlý archiv hudebních nástrojů, který je velice dobře spravován. K dispozici je i další didaktická technika, a to včetně elektrotechniky. Výtvarný obor má keramickou pec a tiskařský lis. Škola má vlastní koncertní sál s kapacitou

100 míst k sezení. Taneční sál je vybaven potřebným nářadím, multimediální technikou a speciální podlahovou krytinou. Pedagogický sbor je plně aprobovaný a jeho členové i se i nadále vzdělávají. Management školy je velmi dobrý, opírá se o organizační řád, jehož jednotlivé součásti jsou v souladu s obecně platnými předpisy. Všechny aspekty manažerských funkcí jsou bedlivě sledovány a upravovány v rámci legislativních změn a moderních trendů v oblasti řízení. Systémy řízení jsou fungující a plně odpovídají požadavkům dnešní doby, a to včetně využití počítačových technologií při zpracování statistických a výstupních dat a materiálů. Pedagogická rada se pravidelně schází. Oblast vnitřních a vnějších komunikací je na vysoké úrovni. Škola má velmi dobře propracovaný vnitřní i vnější informační systém, a to včetně využití informačních technologií. Vztahy mezi jednotlivými aktéry vzdělávání jsou korektní a vřelé. Škola soustavně a dobře spolupracuje s rodiči, má časté osobní kontakty a dobrou kooperaci se zřizovatelem a dalšími institucemi. V rámci své činnosti spolupracuje s mnohými partnery a organizacemi. Nově navázala škola spolupráci se zahraničními školami – Městská hudební škola Weil am Rhein v Německu a základní umělecká škola Senec na Slovensku.

Na škole probíhá několik dlouhodobých projektů, které jsou nedílnou součástí zaměření školy a její vize a jsou popsány v následující kapitole. V uvedeném složení nemusí být provozovány pravidelně. Jejich počet je vždy upřesněn v plánu práce pro daný školní rok.

2.2 ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE

Když se vrátíme k zaměření školy v minulosti, tak zjistíme, že rok co rok se škola (nejen naše) zaměřovala na stálé zvyšování kvality. Dle mého názoru kam až a na jak dlouho? Je samozřejmostí a díky RVP a ŠVP, je kvalita jasně stanovena. Není naším cílem tedy zvyšování, ale dodržování těchto podmínek. Cílem je výchova ke kvalitnímu kulturnímu projevu a vytváření kulturního prostředí včetně vztahu žáků k umění. Kulturnost společnosti je postavena na dvou pilířích – vědě a umění.

Našimi úkoly je jejich naplňování:

1. Na základě moderních postupů podpořených vědeckými přístupy ke vzdělání. Nastupuje podpora vzdělávání pedagogů, semináře na půdě školy: Libor Buchta – Vše o ŠVP, Jakub Kydlíček – Trendy hry na zobcovou flétnu. Škola požádala o udělení čestného názvu: „Základní umělecká škola Vadima Petrova“. Spolupráce školy s tímto umělcem byla již započata bez ohledu na vyřízení žádosti.
2. Jsou věnovány značné prostředky do oprav odloučených pracovišť úpravy a akustické řešení tříd včetně nového vybavení, nové nástroje včetně čembala. Kompletní modernizace třídy Výtvarného oboru a bicích nástrojů.

Pravidelné koncerty jsou známkou, že naše snaha je úspěšně naplňována. Je běžné rodinné muzicírování, zájem rodičů o obory, které děti studují. Hlavní koncerty jsou často tematicky zaměřeny – výročí významných skladatelů, Mistrovská jubilea, Setkání na Spořilově, Závěrečný koncert na Deylově konzervatoři a mnoho dalších akcí. Včetně návštěvy MŠ a koncerty pro ZŠ. Nezapomínáme ani na naše seniory.

Jednoduše shrnuto: Cílem naší ZUŠ je přispívat k výchově a kulturnosti, jak na půdě naší školy, tak především v prostoru, který nám je dán.

Základní umělecká škola Vadima Petrova se postupně etabluje na moderní uměleckou školu. Zájem žáků o studium převyšuje možnosti školy a svědčí o výborné práci nejen pedagogů, ale i managementu. Nestranní návštěvníci jsou nadšeni z prezentace školy v médiích. Je pravdou, že změna názvu školy přinesla velký zájem veřejnosti. Jméno hudebního skladatele Vadima Petrova je top značkou, nejen v hudebním světě, ale i v celé společnosti. Jsme nesmírně rádi za vstřícné jednání všech zúčastněných nadřízených orgánů při této změně názvu.

Spolupráce se zřizovatelem je nadstandardní. Dokončování úprav, jak stavebních, tak interiérů, a přilehlých pozemků, zvláště na detašovaných pracovištích je patrná na první pohled.

Ke kvalitě přispívá i nasazení pedagogů a není oddělení, kde by nedocházelo k pozitivním změnám. Například na výtvarném oboru došlo k více než 100% nárůstu žáků. Vzkvétá odd. LDO i Taneční oddělení. V anketě Pražský učitel 2017 získala ocenění naše vedoucí klavírního oddělení Zuzana Hančilová. Nelze zůstat u jednoho jména. Většina učitelů si plní své povinnosti velice zodpovědně. Mnozí pedagogové se účastní různých školení mimo ZUŠ a semináře ve škole jsou samozřejmě navštěvovány pravidelně. Dobrou volbou bylo zakoupení plnohodnotného softwaru Klasifikace, který po počáteční nedůvěře je využíván ve své plnosti a značně usnadňuje výuku i administrativu s tím spojenou.

Nové vybavení moderními elektronickými médii určitě povede ke zkvalitnění práce jak v teoretických předmětech, tak při koncertech v našem sále vybaveným moderním kamerovým systémem s přenosem dat do předsalí, případně i na internet. Naše foye je nově vybaveno moderním nábytkem a doplněno tematickými malbami žáků VO, které se vztahují k pohádkám, ke kterým napsal hudbu Vadim Petrov. Vše je kladně hodnoceno zvláště rodiči a prarodiči, kteří zde tráví čas při čekání na naše žáky a k dispozici zde mají nápojový automat.

Úspěšně se rozběhla spolupráce s partnerskými školami. Letos se Základní uměleckou školou v Senci na Slovensku a v loňském školním roce naše ZUŠ navázala spolupráci s německou Musikschule Weil am Rhein. Tato spolupráce vyvrcholila návštěvou školního orchestru „Bonds Big Band“ v červnu 2017 a to 14. 6 – 18. 6. 2017. Během těchto dnů oba orchestry vystoupily na několika koncertech, jak v naší škole, tak jako hosté na workshopu v ZŠ Jižní pro více jak 150 dětí. Ve čtvrtek 15. června proběhla návštěva Konzervatoře Jana Deyla. Opět s workshopem o výuce nevidomých dětí a návštěvou Muzea hudby v Helichově ulici. Téhož dne proběhl koncert v nově zbudovaném přírodním areálu s krásným otevřeným pódiem na ZUŠ Voborského společně s bandem „Z.U.B.“ této školy a orchestrem naší školy Stony Band. Krásné počasí a skvělá atmosféra byla důstojným vyvrcholením Open Air festivalu.

Během na dlouhou trať je vznik smyčcového orchestru. Základy byly již položeny a zkušený učitel, houslista, člen orchestru Národního divadla a dirigent Petr Anděl se do tohoto úkolu pustil s vervou sobě vlastní. Prvním velkým počinem bylo nastudování a slavnostní provedení České mše vánoční Jana Jakuba Ryby v kostele sv. Anežky České na Spořilově.

Další velkou výzvou bude Akademie seniorů. Přípravy probíhaly již ve školním roce 2016/2017 a zájem převyšil naše možnosti. Tato skutečnost přispěla i k dlouho neúspěšné spolupráci s městskou částí Praha 4. Zde se ukázala také dobrá volba účasti na projektu ZUŠ Open podporovaný nadací Magdaleny Kožené. Velký zájem veřejnosti a médií nám pomohl při náboru studentů jak do Akademie, tak vlastních žáků ZUŠ. Nyní je spolupráce s městskou částí Praha 4 příkladná.

V současné době je ve školství nejčastěji skloňovaným slovem inkluze. Pro základní umělecké školy je to přístup zcela běžný a mnoho let samozřejmý díky z velké části individuálním hodinám a tím pádem zvláštním přístupem ke každému jednotlivému žáku. V hromadných předmětech je práce náročnější, ale díky menším skupinám se dá zvládat bez asistenta výuky. Většina hudebních pedagogů je značně empatická k těmto dětem a zatím se vážné problémy nevyskytly.

Chceme být školou otevřenou v pravém slova smyslu. Jak jsem již naznačil, většina nových trendů je vlastně dávno vymyšlených. Proto se chceme držet slov našeho a vlastně světového pedagoga Jana Ámose Komenského:

„ŠKOLA HROU!“

2.3 CHARAKTERISTIKA PEDAGOGICKÉHO SBORU

Pedagogický sbor ZUŠ Vadima Petrova tvoří pedagogičtí pracovníci s předepsanou odbornou i pedagogickou způsobilostí a svým počtem plně pokrývá šíři nabídky pro vzdělávání ve všech uměleckých oborech a studijních zaměření. Pedagogové se dále vzdělávají a škola tyto aktivity plně podporuje. Je kladen důraz na osobní přístup ke všem žákům a harmonické vnitřní vztahy.

Ve škole působí řada výrazných pedagogických a uměleckých osobností. Někteří vyučující souběžně působí jako aktivní umělci.

Věková struktura pedagogického sboru je vyvážená. Pedagogický sbor tvoří jak mladší, tak zkušenější učitelé. Průměrný věk pedagogického sboru se pohybuje okolo X let. Škola zaměstnává řadu pedagogů se zrakovým postižením a jejich kvalita a nasazení ve výuce je pro mnohé inspirací.

Nejvyšší podíl pedagogů je v hudebním oboru.

2.4 VYBAVENÍ ŠKOLY A JEJÍ PODMÍNKY

2.4.1 Prostorové podmínky školy

ZUŠ Dunická využívá pro svoji činnost tři objekty.

Hlavní budova ZUŠ – Dunická 3136/1, Praha 4 – Záběhlice

Hlavní budova školy se nachází v klidném prostředí ... Vzhledem k počtu vyučovaných žáků a nástrojů je zde k dispozici potřebný počet menších, ale funkčně upravených a vybavených učeben (X), koncertní sál s kapacitou X míst a nezbytné zázemí pro pedagogy a žáky.

Výuka ve Výtvarném oboru se uskutečňuje v nově vybavené učebně. Žáci výtvarného oboru využívají k prezentaci svých děl na mnoha výstavách jak v prostorách školy, tak i mimo školu.

Studium v Tanečním oboru probíhá v prostorném sále se zrcadlovou stěnou. K hudebnímu doprovodu je zde k dispozici klavír a kvalitní multimediální technika.

Literárně-dramatický obor využívá prostoru tanečního sálu.

Prostory ZUŠ jsou zajištěny elektronickým zabezpečovacím systémem.

2.4.2 Materiální vybavení školy

Materiální vybavení školy je postupně podle možností rozšiřováno a systematicky obnovováno. Škola disponuje množstvím hudebních nástrojů, které zapůjčuje začínajícím žákům. V učebnách Hudebního oboru jsou k dispozici klavíry a pianina.

Učebny Výtvarného oboru jsou vybaveny výtvarnými pomůckami (malířské ateliérové stojany, grafický lis, kreslicí desky, keramická pec). Výtvarný obor využívá vlastní keramickou dílnu s třemi hrnčířskými kruhy a vypalovací pecí. Pracuje se s grafickým lisem, k dispozici jsou ateliérové i plenérové malířské stojany. Škola zajišťuje a poskytuje žákům většinu výtvarného materiálu.

Třídy jsou vybaveny PC nebo notebookem s připojením na internet. Žáci i učitelé pracují se záznamovou a reprodukční audiovizuální technikou, elektronickými hudebními nástroji a novou nejmodernější interaktivní tabulí.

Stále zdokonalujeme informační systém a zlepšujeme klasickou, e-mailovou i webovou komunikaci s rodiči, veřejností i učiteli samými.

Novinkou je zavedení institutu **PATRON ŠKOLY** – herec Ondřej Vetchý, zpěvačka Olga Lounová a fenomenální hráč na lesní roh patřící ke světové špičce Radek Baborák.

3 ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE

3.1 ZAMĚŘENÍ ŠKOLY

Posláním naší umělecké školy je rozvíjet a kultivovat osobnost dětí po umělecké i lidské stránce. Soustavnou uměleckou činností u žáků pěstovat pracovní návyky a morální vlastnosti, které spoluutvářejí jejich pozitivní hodnotovou orientaci v životě.

- Podporujeme mezioborovou spolupráci prostřednictvím veřejných vystoupení a společných projektů a klademe důraz na rovnoprávné postavení všech našich uměleckých oborů bez rozdílu velikosti.
- Chceme ovlivnit co největší množství žáků a rozšiřovat tím jejich kulturní přehled. Naším cílem není vychovávat pouze koncertní umělce.
- V hudebním oboru se naše ZUŠ profiluje kromě individuální výuky širokou nabídkou kolektivní výuky (komorní, souborová, orchestrální hra a sborový zpěv). Klademe důraz na spolupráci všech, kteří se účastní vzdělávacího procesu (žáci, učitelé i rodiče).
- Připravujeme žáky i ke studiu na uměleckých školách vyššího typu (konzervatoře, střední školy uměleckého typu, pedagogické fakulty). Aktivně spolupracujeme s ... a dalšími.

3.2 VIZE ŠKOLY

- Chceme být i nadále školou, na kterou si každý rád po letech vzpomene a přivede k nám své děti.
- Škola si i do budoucna klade za cíl pěstovat u mladé generace umělecké citění, vychovávat je k lásce a porozumění hudebnímu, výtvarnému, tanečnímu i literárně dramatickému umění a k citlivému vnímání všech kulturních hodnot.
- Neustále budujeme otevřené, přátelské, kulturní prostředí a klademe důraz na důvěru mezi učiteli, žáky a rodiči.

Vizí naší ZUŠ je

- soustavnou uměleckou činností utvářet pracovními návyky a hodnotovou orientaci žáka, aby kulturní hodnoty chápal jako důležitou součást lidské existence,
- být pro své žáky odrazovým můstkem a motivací k celoživotnímu učení,
- vyznávat hodnoty jako profesionalita, otevřenost, vstřícnost, individuální přístup,
- směřovat k tomu, aby pedagogický proces probíhal v bezpečném, motivujícím prostředí umožňujícím optimální a všestranný rozvoj žáků,
- být partnerem rodičů ve výchově mladé generace,
- být pro laickou i odbornou veřejnost erudovaným a inovativním pracovištěm v pedagogicko-umělecké oblasti,
- spolupracovat s dalšími subjekty v regionu působícími v oblasti kultury, aktivně přispívat
- k vytváření i uchovávaní uměleckých hodnot a k jejich předávání dalším generacím, soustavně pracovat na svém rozvoji.

4 VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE

Výchovně vzdělávací strategie představují společné metodické postupy pedagogů školy, které vedou k utváření a rozvíjení klíčových kompetencí žáků neboli ideálům, k nimž jsou žáci v naší škole směřováni. Úroveň klíčových kompetencí, již žáci s ohledem na své osobní maximum dosáhnou po ukončení vzdělání v naší škole, lze považovat za základ pro studium na vyšším typu školy uměleckého nebo pedagogického zaměření. Naše škola si ale neklade za cíl vychovávat pouze budoucí profesionály v oblasti umění, ale také osobnosti aktivně pěstující umění na poli amatérském, poučené posluchače koncertů, návštěvníky galerií a divadel.

4.1 STRATEGIE PRO KOMPETENCI K UMĚLECKÉ KOMUNIKACI

- volíme látku přiměřenou věku, technickým dovednostem a zájmům žáka
- vysvětlujeme žákovi jednotlivé etapy učebně-pracovního procesu za účelem samostatnosti žáka při řešení obdobných úkolů v budoucnosti
- přibližujeme žákovi umělecké dílo v širších kulturně-historických souvislostech
- seznamujeme žáky s uměleckými díly různých období a směrů a diskutujeme s nimi o volbě a použití výrazových prostředků
- se žáky porovnáváme různé přístupy autorů a interpretů k uchopení stejného tématu a motivujeme je k samostatnému vyhledávání různých interpretací díla
- podporujeme a povzbuzujeme žákovu schopnost verbálně hodnotit umělecká díla, případně jejich interpretaci a podněcujeme vzájemnou diskusi žáků.

4.2 STRATEGIE PRO KOMPETENCI OSOBNOSTNĚ SOCIÁLNÍ

- ve spolupráci s rodiči vedeme žáka k soustavné, efektivní domácí přípravě a osobním příkladem jej motivujeme
- žáka podněcujeme k dosažení osobního maxima např. ukázkou vlastní interpretace uměleckého díla
- žáka vedeme k sebehodnocení, společnou diskusí hodnotíme výsledky práce ostatních
- trváme na dodržování společně stanovených pravidel nezbytných pro individuální i kolektivní práci
- žáky od nejútlejšího věku zapojujeme do společných projektů, souborů a dalších kolektivních činností.

4.3 STRATEGIE PRO KOMPETENCI KULTURNÍ

- svým zaujetím probouzíme zájem a nadšení žáka pro umění a provokujeme jej k potřebě umění vnímat a aktivně provozovat
- cíleně směřujeme práci žáků k prezentaci na veřejnosti
- zveme žáky a rodiče na koncerty, výstavy, představení školy a upozorňujeme na další zajímavé kulturní akce

- zapojujeme žáky a rodiče do společných projektů (např. Koncertů typu „Hraje celá rodina“).

5 VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU

5.1 PŘÍPRAVNÉ STUDIUM

(ke vzdělávání v základním studiu I. a II. stupně HO)

Charakteristika přípravného studia

Žáci jsou vyučováni v kolektivu formou vybraných činností zaměřených na rozvoj hudebního cítění. Při výuce přípravné hudební nauky se žák seznamuje se základními teoretickými i praktickými prvky hudby, rozvíjí sluchové a rytmické dovednosti. V případě výuky sborového zpěvu se k tomu přidává i rozvoj hlasových schopností. Při hře na nástroj nebo výuce zpěvu se žák seznamuje s vybraným nástrojem, učí se tvořit tón, rozvíjí sluchové a rytmické dovednosti.

Přípravné studium se vyučuje v rozsahu 1 až 3 hodin dle zvolené varianty rodiči a dle následného zařazení žáka a zaplacení patřičné částky školného.

5.1.1 Přípravné studium I

(ke vzdělávání v základním studiu I. stupně HO)

Učební plán – dvouleté přípravné studium pro žáky od 5 do 7 let (varianta A)

Předmět	Týdenní hodinová dotace	
	1. ročník	2. ročník
Přípravná hudební výchova	1	1
Celkem týdně	1	1
Celkem studium	2	

Učební plán – dvouleté přípravné studium pro žáky od 5 do 7 let (varianta B)

Předmět	Týdenní hodinová dotace	
	1. ročník	2. ročník
Přípravná hudební výchova	1	1
Přípravná hra na nástroj nebo sólový zpěv	1	1
Celkem týdně	2	2
Celkem studium	4	

Učební plán – dvouleté přípravné studium pro žáky od 5 do 7 let (varianta C)

Předmět	Týdenní hodinová dotace	
	1. ročník	2. ročník
Přípravná hudební výchova	1	1
Sborový zpěv	1	1
Celkem týdně	2	2
Celkem studium	4	

Učební plán – dvouleté přípravné studium pro žáky od 5 do 7 let (varianta D)

Předmět	Týdenní hodinová dotace	
	1. ročník	2. ročník
Sborový zpěv	1	1
Celkem týdně	1	1
Celkem studium	2	

Poznámky k organizaci studia

- Předmět Přípravná hudební výchova se vyučuje ve skupině 10–20 žáků; podle podmínek pracoviště lze oba ročníky PS pro výuku sloučit
- Předmět Přípravná hra na nástroj nebo zpěv se vyučuje ve skupině 2 až 4 žáků; individuálně se souhlasem vedení školy, podle podmínek pracoviště lze oba ročníky PS pro výuku sloučit dle výběru pro výuku těchto hudebních nástrojů: klavír, elektronické klávesové nástroje, housle, violoncello, zobcová flétna, trubka, kytara, bicí nástroje a sólový zpěv
- Předmět Sborový zpěv se vyučuje ve skupině 10–30 žáků; podle podmínek pracoviště lze oba ročníky PS pro výuku sloučit

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍCH PŘEDMĚTŮ

PŘÍPRAVNÁ HUDEBNÍ VÝCHOVA

Charakteristika vyučovacího předmětu

V rámci výuky tohoto předmětu žák získá základní návyky, dovednosti a vědomosti z oblasti hudební teorie.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

1. ročník

Žák:

- doprovodí se dupáním, tleskáním, Orffovými nástroji
- vyjádří pohybem hudební vjem – vysoko, nízko, tón, zvuk
- vyjádří pohybem hru – pomalu, rychle, silně, slabě, vesele, smutně
- zazpívá píseň s klavírním doprovodem

2. ročník

Žák:

- vyjmenuje počet linek a mezer v notové osnově; vysvětlí, jak se počítají
- vysvětlí, k čemu slouží houslový klíč a napíše ho do notové osnovy
- popíše notu celou, půlovou a čtvrtovou, vypočítá je a napíše je na linku a mezeru notové osnovy
- vyjmenuje hudební abecedu vzestupně i sestupně

HRA NA NÁSTROJ NEBO SÓLOVÝ ZPĚV

Charakteristika vyučovacího předmětu

V rámci výuky tohoto předmětu žák získá základní návyky a dovednosti pro hru na nástroj nebo sólový zpěv.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

1. ročník

Žák:

- rozezná a označí hru a zpěv pomalu, rychle, silně, slabě
- pojmenuje nástroj a jeho části
- popíše, jak se tvoří tón
- správně sedí u nástroje nebo stojí při zpěvu
- zahraje nebo zazpívá píseň v rozsahu pěti tónů

2. ročník

Žák:

- utvoří tón se správnou hodnotou, hodnotu tónu spočítá
- plynule čte, hraje a zpívá tóny
- sluchem rozezná skladbičku smutnou a veselou
- zahraje nebo zazpívá píseň z paměti

SBOROVÝ ZPĚV

Charakteristika vyučovacího předmětu

V rámci výuky tohoto předmětu žák získá základní návyky a dovednosti sborového zpívání

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

1. ročník

Žák:

- rozezná tóny hluboké–vysoké a zpěv veselý–smutný
- dokáže zazpívat z paměti libovolnou píseň z celoročního repertoáru
- předvede jedno rozezpívací cvičení a správný postoj těla
- umí zatleskat jednoduché rytmy a používat Orffovo nástroje

2. ročník

Žák:

- tvoří intonačně přesně tóny v rozsahu jednočárkové oktávy
- dokáže zazpívat z paměti dvě libovolné písně z celoročního repertoáru
- umí správný postoj těla a nadechovat do břicha
- zná základní rytmické hodnoty a je schopen je vytleskat

5.1.2 Přípravné studium II

(ke vzdělávání v základním studiu II. stupně HO)

**Učební plán – jednoleté přípravné studium pro žáky od 13 let
(kteří neabsolvovali žádné nebo shodné studijní zaměření I. stupně)**

Předmět	Týdenní hodinová dotace
	1. ročník
Hra na nástroj nebo sólový zpěv	1
Povinně volitelné předměty	
Komorní hra	1
Komorní zpěv	1
Přípravná hudební nauka	1
Celkem týdně	2
Celkem studium	2

Poznámky k organizaci studia

- Předmět Hra na nástroj nebo sólový zpěv se vyučuje individuálně.
- Předmět Hra na nástroj nebo sólový zpěv obsahuje výuku všech hudebních nástrojů, které nabízí studijní zaměření II. stupně, včetně organizace výuky.
- Žák si povinně volí jeden předmět ze skupiny povinně volitelných předmětů.

CHARAKTERISTIKA STUDIJNÍCH ZAMĚŘENÍ HUDEBNÍHO OBORU

Jednotlivá studijní zaměření (hra na nástroj, sólový zpěv) se vyučují následovně:

- 1. až 4. ročník I. stupně Základního studia – 2 vyučovací hodiny týdně – hra na nástroj nebo sólový zpěv (jako hlavní předmět) + hudební nauka
- 5. ročník I. stupně ZS – 2 vyučovací hodiny týdně – hra na nástroj nebo sólový zpěv (jako hlavní předmět) + minimálně 1 z povinně volitelných předmětů
- 6. a 7. ročník I. stupně ZS – 3 vyučovací hodiny týdně + hra na nástroj nebo sólový zpěv (jako hlavní předmět) + minimálně 2 z povinně volitelných předmětů
- 1. až 4. ročník II. Stupně ZS – 2 vyučovací hodiny týdně – hra na nástroj nebo sólový zpěv (jako hlavní předmět) + minimálně 1 z povinně volitelných předmětů.

Oblasti „Hudební interpretace a tvorby“ a „Recepce a reflexe hudby“ procházejí všemi předměty jednotlivých studijních zaměření. Charakteristika a ročníkové výstupy hlavních předmětů Studijních zaměření jsou uvedeny v rámci jednotlivých studijních zaměření. Charakteristika a ročníkové výstupy ostatních předmětů jsou uvedeny v samostatných kapitolách – podle předmětů.

5.2 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – HRA NA KLAVÍR

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Sólový zpěv	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	–	–	–	–	–	–	–
Povinně volitelný předmět: Komorní zpěv Souborová hra Poslechový seminář Historicko-estetický seminář Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ)	–	–	–	–	1	2	2	1	1	1	1
Celkem týdně	2	2	2	2	2	3	3	2	2	2	2
Celkem studium	16							8			

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu Hra na klavír probíhá individuálně.
- Poznámky k organizaci výuky povinného předmětu Hudební nauka a všech předmětů ze skupiny povinně volitelné předměty a jejich ročníkové výstupy jsou uvedeny v samostatných kapitolách dle obsahu
- Žák si ze skupiny povinně volitelné předměty volí jeden předmět do 5. ročníku a dva předměty v 6. a 7. ročníku I. stupně, ve II. stupni si žák volí jeden předmět; volbou se stávají povinnými; změna předmětu je akceptována v pololetí školního roku.
- Předměty ze skupiny povinně volitelné předměty může žák navštěvovat dříve, než ukládá učební plán a dovolí-li to kapacitní podmínky školy, může se souhlasem vedení školy, navštěvovat i více povinně volitelných předmětů. Organizace výuky je společná pro I., II. stupeň ZS a SPD.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU

HRA NA KLAVÍR

Charakteristika vyučovacího předmětu

Žák si osvojuje základy hry na klavír, které dále rozvíjí podle svých individuálních schopností. Učí se poslouchat, vnímat a interpretovat hudbu. Během studia se postupně seznamuje s jednotlivými hudebními slohy, jejich správnou interpretací a jejich repertoárem. Získává hudební návyky a dovednosti, které dále rozvíjí nejen jako sólista, ale i jako spoluhráč ve čtyřruční a komorní hře.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- zvládne správné sezení u nástroje
- orientuje se na klaviatuře, zná názvy kláves a oktáv
- zahraje jednoduché písně podle sluchu, transponuje je a doprovodí jednoduchým doprovodem
- rozumí jednoduchému notovému zápisu
- ovládá noty v houslovém i basovém klíči v rozsahu c – c2
- zná základní rytmické hodnoty not a základní dynamická a tempová označení
- zachovává při hře rytmickou kontrolu
- rozlišuje kvalitu tónu, rozpozná náladu a výraz hudby
- vnímá členění skladeb na fráze
- ovládá hru legato, staccato, portamento, odtah
- rozpozná kvintakord dur a moll
- je schopen čtyřruční hry

Postupová zkouška:

- 2 skladby různého charakteru z paměti
- 1 lidová/umělá píseň s doprovodem, nebo improvizace, nebo čtyřruční skladba

2. ročník

Žák:

- ovládá noty v houslovém i basovém klíči v rozsahu C – c3
- je schopen zvukově odlišit melodii od doprovodu
- předvede hru legato, staccato, portamento, odtah, dvojhmaty, tercie v legatu
- sluchově rozpozná základní intervaly, dur a moll kvintakord
- ovládá stupnice dur do 4# a 2 b, stupnice moll (a, e, d)
- vyzná se ve čtvrtkových a osminových taktech
- ovládá šestnáctinovou notu a pomlku, tečkované rytmy, synkopu a příraz
- používá pravý pedál
- na odpovídající úrovni hraje složitější písně a doprovodí je T, S a D
- ovládá čtyřruční hru na vyšší úrovni
- předvede transpozici lidové písně do jiných tónin

Postupová zkouška:

- stupnice dur, kvintakord s obraty – zvlášť
- 2 skladby různého charakteru z paměti
- 1 píseň s doprovodem, nebo improvizace, nebo čtyřruční skladba

3. ročník

Žák:

- ovládá noty v houslovém i basovém klíči v plném rozsahu
- umí vytvořit zpěvný tón
- používá pedál přímý i synkopický
- ovládá melodické ozdoby – příraz a nátryl, dále trioly a synkopy
- umí zahrát stupnice dur do 5# a 4b, 2-3 stupnice moll od bílých kláves s kvintakordy a jejich obraty
- rozpozná jednoduché hudební útvary (valčík, ukolébavka, polka, menuet, pochod)
- je schopen vyjádřit náladu skladby
- hraje etudy k rozvoji prstové techniky na vyšší úrovni
- má zkušenosti se skladbami polyfonními a klasickými
- hraje lehké skladby z listu a ovládá čtyřruční hru na vyšší úrovni
- je schopen složitějšího doprovodu písní (používá funkce T, S, D, obraty akordů, jednoduché ostinato a jednoduché figurace)
- ovládá transpozici skladeb nebo písní do jiných tónin

Postupová zkouška:

- stupnice dur i moll, kvintakord s obraty
- 1 etuda z paměti
- 1 skladba polyfonní nebo klasická z paměti
- 1 skladba přednesová z paměti
- 1 píseň s vlastním doprovodem, nebo improvizace, nebo čtyřruční skladba.

4. ročník

Žák:

- zvládá základní notový zápis a čtení not i na pomocných linkách v G a F klíči
- na odpovídající úrovni hraje plynule stupnicové a akordové pasáže, ovládá hru v terciích a sextách, je schopen vytvořit zpěvný tón
- umí stupnice dur i moll do 5 křížků a 5 bécěk, zahraje stupnici chromatickou
- hraje s porozuměním kvintakordy s obraty od probraných stupnic
- rozumí stavbě hrané skladby, orientuje se v tónině, akordech, harm. funkcích
- zná hudební názvosloví, které je použito v hraných skladbách
- používá pedál
- hraje lehké skladby z listu a ovládá hru složitějších čtyřručních skladeb
- doprovází písně za pomoci fcí T, S, D, D7 a zvládne zahrát melodii v terciích a sextách

Postupová zkouška:

- stupnice dur i moll v rychlejším tempu, kvintakord s obraty dohromady
- 1 etuda z paměti
- 1 skladba polyfonní nebo klasická z paměti
- 1 skladba romantická nebo soudobá z paměti

- 1 píseň s vlastním doprovodem, nebo improvizace, nebo čtyřruční skladba

5. ročník

Žák:

- předvede technické schopnosti na etudách nebo technických cvičeních
- hraje skladby rozsáhlejších hudebních forem
- ovládá stupnice v kombinovaném pohybu (od bílých kláves)
- zahraje čtyřhlasý kvintakord s obraty nebo D7
- chromatickou stupnici hraje dohromady protipohybem (od d, gis)
- umí zahrát melodické ozdoby (nátryl, mordent, trylek, skupinka, obal)
- rozpozná různá stylová období hudby a umí je interpretovat
- hraje skladby z listu a složitější čtyřruční skladby
- umí doprovodit písně podle akordických značek

Postupová zkouška:

- stupnice dur i moll, čtyřhlasý kvintakord s obraty rozloženě
- 1 skladba klasická nebo polyfonní z paměti
- 1 skladba z období romantismu nebo soudobé hudby z paměti
- 1 píseň s vlastním doprovodem, nebo improvizace, nebo čtyřruční skladba

6. ročník

Žák:

- umí hrát expresivní úhoz, dokáže plastickým zvukem odlišit melodii od doprovodu
- zná různé stupně dynamiky a dokáže je využít pro přednes skladeb
- hraje vícehlas a rozlišuje vedení jednotlivých hlasů
- pozná hudební období a jejich charakteristické znaky
- rozumí rytmickým útvarům a agogickým změnám (acceler., ritard., rubato)
- rozpozná členění celku na hudební fráze, formální stavbu skladby, harmonické změny
- hraje stupnice dur i moll stejnojmenné v kombinovaném pohybu
- hraje čtyřhlasý akord, malý a velký rozklad s obraty zvlášť
- hraje chromatickou stupnici v rovném pohybu
- hraje z listu a čtyřruční skladby
- umí improvizovat doprovod podle harmonických značek, používá vhodné způsoby klavírní stylizace

Postupová zkouška:

- stupnice dur i moll, kombinovaný pohyb, 4hlasý akord
- 3 skladby z různých stylových období z paměti
- hra z listu (obtížnost 2. roč.), nebo píseň s doprovodem, nebo improvizace, nebo čtyřruční skladba

7. ročník

Žák:

- zahraje stupnice dur i moll v kombinovaném pohybu a rychlém tempu
- ovládá 4hlasý akord s obraty, velký rozklad, kadenci TSD7T
- dovede zahrát stupnici v rytmu 2:3 v protipohybu
- samostatně nastuduje snadnější skladby
- umí hrát z listu skladby na úrovni 2. a 3. ročníku
- rozumí taktům a umí si vypočítat složitější rytmické útvary
- umí hrát postupy v sextách, oktávách a vícehlas
- rozumí harmonické struktuře skladby, tóninám a tóninovým změnám
- umí rozlišovat charakter a styl skladeb různých hudebních údobí
- hraje z listu a čtyřruční skladby.

Žák ukončí studium I. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu:

- 2 až 4 skladby z různých stylových období v rozsahu 7–12 minut z paměti
- libovolně 1 čtyřruční skladba

Ukončením studia I. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do II. stupně Základního studia.

II. STUPEŇ**1.–4. ročník**

Žák:

- zahraje skladby většího rozsahu (sonátová forma, variace)
- ovládá složitější rytmické útvary
- rozliší a předvede charakter jednotlivých stylových období
- hraje kultivovaným tónem
- doprovází písně vlastním doprovodem

Na závěr 1., 2., a 3. ročníku vykoná žák postupovou zkoušku v rozsahu:

- 2 středně dlouhé skladby z různých hudebních období
- 1 skladba v sonátové nebo rondové hudební formě
- program v celkovém trvání do 12 minut, z paměti.

Žák ukončí studium II. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu:

- program ze skladeb libovolných autorů do 15 minut, z paměti.

Tímto ukončením studia II. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do Studia pro dospělé (SPD).

Charakteristika a ročníkové výstupy ostatních předmětů učebního plánu jsou uvedeny v samostatných kapitolách.

Studium pro dospělé

Studium je určeno pro žáky starší 18 let, po absolvování předchozího studia HO. Předpokladem jsou rovněž dostatečné kapacitní možnosti školy. Týdenní hodinová dotace je 1 až 2 hodiny.

Učební plán je tvořen z předmětů **Hra na klavír a jednoho z povinně volitelných předmětů**. Tematický plán je tvořen individuálně dle schopností a potřeb žáka.

5.3 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – HRA NA ELEKTRONICKÉ KLÁVESOVÉ NÁSTROJE

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na elektronické klávesové nástroje	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	–	–	–	–	–	–	–
Povinně volitelný předmět: Komorní zpěv Souborová hra Poslechový seminář Historicko-estetický seminář Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ)	–	–	–	–	1	2	2	1	1	1	1
Celkem týdně	2	2	2	2	2	3	3	2	2	2	2
Celkem studium	16							8			

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu Hra na elektronické klávesové nástroje probíhá individuálně nebo ve skupině maximálně 4 žáků.
- Poznámky k organizaci výuky povinného předmětu Hudební nauka a všech předmětů ze skupiny povinně volitelné předměty a jejich ročníkové výstupy jsou uvedeny v samostatných kapitolách dle obsahu
- Žák si ze skupiny povinně volitelné předměty volí jeden předmět do 5. ročníku a dva předměty v 6. a 7. ročníku I. stupně, ve II. stupni si žák volí jeden předmět; volbou se stávají povinnými; změna předmětu je akceptována v pololetí školního roku.
- Předměty ze skupiny povinně volitelné předměty může žák navštěvovat dříve, než ukládá učební plán a dovolí-li to kapacitní podmínky školy, může se souhlasem vedení školy,

navštěvovat i více povinně volitelných předmětů. Organizace výuky je společná pro I., II. stupeň ZS a SPD.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU

HRA NA ELEKTRONICKÉ KLÁVESOVÉ NÁSTROJE

Charakteristika vyučovacího předmětu

Výuka hry na EKN je v souvislosti s rozvojem moderních technologií v hudbě stále žádanější. Žáci si osvojují základy klavírní hry, musí však zvládnout nástroj i po stránce technického ovládnutí. Jedná se o nástroje s automatickou doprovodnou jednotkou, která nahrazuje doprovodnou kapelu. K dokonalému zvládnutí hry je zapotřebí dosažení základních znalostí z harmonie a aranžování. Toto propojení žákům umožňuje interpretovat skladby nejrozličnějších období a stylů, díla klasické klavírní literatury, ale především skladby a písně z oblasti populární hudby. Nákup vhodného nástroje rodiče konzultují s pedagogem.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- se seznamuje s nástrojem a osvojuje si elementární návyky hry
- používá automatickou doprovodnou jednotku (ACMP) – single finger
- hraje lidové písně a jednoduché skladby za doprovodu sekce bicích nástrojů
- s využitím ACMP hraje skladby v pěti prstové poloze s doprovodem T a D

2. ročník

Žák:

- začíná hrát stupnice
- hraje skladby v režimu celé klávesnice různými zvukovými rejstříky (VOICE)
- v režimu ACMP ovládá doprovod T, D a S všemi prsty – full finger
- s pomocí pedagoga vybírá zvukový a doprovodný rejstřík (VOICE a STYLE)

3. ročník

Žák:

- zdokonaluje se ve hře pomocí stupnic, technických cvičení a etud
- v režimu ACMP používá funkci INTRO a ENDING
- ovládá doprovod pomocí jednoduchých akordických značek
- aktivně spolupracuje při výběru skladeb

4. ročník

Žák:

- využívá dalších funkcí pro vkusnou interpretaci skladeb
- v písni odlišuje sloku a refrén pomocí změny stylu doprovodu (FILL-IN)

- samostatně vybírá v nabídce stylů a zvukových rejstříků
- ukládá přednastavené hodnoty do registračních paměťových bank

5. ročník

Žák:

- rozšiřuje repertoár na úrovni své technické a hudební vyspělosti
- je schopen vytvořit harmonický základ pro jednoduchou melodii
- osvojuje si základní rytmické návyky jazzové interpretace
- hraje podle složitějších akordických značek

6. ročník

Žák:

- spolupracuje s PC, používá USB pro přenášení nahraných dat
- zlepšuje dojem autenticity hraných skladeb pomocí vlastních nápadů
- respektuje hudební styl a citlivě volí interpretaci
- umí jednoduše improvizovat v předešle i dohře (INTRO a ENDING)

7. ročník

Žák:

- propojuje všechny získané dovednosti při interpretaci
- pohotově hraje z akordických značek na úrovni septakordů
- uplatňuje vlastní tvůrčí přístup
- samostatně vybírá skladby s ohledem na odhad vlastních schopností

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- využívá všechny doposud získané znalosti, dovednosti a návyky
- je schopen samostatně vytvořit harmonii na jednoduchou melodii
- ovládá hru ze složitějších akordických značek

2. ročník

Žák:

- chápe zákonitosti různých stylů a dovede je uplatnit ve vlastní hře
- je schopen souhry s jiným nástrojem nebo zpěvem
- rozvíjí systematicky získané dovednosti

3. ročník

Žák:

- je schopen z listu interpretovat skladbu pomocí akordických značek
- ve větší míře využívá PC k aranžování skladeb
- využívá vyspělé funkce nástroje, např. programování

4. ročník

Žák:

- profiluje podle vlastního zájmu a preferencí
- hraje náročnější skladby a kompozice
- pracuje samostatně

Postupové zkoušky (platí pro všechny ročníky):

- jedna celá skladba bez jakýchkoli prvků organizujících čas
- druhá skladba s automatickým doprovodem (ACMP)
- třetí skladba s jakoukoli jednotkou organizující čas

Platí, že musí zaznít převaha skladeb hraných s „jednotkou organizující čas“.

Hra z paměti není podmínkou.

Charakteristika a ročníkové výstupy ostatních předmětů učebního plánu jsou uvedeny v samostatných kapitolách.

Studium pro dospělé

Studium je určeno pro žáky starší 18 let, po absolvování předchozího studia HO, Předpokladem jsou rovněž dostatečné kapacitní možnosti školy. Týdenní hodinová dotace je 1 až 2 hodiny. Učební plán je tvořen z předmětů Hra na elektronické klávesové nástroje a jednoho z povinně volitelných předmětů.

Tematický plán je tvořen individuálně dle schopností a potřeb žáka.

5.4 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – HRA NA HOUSLE**Učební plán**

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na housle	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	–	–	–	–	–	–	–
Povinně volitelný předmět: Komorní zpěv Souborová hra Poslechový seminář Historicko-estetický seminář Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ)	–	–	–	–	1	2	2	1	1	1	1
Celkem týdně	2	2	2	2	2	3	3	2	2	2	2
Celkem studium	16							8			

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu Hra na housle probíhá individuálně
- Poznámky k organizaci výuky povinného předmětu Hudební nauka a všech předmětů ze skupiny povinně volitelné předměty a jejich ročníkové výstupy jsou uvedeny v samostatných kapitolách dle obsahu
- Žák si ze skupiny povinně volitelné předměty volí jeden předmět do 5. ročníku a dva předměty v 6. a 7. ročníku I. stupně, ve II. stupni si žák volí jeden předmět; volbou se stávají povinnými; změna předmětu je akceptována v pololetí školního roku.
- Předměty ze skupiny povinně volitelné předměty může žák navštěvovat dříve, než ukládá učební plán a dovolí-li to kapacitní podmínky školy, může se souhlasem vedení školy, navštěvovat i více povinně volitelných předmětů. Organizace výuky je společná pro I., II. stupeň ZS a SPD.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU**HRA NA HOUSLE****Charakteristika vyučovacího předmětu**

V rámci předmětu Hra na housle se žák naučí nejen hrát na tento nástroj, ale seznámí se i s jeho historií a obsáhlou literaturou. V průběhu studia získá poznatky a dovednosti nejen k sólovému vystupování, ale i k širokému spektru zapojení se do komorní, souborové i orchestrální hry. Po celou dobu studia tak je veden k veřejnému vystupování.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy**I. STUPEŇ****1. ročník**

Žák:

- si vytvoří základní návyky a dovednosti (celková uvolněnost, postoj, správné držení těla, držení nástroje, koordinace pohybu pravé a levé ruky)
- si osvojují základy správných funkcí levé a pravé paže
- se učí správnému postavení prstů na strunách v základním durovém a mollovém prstokladu
- cvičí pohyblivost prstů
- usiluje o správné nasazení smyčce a tvoření kvalitního tónu
- používá základní technické prvky hry, ovládání celého smyčce i jeho částí
- se učí základní smyky detaché, legato,
- hraje z not i z paměti a rozvíjí sluchové schopnosti
- soustavně kontroluje intonaci.

Postupová zkouška:

- stupnice: dvě durové v rozsahu jedné oktávy, akordy k hraným stupnicím
- etudy: jedna etuda nebo jedno cvičení z probírané školy

- přednes: píseň nebo skladbička hraná z paměti.

2. ročník

Žák:

- zdokonaluje správné návyky držení houslí a smyčce
- ovládá prsty v základních prstokladech dur a moll, probírá další
- rozvíjí pohyblivost prstů levé ruky
- hraje detaché, legato, nacvičuje martelé a staccato
- rozvíjí schopnosti sluchové kontroly
- rozlišuje dynamiku p f mf
- je schopen zahrát z paměti jednoduchou skladbu
- dokáže popsat jednotlivé části nástroje

Postupová zkouška:

- stupnice: dvě durové v rozsahu jedné oktávy, akordy k hraným stupnicím;
- etudy: jedna etuda;
- přednes: jedna skladbička hraná z paměti.

3. ročník

Žák:

- využívá při hře základní návyky a dovednosti (správné držení těla, držení nástroje)
- používá základní technické prvky hry (ovládání celého smyčce i jeho částí), tvoří kvalitní tón
- ovládá prsty v základních prstokladech ve výchozí poloze, v kombinacích na více strunách
- se orientuje v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- je schopen podle individuálních schopností zahrát z paměti jednoduchou skladbu
- se uplatňuje v souhře s dalším nástrojem
- se učí přiměřeně věku a zkušenostem hodnotit svůj výkon
- seznamuje se na elementární úrovni s třetí polohou.

Postupová zkouška:

- stupnice: jedna durová ve dvou oktávách a jedna mollová v jedné oktávě, akordy k hraným stupnicím;
- etudy: jedna etuda;
- přednes: jedna skladba hraná z paměti.

4. ročník

Žák:

- pěstuje smysl pro přesný rytmus a předepsané tempo
- rozvíjí výrazové složky hry s použitím vibrata a dynamického odstínění hry
- dbá na kvalitu tónu a celkovou uvolněnost

- zná stavbu houslí a historii vývoje nástroje
- zdokonaluje zběhlost prstů vzhledem ke svým schopnostem
- dokončuje nácvik všech prstokladů v první poloze
- věnuje se nácviku hry v polohách s použitím jednoduchých výměn
- využívá vzájemné kombinace smyků (detaché, legato, staccato, martelé)
- procvičuje podle svých schopností hru z listu na odpovídajících skladbičkách
- uplatňuje se v komorní nebo souborové hře
- umí hodnotit svůj výkon.

Postupová zkouška:

- stupnice: jedna durová a jedna mollová v rozsahu dvou oktáv, akordy k hraným stupnicím;
- etudy: jedna v první poloze, jedna s jednoduchými výměnami poloh;
- přednes: jedna skladba hraná z paměti.

5. ročník

Žák:

- pokračuje ve studiu poloh a jejich výměn
- zdokonaluje techniku levé a pravé paže
- si osvojuje smysl pro krásu a zpěvnost houslového tónu
- se věnuje procvičování dvojhmátů a melodických ozdob
- zdokonaluje smyky detaché, legato, martelé, staccato a spicato i ve vzájemných kombinacích a rytmických obměnách
- pokračuje v nácviku výrazových složek hry
- s pomocí ladičky dokáže naladit nástroj
- práce se smyčcem, se zaměřením na výměnu smyků, vibrata, dynamiky,
- hraje a poznává skladby různých stylových období a žánrů
- rozvíjí pod vedením učitele vlastní hudební představy a vnímá odlišnosti výrazových prostředků hudby různých stylových období a žánrů
- uplatňuje své znalosti a dovednosti v komorní nebo souborové hře

Postupová zkouška:

- stupnice: jedna stupnice durová a jedna mollová v rozsahu tří oktáv, akordy k hraným stupnicím;
- etudy: dvě etudy rozličného charakteru;
- přednes: jedna skladba nebo věta z koncertina

6. ročník

Žák:

- zdokonaluje techniku levé ruky
- upevňuje intonační jistotu a představivost při hře v polohách, při důsledné sluchové sebekontrolě
- věnuje zvýšenou pozornost kvalitě tónu

- používá při hře širší spektrum barevného a dynamického odstínění
- využívá dosud probrané polohy, nacvičuje další vyšší polohy a jejich výměny
- uplatňuje správné vibrato ve spojení s kvalitním tónem a přednesem
- zdokonaluje hru v rychlejších tempech, náročnějších rytmech a smykových kombinacích
- seznamuje se se skladbami různých stylových období a žánrů
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- dokáže naladit nástroj
- uplatňuje se při hře v komorních uskupeních
- dovede přijímat hodnocení učitele a s přibývajícími zkušenostmi si uvědomuje své přednosti a nedostatky.

Postupová zkouška:

- stupnice: jedna dur a jedna moll v rozsahu tří oktáv, akordy ke stupnicím.
- etudy: dvě etudy různého technického zaměření.
- přednes: jedna rozsáhlejší skladba hraná z paměti.

7. ročník

Žák:

- využívá při hře všechny možnosti barevného a dynamického odstínění kvalitního tónu a obtížnější smykové kombinace
- používá plynulé výměny i do vyšších poloh, zvládá základní dvojhmaty
- se orientuje v zápise interpretovaných skladeb, rozeznává jejich základní členění, tóninové vztahy a stavbu melodie
- dokáže si vyměnit strunu
- pod vedením učitele rozvíjí vlastní hudební představy a vnímá odlišnosti výrazových prostředků hudby různých stylových období a žánrů
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- se uplatňuje při komorní hře
- využívá návštěv koncertů k rozšiřování hudebního rozhledu
- je schopen reflexe a sebereflexe pro svůj další umělecký růst.

Žák ukončí studium I. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu:

- stupnice: jedna durová a jedna mollová v rozsahu tří oktáv, akordy k probíraným stupnicím.
- etudy: dvě etudy rozličného jak technického, tak hudebního charakteru.
- přednes: jedna rozsáhlejší přednesová skladba – např. věta ze sonáty nebo koncertina.

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- využívá volného pohybu levé ruky po celém hmatníku
- orientuje se i ve složitějším notovém zápise
- podílí se a postupně samostatně řeší prstokladové, smykové a výrazové varianty při nácviku a interpretaci skladeb

2. ročník

Žák:

- pracuje s barvou a kvalitou tónu
- si vytváří názor na vlastní i slyšenou interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů
- se zapojuje do souborů nejrozličnějšího obsazení a žánrového zaměření, zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb
- je schopen reflexe a sebereflexe pro svůj další umělecký růst.

3. ročník

Žák:

- využívá volného pohybu levé ruky po celém hmatníku a široké spektrum druhů smyků
- orientuje se i ve složitějším notovém zápise
- hraje náročnější a delší skladby
- samostatně řeší prstokladové, smykové a výrazové varianty při nácviku a interpretaci skladeb
- pracuje s barvou a kvalitou tónu

4. ročník

Žák:

- si vytváří názor na vlastní i slyšenou interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a svůj názor dokáže obhájit
- se zapojuje do souborů nejrozličnějšího obsazení a žánrového zaměření, zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb
- je schopen reflexe a sebereflexe pro svůj další umělecký růst.
- se aktivně připravuje na své absolventské vystoupení

Na závěr 1., 2., a 3. ročníku vykoná žák postupovou zkoušku v rozsahu:

- stupnice: jedna durová, jedna mollová v rozsahu tří oktáv, akordy k probíraným stupnicím.
- etudy: dvě etudy.
- přednes: jedna přednesová skladba nebo věta ze sonáty či koncertu.

Žák ukončí studium II. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu: do 12 min., program ze skladeb libovolných autorů

Tímto ukončením studia II. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do Studia pro dospělé (SPD).

Charakteristika a ročníkové výstupy ostatních předmětů učebního plánu jsou uvedeny v samostatných kapitolách.

Studium pro dospělé

Studium je určeno pro žáky starší 18 let, po absolvování předchozího studia HO, Předpokladem jsou rovněž dostatečné kapacitní možnosti školy. Týdenní hodinová dotace je 1 až 2 hodiny. Učební plán je tvořen z předmětů Hra na housle a jednoho z povinně volitelných předmětů. Tematický plán je tvořen individuálně dle schopností a potřeb žáka.

5.5 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – HRA NA VIOLU

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na violu	–	–	–	–	–	–	–	1	1	1	1
Hudební nauka	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
Povinně volitelný předmět: Komorní zpěv Souborová hra Poslechový seminář Historicko-estetický seminář Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ)	–	–	–	–	–	–	–	1	1	1	1
Celkem týdně	–	–	–	–	–	–	–	2	2	2	2
Celkem studium	–							8			

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu Hra na violu probíhá individuálně.
- Poznámky k organizaci výuky všech předmětů ze skupiny povinně volitelné předměty a jejich ročníkové výstupy jsou uvedeny v samostatných kapitolách dle obsahu.
- Žák si ze skupiny povinně volitelné předměty ve II. stupni si žák volí jeden předmět; volbou se stávají povinnými; změna předmětu je akceptována v pololetí školního roku.
- Předměty ze skupiny povinně volitelné předměty může žák navštěvovat dříve, než ukládá učební plán a dovolí-li to kapacitní podmínky školy, může se souhlasem vedení školy,

navštěvovat i více povinně volitelných předmětů. Organizace výuky je společná pro I., II. stupeň ZS a SPD.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU

HRA NA VIOLU

Charakteristika vyučovacího předmětu

Předmět Hra na violu je koncipován tak, že na violu bude vyučován žák, který už zvládl hru na housle, protože výuka hry na violu limitována velikostí nástroje, neexistují různé menší velikosti tohoto nástroje pro např. sedmileté děti. Proto se čeká a budoucí violista hraje na housle.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- využívá volného pohybu levé ruky po celém hmatníku
- orientuje se i ve složitějším notovém zápise
- podílí se a postupně samostatně řeší prstokladové, smykové a výrazové varianty při nácvičce a interpretaci skladeb

2. ročník

Žák:

- pracuje s barvou a kvalitou tónu
- si vytváří názor na vlastní i slyšenou interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů
- se zapojuje do souborů nejrozličnějšího obsazení a žánrového zaměření, zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb
- je schopen reflexe a sebereflexe pro svůj další umělecký růst.

3. ročník

Žák:

- využívá volného pohybu levé ruky po celém hmatníku a široké spektrum druhů smyků
- orientuje se i ve složitějším notovém zápise
- hraje náročnější a delší skladby

4. ročník

Žák:

- samostatně řeší prstokladové, smykové a výrazové varianty při nácvičce a interpretaci skladeb
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- si vytváří názor na vlastní i slyšenou interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a svůj názor dokáže obhájit

Na závěr 1., 2., a 3. ročníku vykoná žák postupovou zkoušku v rozsahu:

- stupnice: jedna durová, jedna mollová v rozsahu tří oktáv, akordy k probíraným stupnicím;
- etudy: dvě etudy;
- přednes: jedna přednesová skladba nebo věta ze sonáty či koncertu.

Žák ukončí studium II. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu: do 12 min., program ze skladeb libovolných autorů.

Tímto ukončením studia II. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do Studia pro dospělé (SPD).

Charakteristika a ročníkové výstupy ostatních předmětů učebního plánu jsou uvedeny v samostatných kapitolách.

Studium pro dospělé

Studium je určeno pro žáky starší 18 let, po absolvování předchozího studia HO, Předpokladem jsou rovněž dostatečné kapacitní možnosti školy. Týdenní hodinová dotace je 1 až 2 hodiny. Učební plán je tvořen z předmětů **Hra na kontrabas a jednoho z povinně volitelných předmětů**. Tematický plán je tvořen individuálně dle schopností a potřeb žáka.

5.6 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – HRA NA VIOLONCELLO

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na violoncello	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	–	–	–	–	–	–	–
Povinně volitelný předmět: Komorní zpěv Souborová hra Poslechový seminář Historicko-estetický seminář Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ)	–	–	–	–	1	2	2	1	1	1	1
Celkem týdně	2	2	2	2	2	3	3	2	2	2	2
Celkem studium	16							8			

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu Hra na violoncello probíhá individuálně.

- Poznámky k organizaci výuky povinného předmětu Hudební nauka a všech předmětů ze skupiny Volitelné předměty a jejich ročníkové výstupy jsou uvedeny v samostatných kapitolách dle obsahu.
- Žák si ze skupiny Volitelné předměty volí jeden předmět do 5. ročníku a dva předměty v 6. a 7. ročníku I. stupně, ve II. stupni si žák volí jeden předmět; volbou se stávají povinnými; změna předmětu je akceptována v pololetí školního roku.
- Předměty ze skupiny Volitelné předměty může žák navštěvovat dříve, než ukládá učební plán; organizace výuky je společná pro I., II. stupeň ZS a SPD; předměty se mohou vyučovat s vyšší hodinovou dotací, než ukládá učební plán studijního zaměření

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU

HRA NA VIOLONCELLO

Charakteristika vyučovacího předmětu

V předmětu hra na violoncello se děti již od prvních hodin učí rozvíjet jemnou motoriku prstů levé ruky, později v kombinaci s koordinací pravé (smyčcové) a levé ruky. Cílem je tyto postupně osvojené mechanické dovednosti upozadit tak, aby pouze sloužily jako prostředek k tvoření kvalitních tónů a celkově uvolněnému a svobodnému hudebnímu projevu. Žák přitom rozvíjí nejen hudební představivost, rytmickou přesvědčivost, hudební i hmatovou paměť, ale celkovou svou osobnost.

Cílem je vychovat pohotového, samostatného mladého člověka, který má lásku k hudbě a možnost obohatit svůj život aktivním provozováním hudby podle svých představ. Ale také vnímavého a vzdělaného posluchače koncertů

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- popíše nástroj, správně sedí u nástroje, ovládá držení smyčce a správné nasazování
- chápe notový zápis (rytmické hodnoty not a pomlky, takt a jeho členění, čtení not)
- hraje pizzicato, později arco
- zvládá základní technické prvky hry, hru celým smyčcem i jeho částmi
- dbá na kvalitu tónu, snaží se vnímat náladu hudby a tuto náladu vyjádřit, dynamika
- správně táhne dolní a horní polovinou smyčce
- zahraje detache a legato po 2
- čte noty v F klíči v rámci 2. polohy
- zahraje v 4/4, 3/4 a 2/4 taktu
- ovládá stupnice v základní poloze
- zvládá hru přes struny a hru legato
- hraje v základní poloze a také s odklonem

Postupová zkouška:

- 1 stupnice z probraných
- 1 etuda nebo cvičení z probírané školy
- 1 píseň nebo přednesová skladbička z paměti

2. ročník

Žák:

- zdokonaluje správné návyky držení violoncella a smyčce
- ovládá prsty v základních prstokladech dur a moll, probírá další
- rozvíjí pohyblivost prstů levé ruky
- zahraje smyky detache a legato s přechodem přes struny, jejich kombinace a jednoduché staccato
- rozvíjí schopnosti sluchové kontroly
- rozlišuje dynamiku p f mf
- zahraje stupnice v rozsahu 1-2 oktáv
- zahraje z not i z paměti lehčí skladby a písně
- uplatňuje intonační sebekontrolu
- zvládá výměnu základní a 7. polohy

Postupová zkouška:

- 1 durová stupnice – 2 oktávy
- 1 cvičení z probírané školy nebo 1 etuda
- 1 přednesová skladba z paměti

3. ročník

Žák:

- za pomoci učitele naladí nástroj
- kontroluje svou intonaci
- používá základní technické prvky hry (ovládání celého smyčce i jeho částí), tvoří kvalitní tón
- ovládá prsty v základních prstokladech ve výchozí poloze, v kombinacích na více strunách
- nácvik dvojhlasu pomocí prázdné struny
- hraje v široké poloze, orientuje se v 5. poloze, staví ruku v 7. poloze, zvládá hru staccato
- upevňování výměny poloh 2 – 7
- zvládá hru některých stupnic přes 2 oktávy a také v široké poloze
- se orientuje v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- využívá dynamiku – crescendo, decrescendo, rozšiřuje dynamické odstíny hry

Postupová zkouška:

- 1 durová a 1 mollová stupnice s akordem

- 1 cvičení z probírané školy nebo 1 etuda
- 1 přednesová skladba z paměti

4. ročník

Žák:

- pěstuje smysl pro přesný rytmus a předepsané tempo
- rozvíjí výrazové složky hry s použitím vibrata a dynamického odstínění hry
- dbá na kvalitu tónu a celkovou uvolněnost
- zdokonaluje zručnost prstů vzhledem ke svým schopnostem
- zahraje v 7. poloze – provádí výměny z 2. do 7. polohy,
- věnuje se nácviku hry v polohách s použitím jednoduchých výměn
- využívá vzájemné kombinace smyků (detaché, legato, staccato)
- zahraje přirozené flažolety
- procvičuje podle svých schopností hru z listu na odpovídajících skladbičkách
- uplatňuje se v komorní nebo souborové hře
- umí hodnotit svůj výkon

Postupová zkouška:

- 1 durová a 1 mollová stupnice přes 2 oktávy, rozložený kvintakord
- 1 etuda
- 1 přednesová skladba z paměti

5. ročník

Žák:

- pokračuje ve studiu poloh a jejich výměn – od 1. do 7. polohy
- zdokonaluje techniku levé a pravé paže
- osvojuje si smysl pro krásu a zpěvnost tónu
- věnuje se procvičování dvojhmátů a melodických ozdob
- orientuje se v tenorovém klíči
- zahraje durové a mollové stupnice do 4 křížků a 4 bé
- zvládá hru vybraných stupnic přes 3 oktávy
- hraje jednoduché party z listu
- zdokonaluje smyky detaché, legato, martelé, staccato a spicato i ve vzájemných kombinacích a rytmických obměnách
- práce se smyčcem, se zaměřením na výměnu smyků, cantabile s vibratem a dynamiku
- pokračuje v nácviku výrazových složek hry
- hraje a poznává skladby různých stylových období a žánrů
- rozvíjí pod vedením učitele vlastní hudební představy a vnímá odlišnosti výrazových prostředků hudby různých stylových období a žánrů

Postupová zkouška:

- 1 durová a 1 mollová stupnice přes 2 oktávy a rozložené akordy k hraným stupnicím

- 1 etuda
- 1 přednesová skladba z paměti

6. ročník

Žák:

- zdokonaluje techniku levé ruky
- upevňuje intonační jistotu a představivost při hře v polohách, při důsledné sluchové sebekontrolě
- hraje stupnice přes 3 oktávy
- věnuje pozornost kvalitě tónu
- používá při hře širší spektrum barevného a dynamického odstínění
- ovládá základní melodické ozdoby
- využívá dosud probrané polohy, nacvičuje další vyšší polohy a jejich výměny
- uplatňuje správné vibrato ve spojení s kvalitním tónem a přednesem
- zdokonaluje hru v rychlejších tempech, náročnějších rytmech a smykových kombinacích
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- uplatňuje se při hře v komorních uskupeních
- dovede přijímat hodnocení učitele a s přibývajícími zkušenostmi si uvědomuje své přednosti a nedostatky.

Postupová zkouška:

- 1 durová stupnice a 1 mollová stupnice přes 3 oktávy, rozložené akordy ke hraným stupnicím
- 1 etuda
- 1 rozsáhlejší přednesová skladba z paměti

7. ročník

Žák:

- využívá při hře všechny možnosti barevného a dynamického odstínění kvalitního tónu a obtížnější smykové kombinace
- používá plynulé výměny i do vyšších poloh, zvládá dvojhmaty
- se orientuje v zápise interpretovaných skladeb, rozeznává jejich základní členění, tóninové vztahy a stavbu melodie
- pod vedením učitele rozvíjí vlastní hudební představy a vnímá odlišnosti výrazových prostředků hudby různých stylových období a žánrů
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- je schopen reflexe a sebereflexe pro svůj další umělecký růst.

Žák ukončí studium I. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu:

- 1 durová a 1 mollová stupnice v rozsahu tří oktáv, akordy k probíraným stupnicím.

- 2 etudy rozličného jak technického, tak hudebního charakteru.
- 1 rozsáhlejší přednesová skladba – např. věta ze sonáty nebo concertina z paměti.

Tímto ukončením studia I. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do II. stupně Základního studia.

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- využívá volného pohybu levé ruky po celém hmatníku
- orientuje se i ve složitějším notovém zápise
- podílí se a postupně samostatně řeší prstokladové, smykové a výrazové varianty při nácviku a interpretaci skladeb
- pracuje s barvou a kvalitou tónu
- si vytváří názor na vlastní i slyšenou interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů
- se zapojuje do souborů nejrozumnějšího obsazení a žánrového zaměření, zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb

2. ročník

Žák:

- zahraje stupnice v rozsahu 3 oktáv, rozložené akordy T, S, D7
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- orientuje se ve všech polohách
- hraje dvojhmatové stupnice v sextách
- uplatní sluchovou sebekontrolu, barevnost nástroje

3. ročník

Žák:

- využívá volného pohybu levé ruky po celém hmatníku a široké spektrum druhů smyků
- orientuje se i ve složitějším notovém zápise
- podílí se a postupně samostatně řeší prstokladové, smykové a výrazové varianty při nácviku a interpretaci skladeb
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- si vytváří názor na vlastní i slyšenou interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a svůj názor dokáže obhájit
- je schopen reflexe a sebereflexe pro svůj další umělecký růst
- zahraje stupnice v rozsahu 3 oktáv, rozložené akordy T, S, D7.

4. ročník

Žák:

- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- orientuje se ve všech polohách

- hraje dvojhmatové stupnice v sextách
- uplatní sluchovou sebekontrolu, barevnost nástroje
- aplikuje formální a harmonický rozbor skladeb při jejich nácviu

Na závěr 1., 2., a 3. ročníku vykoná žák postupovou zkoušku v rozsahu:

- 1 durová, 1 mollová stupnice v rozsahu tří oktáv, akordy k probíraným stupnicím.
- 2 etudy
- 1 přednesová skladba nebo věta ze sonáty či koncertu z paměti

Žák ukončí studium II. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu:

- do 12 min., program ze skladeb libovolných autorů.

Tímto ukončením studia II. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do Studia pro dospělé (SPD).

Charakteristika a ročníkové výstupy ostatních předmětů učebního plánu jsou uvedeny v samostatných kapitolách.

Studium pro dospělé

Studium je určeno pro žáky starší 18 let, po absolvování předchozího studia HO, Předpokladem jsou rovněž dostatečné kapacitní možnosti školy. Týdenní hodinová dotace je 1 až 2 hodiny. Učební plán je tvořen z předmětů **Hra na violoncello a jednoho z povinně volitelných předmětů**. Tematický plán je tvořen individuálně dle schopností a potřeb žáka.

5.7 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – HRA NA KONTRABAS

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na kontrabas	–	–	–	–	–	–	–	1	1	1	1
Hudební nauka	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
Povinně volitelný předmět: Komorní zpěv Souborová hra Poslechový seminář Historicko-estetický seminář Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ)	–	–	–	–	–	–	–	1	1	1	1
Celkem týdně	–	–	–	–	–	–	–	2	2	2	2
Celkem studium	–							8			

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu Hra na kontrabas probíhá individuálně
- Poznámky k organizaci výuky všech předmětů ze skupiny povinně volitelné předměty a jejich ročníkové výstupy jsou uvedeny v samostatných kapitolách dle obsahu
- Žák si ze skupiny povinně volitelné předměty ve II. stupni si žák volí jeden předmět; volbou se stávají povinnými; změna předmětu je akceptována v pololetí školního roku.
- Předměty ze skupiny povinně volitelné předměty může žák navštěvovat dříve, než ukládá učební plán a dovolí-li to kapacitní podmínky školy, může se souhlasem vedení školy, navštěvovat i více povinně volitelných předmětů. Organizace výuky je společná pro I., II. stupeň ZS a SPD.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU**HRA NA KONTRABAS****Charakteristika vyučovacího předmětu**

Dovednost, umět hrát na kontrabas, kterou žák získá studiem tohoto předmětu, mu přinese možnost zapojit se do širokého spektra hudebního dění. Protože kontrabas má nejen široké využití v klasické hudbě – je nedílnou součástí symfonických i komorních orchestrů a mnoha smyčcových komorních souborů. Ale velice důležitou roli hraje i v dalších hudebních stylech: jazz, blues, folk nebo rock and roll. V barokní hudbě měly kontrabasy a violoncella důležitou funkci vedení basového hlasu, tzv. basso continuo. Na hráče jsou kladeny hudební, fyziologické a intelektuální požadavky, ale zároveň se při hře bohatě rozvíjejí všechny hudební schopnosti: smysl pro intonaci, rytmus, přirozené frázování a kvalitu tónu.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy**II. STUPEŇ****1. ročník**

Žák:

- využívá rozsah hraných tónů do 7. polohy a základních palcových poloh, zdokonaluje prstovou a smyčcovou techniku...
- dbá o čistou intonaci a učí se sluchové sebekontrolé
- podílí se a postupně samostatně řeší prstokladové, smyčkové a výrazové varianty při nácviku a interpretaci...

2. ročník

Žák:

- dále rozšiřuje rozsah hraných tónů, zdokonaluje prstovou a smyčcovou techniku...
- dbá o čistou intonaci a učí se sluchové sebekontrolé, zdokonaluje kvalitu tónu...
- orientuje se i ve složitějším notovém zápise, samostatně řeší prstokladové, smyčkové a výrazové varianty...

3. ročník

Žák:

- rozšiřuje a zdokonaluje získané dovednosti, rozšiřuje rozsah hraných tónů v palcových polohách...
- dbá o čistou intonaci, zdokonaluje prstovou a smyčcovou techniku...
- orientuje se v zápisu basového, tenorového i houslového klíče...

4. ročník

Žák:

- dále zdokonaluje hru, rozšiřuje získané dovednosti a návyky, ...
- je schopen kvalitní interpretace po výrazové stránce s přirozeným frázováním, dynamikou a agogikou...
- aktivně se zapojuje do souborů různého nástrojového obsazení, připravuje se na absolventské vystoupení...

Charakteristika a ročníkové výstupy ostatních předmětů učebního plánu jsou uvedeny v samostatných kapitolách.

Studium pro dospělé

Studium je určeno pro žáky starší 18 let, po absolvování předchozího studia HO, Předpokladem jsou rovněž dostatečné kapacitní možnosti školy. Týdenní hodinová dotace je 1 až 2 hodiny. Učební plán je tvořen z předmětů Hra na kontrabas a jednoho z povinně volitelných předmětů. Tematický plán je tvořen individuálně dle schopností a potřeb žáka.

5.8 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – HRA NA ZOBCOVOU FLÉTNU**Učební plán**

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	–	–	–	–	–	–	–
Povinně volitelný předmět: Komorní zpěv Souborová hra Poslechový seminář Historicko-estetický seminář Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ)	–	–	–	–	1	2	2	1	1	1	1
Celkem týdně	2	2	2	2	2	3	3	2	2	2	2
Celkem studium	16							8			

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu Hra na zobcovou flétnu probíhá individuálně nebo ve skupině maximálně 4 žáků.
- Poznámky k organizaci výuky povinného předmětu Hudební nauka a všech předmětů ze skupiny povinně volitelné předměty a jejich ročníkové výstupy jsou uvedeny v samostatných kapitolách dle obsahu
- Žák si ze skupiny povinně volitelné předměty volí jeden předmět do 5. ročníku a dva předměty v 6. a 7. ročníku I. stupně, ve II. stupni si žák volí jeden předmět; volbou se stávají povinnými; změna předmětu je akceptována v pololetí školního roku.
- Předměty ze skupiny povinně volitelné předměty může žák navštěvovat dříve, než ukládá učební plán a dovolí-li to kapacitní podmínky školy, může se souhlasem vedení školy, navštěvovat i více povinně volitelných předmětů. Organizace výuky je společná pro I., II. stupeň ZS a SPD.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU**HRA NA ZOBCOVOU FLÉTNU****Charakteristika vyučovacího předmětu**

V oblasti Hudební interpretace a tvorba je žákovi umožněno naučit se hře na zobcovou flétnu. Žák si během studia osvojí základy hry na zobcovou flétnu, které dále rozvíjí dle svých individuálních schopností.

Během výuky se postupně seznamuje s jednotlivými hudebními slohy a jejich repertoárem. Začíná hrou na sopránovou zobcovou flétnu, Od 4. ročníku I. stupně se učí hře na altovou, (eventuálně tenorovou či basovou zobcovou flétnu. Již po absolvování I. stupně je žák schopen hrát na oba systémy (C i F). Žák získává elementární hudební návyky a dovednosti a následně je rozvíjí nejen jako sólista, ale i jako spoluhráč v komorní a souborové hře.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy**I. STUPEŇ****1. ročník**

Žák:

- zvládne základní péči o nástroj a pojmenuje jeho jednotlivé části
- rytmizuje a melodizuje říkadla, dokáže používat hru „na ozvěnu“
- ovládá artikulaci – flétnovou řeč – slabiky „Tý – Dý“
- zvládne základy dechové a prstové techniky s využitím her, které napomáhají rozvoji prstové techniky
- zvládne vytleskání jednoduchých rytmických modelů
- zvládá hru ve 2/4, 3/4 a 4/4 taktech
- nástroj ovládá v rozsahu tónů c¹až d²
- na odpovídající úrovni hraje lidové písně
- je schopen na elementární úrovni hry v dvojhlasu a hry s doprovodem

- čte noty v rozsahu tónů c1 až d2

Postupová zkouška:

- stupnice C dur z paměti + T5
- 2 lidové písně z paměti

2. ročník

Žák:

- zvládá základy dechové techniky a jednoduchá dechová cvičení
- je schopen zahrát rovný tón s jeho správným nasazením
- hraje legato a tenuto
- nástroj ovládá v rozsahu c¹ až f²
- hraje stupnice C dur, D dur, F dur a jejich T5
- na odpovídající úrovni hraje lidové písně a drobné skladby
- je schopen hry v dvojhlasu a hry s doprovodem
- čte noty v rozsahu c1 až f2 a

Postupová zkouška:

- 1 z probraných stupnic s T5 z paměti
- 1 lidová píseň z paměti
- 1 umělá skladba

3. ročník

Žák:

- užívá ve své hře kultivovaného rovného tónu a dále zdokonaluje jeho kulturu
- podle svých individuálních schopností použije hbitost prstů a rychlost jazyka při zachování důrazu na kvalitu tónu
- uplatňuje artikulaci tenuto, staccato, legato
- nástroj ovládá v rozsahu c¹ až a²
- hraje stupnice C dur, G dur, D dur, F dur, a moll, d moll, e moll a jejich T5 nasazovaně i legato
- je schopen zahrát jednoduché melodie podle sluchu
- používá dělení rytmických hodnot osminových a jejich kombinací s ostatními probranými hodnotami
- zvládá hru ve čtvrtkových taktech
- na odpovídající úrovni hraje složitější lidové písně a skladby z různých období
- čte noty v rozsahu c1 – a2, na elementární úrovni hraje z listu

Postupová zkouška:

- 1 z probraných stupnic s T5 z paměti
- 1 složitější lidová píseň z paměti
- 2 umělé skladby odlišného charakteru

4. ročník

Žák:

- podle svých individuálních schopností použije hbitost prstů a rychlost jazyka při zachování důrazu na kvalitu tónu
- správně artikuluje
- nástroj ovládá v rozsahu tónů $c^1 - h^2$
- hraje durové a mollové stupnice do 3 křížků a 3 bé a jejich T5, nasazovaně i legato
- zvládá hru ve čtvrtkových, osminových taktech
- zahraje trylek
- na odpovídající úrovni zahraje složitější lidové i umělé písně, tance, části suit z různých období
- čte noty a hraje z listu v rozsahu c^1 až h^2 ,
- v případě dostatečných fyzických dispozic se začíná seznamovat s hrou na altovou, případně sopraninovou zobcovou flétnu (F-systém)

Postupová zkouška:

- 1 z probraných stupnic s T5 z paměti
- 1 etuda
- 1 přednesová skladba z období baroka a 1 přednesová skladba dle vlastního výběru, jednu z nich zahraje z paměti

5. ročník

Žák:

- vědomě využívá výrazových prostředků
- vědomě pracuje s citem pro agogiku a metrum
- sopranovou zobcovou flétnu ovládá v rozsahu tónů $c^1 - c^3$, altovou (případně sopraninovou) zobcovou flétnu ovládá v rozsahu svých schopností a fyzických dispozic
- hraje durové a mollové stupnice do 4 křížků a 4 bé a jejich T5, nasazovaně i legato; orientuje se v jejich tóninách a využívá je k rozvoji prstové a jazykové techniky
- hraje melodické ozdoby (trylek, nátryl, mordent a příraz)
- hraje skladby různých stylů a druhů i různých časových údobí

Postupová zkouška:

- 1 dur a 1 moll z probraných stupnic s T5 z paměti
- 1 etuda
- 2 přednesové skladby odlišného charakteru, z toho jedna z paměti

Během postupové zkoušky žák střídá C a F systém.

6. ročník

Žák:

- sopranovou zobcovou flétnu ovládá v celém rozsahu, altovou (případně sopraninovou) zobcovou flétnu ovládá v celém rozsahu

- při hře správně dýchá
- hraje stupnice dur i moll do 5 křížků a 5 b s příslušnými kvintakordy
- používá probrané melodické ozdoby při interpretaci skladeb, zejména z období baroka
- uplatňuje odlišné způsoby artikulace – staccato, legato, portamento, správně artikuluje a frázuje
- v soudobých skladbách je schopen užít vybraných prvků moderních technik
- hraje z listu
- koncentruje se na techniku hry
- je schopen zhodnotit jiné hudební vystoupení
- veřejně vystupuje
- používá různé výrazové prostředky, rozlišuje a používá různá tempa

Postupová zkouška:

- 1 dur a 1 moll z probraných stupnic s T5 z paměti
- 1 etuda
- 2 přednesové skladby odlišného charakteru a z různých slohových období, z toho jedna z paměti

Během postupové zkoušky žák střídá C a F systém.

7. ročník

Žák:

- ovládá techniku správného dýchání
- hraje všechny stupnice dur i moll s příslušnými kvintakordy
- používá artikulační techniky
- podílí se na výběru probírané látky
- v soudobých skladbách používá prvků moderních technik
- je schopen transpozice kratších motivů
- rozlišuje různé hudební styly, zná základní hudební názvosloví, své znalosti aktivně uplatňuje při hře
- je schopen zformulovat úsudek na své i jiné hudební vystoupení
- je schopen hry i složitějších skladeb z listu i z paměti
- soustavně a aktivně se připraví na své absolventské vystoupení

Žák ukončí studium I. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu cca 10 min.

Žák přednese rozmanitý repertoár, sestavený ze skladeb z různých slohových období a s využitím různých typů zobcových fléten.

Tímto ukončením studia I. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do II. stupně Základního studia.

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- hraje na zobcové flétny v systému C i F, a to v celém jejich rozsahu;
- hraje všechny stupnice dur i moll s příslušnými kvintakordy
- aktivně se podílí na výběru probírané látky
- hraje skladby všech stylů a epoch

2. ročník

Žák:

- hraje skladby všech stylů a epoch s tím, že je schopen zvážit, který styl více preferuje,
- hraje všechny stupnice dur i moll s příslušnými kvintakordy, u durových stupnic hraje dominantní septakordy
- je schopen transpozice skladeb
- je schopen zformulovat úsudek na své i jiné hudební vystoupení a svůj názor obhájit

3. ročník

Žák:

- je schopen hry i složitějších skladeb z listu i z paměti
- hraje všechny stupnice dur i moll s příslušnými kvintakordy, u durových stupnic hraje dominantní septakordy, u mollových stupnic zmenšené septakordy
- aktivně se podílí na výběru probírané látky, rozšiřuje škálu výrazových prostředků
- v oblasti staré hudby používá improvizaci melodické ozdoby
- v oblasti barokní hudby umí využít zápis generálbasu
- v oblasti moderní hudby používá moderní techniky k improvizaci

4. ročník

Žák:

- transponuje skladby do různých tónin
- projevuje schopnost k samostatnému kvalitnímu nastudování skladeb po všech stránkách – technických i interpretačních (volba charakteru skladby, tempo, agogika, vystižení stylu, artikulace, tón, intonace, dynamika, prstová technika)
- samostatně a tvůrčím způsobem přistupuje ke studovaným skladbám
- je schopen hudební komunikace
- ve 4. ročníku se soustavně a aktivně připravuje na své absolventské vystoupení.

Na závěr 1., 2., a 3. ročníku vykoná žák postupovou zkoušku v rozsahu:

- 1 stupnice dur + 1 stupnice moll s T5 z paměti
- 1 etuda nebo technická studie
- 2 přednesové skladby odlišného charakteru a z různých slohových období, z toho jedna z paměti

Během postupové zkoušky žák střídá C a F systém.

Žák ukončí studium II. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu 10 až 15 minut:

Žák přednese rozmanitý repertoár sólový i komorní, sestavený ze skladeb z různých slohových období a s využitím různých typů zobcových fléten.

Tímto ukončením studia II. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do Studia pro dospělé (SPD).

Charakteristika a ročníkové výstupy ostatních předmětů učebního plánu jsou uvedeny v samostatných kapitolách.

Studium pro dospělé

Studium je určeno pro žáky starší 18 let, po absolvování předchozí předchozího studia HO, Předpokladem jsou rovněž dostatečné kapacitní možnosti školy. Týdenní hodinová dotace je 1 až 2 hodiny. Učební plán je tvořen z předmětů Hra na zobcovou flétnu a jednoho z povinně volitelných předmětů.

Tematický plán je tvořen individuálně dle schopností a potřeb žáka.

5.9 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – HRA NA FLÉTNU

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na flétnu	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	–	–	–	–	–	–	–
Povinně volitelný předmět: Komorní zpěv Souborová hra Poslechový seminář Historicko-estetický seminář Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ)	–	–	–	–	1	2	2	1	1	1	1
Celkem týdně	2	2	2	2	2	3	3	2	2	2	2
Celkem studium	16							8			

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu Hra na zobcovou flétnu probíhá individuálně nebo ve skupině maximálně 4 žáků.

- Poznámky k organizaci výuky povinného předmětu Hudební nauka a všech předmětů ze skupiny povinně volitelné předměty a jejich ročníkové výstupy jsou uvedeny v samostatných kapitolách dle obsahu
- Žák si ze skupiny povinně volitelné předměty volí jeden předmět do 5. ročníku a dva předměty v 6. a 7. ročníku I. stupně, ve II. stupni si žák volí jeden předmět; volbou se stávají povinnými; změna předmětu je akceptována v pololetí školního roku.
- Předměty ze skupiny povinně volitelné předměty může žák navštěvovat dříve, než ukládá učební plán a dovolí-li to kapacitní podmínky školy, může se souhlasem vedení školy, navštěvovat i více povinně volitelných předmětů. Organizace výuky je společná pro I., II. stupeň ZS a SPD.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU

HRA NA FLÉTNU

Charakteristika vyučovacího předmětu

Posláním výuky ve hře na flétnu je poskytnout žákům, kteří projevili potřebné předpoklady a zájem o zvolený obor, základy odborného vzdělání a vychovat z nich zaujaté neprofesionální hudebníky, kteří by se dovedli ve svém životě i v životě společnosti uplatnit v každém žánru.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- naučí se dechová cvičení, nebo si dechová cvičení zopakuje, pokud již hrál na zobcovou flétnu
- nasazuje tón, nejprve jen na hlavici
- naučí se pojmenovat jednotlivé části nástroje
- správně sestaví a drží nástroj
- snaží se dodržovat správný postoj při hře
- udrží čistě znějící tón v základní poloze nástroje
- dýchá po taktech, později po krátké frázi
- dodržuje základní rytmus
- ovládá nástroj v rozsahu d1–d2

Postupová zkouška:

- 1 lidová píseň-zpaměti, jedna kratší umělá skladbička nebo cvičení

2. ročník

Žák:

- učí se ovládat bráničně-žeborní dýchání
- správně drží nástroj a má správné držení těla při hře
- pracuje na kvalitním a nosném tónu v rozsahu nástroje d1–g2

- učí se zahrát základní způsoby artikulace: non legato, legato
- je schopen podle sluchu zahrát jednoduché melodické útvary
- zná a umí zahrát několik lidových písní, z toho některé z paměti

Postupová zkouška:

- 1 durová stupnice – D dur, F dur, G dur
- 1 lidová píseň-zpaměti, 1 umělá skladba nebo cvičení

3. ročník

Žák:

- hraje ve správném vzpřímeném a uvolněném postoji, zvednutá hlava, rovná záda. Nádech je hluboký a uvolněný, bez zvedání ramen.
- cvičí vydržované tóny-nejméně na 6 dob
- pozvolna si rozšiřuje rozsah zvládnutých hmatů c1 – c3)
- snaží se o zvukovou vyrovnanost rejstříků a rytmickou přesnost, i intonační čistotu
- začíná pracovat na dynamické škále, umí intervalové spoje v tenutu a legatu,
- ovládá stupnice v rozsahu dvou oktáv do dvou křížků a dvou b v dur a moll tóninách s příslušnými tónickými kvintakordy.
- dle individuálních předpokladů je schopný krátkého veřejného vystoupení

Postupová zkouška:

- 1 durová nebo mollová stupnice do 2 křížků nebo 2 b
- 1 etuda
- 1 přednesová skladba

4. ročník

Žák:

- zdokonaluje nasazení a tvoření tónu ve 2. oktávě, pomalu začíná i s oktávou 3.
- důsledně provádí veškerá frázovací, tónová, technická a artikulační cvičení, rozsah od c1 do d3 v chromatickém postupu
- hraje stupnice dur a moll do 4 křížků a 3 b s příslušnými akordy
- se stále větší jistotou pracuje s brániční oporou, hraje legato a staccato s rytmickou precizností
- snaží se o zvukovou vyrovnanost rejstříků
- zahraje drobnou přednesovou skladbu různých hudebních období s doprovodem
- rozezná a umí použít základní melodické ozdoby
- nezapomíná na správnou péči o nástroj

Postupová zkouška:

- 1 z probraných stupnic
- 1 etuda
- 2 přednesové skladby z různých hudebních období

5. ročník

Žák:

- rozšiřuje rozsah s důrazem na zachování kvality a lehkosti tvoření tónu
- ovládá nástroj v rozsahu tónů c1- e3
- hraje stupnice do 4 křížků a 4 b
- pracuje s delší frází, výraznější artikulací
- rozšíří si znalosti melodických ozdob (mordent, obal)
- zvyšuje technickou zručnost a věnuje se hře z listu
- zúčastňuje se komorní hry a soustavně se na ni připravuje

Postupová zkouška:

- 1 z probraných stupnic
- 1 etuda
- 2 přednesové skladby různých hudebních období

6. ročník

Žák:

- ovládá nástroj v rozsahu c1 – a3v chromatickém postupu
- hraje durové stupnice do 7 křížků a 4 bé, mollové stupnice do 4 křížků a 4 bé
- orientuje se ve hře chromatické stupnice v pevně stanoveném rytmu v pomalém tempu.
- rozšiřuje svoji dynamickou škálu na příslušných cvičeních.
- dokáže samostatně použít dynamická a tempová označení
- Upevňuje svoje intonační cítění
- používá probrané melodické ozdoby při interpretaci skladeb, zejména z období baroka
- dle svých možností vystupuje na školních koncertech
- aktivně se podílí na výběru probírané látky

Postupová zkouška – flétna:

- 1 z probraných stupnic dur, 1 z probraných stupnic moll
- 1 etuda
- 2 přednesové skladby odlišného charakteru a z různých slohových období

7. ročník

Žák:

- opakuje a rozvíjí návyky, dovednosti a vědomosti získané v předchozím studiu
- hraje všechny durové a mollové stupnice
- věnuje se také hře z listu
- soustavně se připravuje na absolventské vystoupení
- zúčastňuje se komorní hry

Žák ukončí studium I. stupně závěrečnou zkouškou, která obvykle proběhne formou veřejného vystoupení, případně zkouškou před komisí.

Žák přednese rozmanitý repertoár sestavený ze skladeb z různých slohových období.

Tímto ukončením studia I. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do II. stupně Základního studia.

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- upevňuje si, prohlubuje a do hloubky rozvíjí technické, nátiskové a výrazové dovednosti
- rozšiřuje tónový rozsah a nástroj postupně ovládá v celém jeho rozsahu
- hraje stupnice, tónické kvintakordy a dominantní septakordy v obrazech po 3 tónech ve zvládnutém rozsahu
- podle svých schopností interpretuje skladby různých slohových období
- soustavně a cílevědomě pěstuje pohotovost hry z listu, která je uplatňována v komorní a souborové hře
- aktivně se podílí na výběru probírané látky
- hraje skladby všech hudebních období
- v oblasti moderní hudby rozvíjí své schopnosti a dovednosti studiem moderních technik.

2. ročník

Žák:

- zdokonaluje všechny návyky, dovednosti a vědomosti získané v předchozím studiu
- neustále pracuje na kvalitě tónu a nasazení – dbá na technickou a intonační jistotu
- je schopen zformulovat úsudek na své i jiné hudební vystoupení, posoudit kvalitu hrané skladby
- je podporován v tvůrčím a samostatném přístupu ke studovaným skladbám
- zapojuje se v souborové hře
- rozšiřuje si repertoár v celé šíři poznávání flétnové literatury-poslech, návštěva koncertů.

3. ročník

Žák:

- opakuje, rozvíjí a zdokonaluje všechny návyky, dovednosti a vědomosti získané v předchozím studiu
- neustále pracuje na kvalitě tónu, zejména ve 3. oktávě
- hraje stupnice, tónické kvintakordy a dominantní septakordy v obrazech po 4 tónech ve zvládnutém rozsahu
- dbá na technickou a intonační jistotu
- hraje z listu, zapojuje se v souborové hře
- aktivně se podílí na výběru probírané látky
- zkusí nastudovat skladbu zcela samostatně
- v oblasti staré hudby rozvíjí improvizaci ozdob a kadencí v rámci stylu
- v oblasti moderní hudby rozvíjí své schopnosti a dovednosti studiem soudobých technik
- zúčastňuje se komorní a souborové hry a soustavně a vědomě se na ni připravuje.

4. ročník

Žák:

- snaží se o vyrovnané znění nástroje v celém jeho rozsahu
- ovládá chromatické a celotónové stupnice
- hraje skladby z různých hudebních období
- se soustavně a aktivně připravuje na své absolventské vystoupení
- je podporován v tvůrčím a samostatném přístupu ke studovaným skladbám
- je schopen zformulovat úsudek na své i jiné hudební vystoupení, posoudit kvalitu hrané skladby a rozdíly v interpretaci a svůj názor obhájit.

Na závěr 1., 2., a 3. ročníku vykoná žák postupovou zkoušku v rozsahu (flétna):

- 1stupnice dur + 1 stupnice moll s T5 a D7 v obrazech po 3 tónech ve čtvrtých notách
- 1 etuda
- 2 přednesové skladby rozdílného charakteru

Žák ukončí studium II. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu 7–10 minut:

Žák přednese rozmanitý repertoár sestavený ze skladeb z různých slohových období.

Tímto ukončením studia II. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do Studia pro dospělé (SPD).

Charakteristika a ročníkové výstupy ostatních předmětů učebního plánu jsou uvedeny v samostatných kapitolách.

Studium pro dospělé

Studium je určeno pro žáky starší 18 let, po absolvování předchozího studia HO, Předpokladem jsou rovněž dostatečné kapacitní možnosti školy. Týdenní hodinová dotace je 1 až 2 hodiny. Učební plán je tvořen z předmětů Hra na flétnu a jednoho z povinně volitelných předmětů. Tematický plán je tvořen individuálně dle schopností a potřeb žáka.

5.10 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – HRA NA KLARINET**Učební plán**

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na klarinet	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	–	–	–	–	–	–	–
Povinně volitelný předmět: Komorní zpěv Souborová hra Poslechový seminář Historicko-estetický seminář Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ)	–	–	–	–	1	2	2	1	1	1	1
Celkem týdně	2	2	2	2	2	3	3	2	2	2	2
Celkem studium	16							8			

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu Hra na klarinet probíhá individuálně.
- Poznámky k organizaci výuky povinného předmětu Hudební nauka a všech předmětů ze skupiny povinně volitelné předměty a jejich ročníkové výstupy jsou uvedeny v samostatných kapitolách dle obsahu.
- Žák si ze skupiny povinně volitelné předměty volí jeden předmět do 5. ročníku a dva předměty v 6. a 7. ročníku I. stupně, ve II. stupni si žák volí jeden předmět; volbou se stávají povinnými; změna předmětu je akceptována v pololetí školního roku.
- Předměty ze skupiny povinně volitelné předměty může žák navštěvovat dříve, než ukládá učební plán a dovolí-li to kapacitní podmínky školy, může se souhlasem vedení školy, navštěvovat i více povinně volitelných předmětů. Organizace výuky je společná pro I., II. stupeň ZS a SPD.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU**HRA NA KLARINET****Charakteristika vyučovacího předmětu**

Hra na klarinet je předmětem zařazeným do oblasti hudební interpretace a tvorba. Žák si během studia osvojí základy hry na klarinet, které dále rozvíjí dle svých individuálních schopností. V průběhu výuky se postupně seznamuje s jednotlivými hudebními žánry, v nichž se klarinet běžně uplatňuje s tím, že důraz je kladen na hudbu klasickou. Žáci jsou obvykle vyučováni hře na klarinet in B, Boehmův (tzv. francouzský) systém.

Ve vyšších ročnících mohou být žáci doplňkově vyučováni i hře na příbuzné nástroje (saxofon, basklarinet, basetový roh).

Žák získává elementární hudební návyky a dovednosti a následně je rozvíjí nejen jako sólista, ale i jako spoluhráč v komorní a souborové hře.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- umí správně sestavit a rozložit klarinet, pojmenovat jeho části, zvládá základní (každodenní) údržbu
- teoreticky zná elementární pravidla správného dýchání
- zná a užívá náležité položení prstů na příslušné otvory, brýle a klapky
- na elementární úrovni užívá správný nátisk
- hraje tóny v šalmajovém rejstříku (bez užití malíkových klapek)

Postupová zkouška:

- 2 dětské, popř. lidové písně

2. ročník

Žák:

- umí při hraní zaujmout správný postoj
- hraje půlové a celé tóny, bez kolísání intonace v průběhu jejich znění
- hraje diatonické tóny v rozsahu šalmajového rejstříku (včetně malíkových hmatů)
- teoreticky chápe správné nasazení a ukončení užívaných tónů

Postupová zkouška:

- 1 lidová píseň
- 1 snadná umělá skladba

3. ročník

Žák:

- drží správně nástroj, zaujímá správný postoj, u těchto činností se umí vědomě uvolnit
- zvládá elementárně korigovat tón v celém jeho průběhu (nasazení, kvalita, ukončení)
- ovládá šalmajový rejstřík, včetně chromatických tónů
- umí hrát tóny ve třech základních dynamických stupních (piano, mezzoforte, forte)
- hraje durové stupnice do dvou křížků a bé, včetně tónických kvintakordů

Postupová zkouška:

- 1 zvolená stupnice a tónický kvintakord
- 2 snadné skladby, z nichž žák zahraje jednu z paměti

4. ročník

Žák:

- umí hrát tóny nasazovaně (détaché) a legato
- ovládá nástroj v rozsahu tónů e–g²
- ovládá hru durových i mollových stupnic do tří křížků a bé s tónickými kvintakordy
- zahraje snazší přednesovou skladbu z různých hudebních období
- provozuje společnou hru s dalším nástrojem

Postupová zkouška:

- 1 z probraných stupnic s tónickým kvintakordem z paměti
- 1 skladba technického charakteru
- 1 přednesová skladba

5. ročník

Žák:

- umí používat správné dýchání s oporou bránice
- umí hrát staccato, détaché a legato a v pomalejších tempech umí tyto artikulace kombinovat
- umí používat základní dynamické stupně, včetně crescendo a decrescenda
- orientuje se v notovém zápisu jednodušších přednesových skladeb
- ovládá nástroj v rozsahu e – C₃
- hraje stupnice dur i moll do čtyř křížků a bé i s tónickými kvintakordy

Saxofon (nepovinné)

Žák:

- při současném pokračování studia hry na klarinet se žák může věnovat i hře na příbuzný nástroj saxofon
- ovládne nástroj v základním rejstříku (C₁ – C₂)
- uvědomuje si základní rozdíly v nátisku a držení saxofonu oproti klarinetu

Postupová zkouška:

- 1 z probraných stupnic s tónickým kvintakordem
- 1 snadná etuda
- 1 přednesová skladba

Pozn.:

- hraje-li žák na saxofon, zahraje jednu z předepsaných položek na něj, a to na úrovni odpovídající době výuky na tento nástroj)

6. ročník

Žák:

- pracuje s nátiskem v souvislosti s běžnou dynamikou a intonací
- zvládá hru tenuto, staccato, legato, a to včetně přechodu mezi šalmajovým a přefukovým rejstříkem

- ovládá v přiměřeném tempu prstovou techniku,
- dbá o správnou souhru prstů a jazyka
- je schopen hrát s klavírním doprovodem, přiměřeně reaguje na agogické změny

Saxofon (nepovinné)

Žák:

- ovládne nástroj v rozsahu C1 – C3
- při hraní saxofon správně drží, používá správnou dechovou techniku
- seznámí se s odlišným „swingovým“ dělením osmin a zvládá základní swingové frázování

Postupová zkouška:

- 1 durová a 1 mollová stupnice s tónickými kvintakordy
- 1 etuda
- 1 přednesová skladba střední náročnosti

Pozn.:

- hraje-li žák na saxofon, zahraje jednu z předepsaných položek na něj, a to na úrovni odpovídající době výuky na tento nástroj)

7. ročník

Žák:

- je schopen přiměřeně ovládat tón v celém nástrojovém rozsahu
- umí využít dynamických a agogických změn pro interpretaci probíraných skladeb
- je seznámen se všemi durovými i mollovými stupnicemi, včetně tónických kvintakordů
- je schopen nastudovat z notového zápisu přiměřeně obtížnou skladbu, včetně tempových, dynamických a artikulačních pokynů
- při interpretaci skladeb umí využít základních melodických ozdob (trylek, příraz, nátryl)
- umí zhodnotit vlastní výkon i výkon jiného interpreta
- pod vedením pedagoga se připraví na absolventské vystoupení
- zúčastňuje se komorní a souborové hry a soustavně a vědomě se na ni připravuje (nástroj si volí podle svých možností)

Saxofon (nepovinně)

Žák:

- na elementární úrovni ovládne nástroj v celém tónovém rozsahu
- je schopen využívat dynamických možností nástroje
- na elementární úrovni umí odlišně interpretovat skladby dle jejich slohových období a stylů (transkripce klasické hudby, jazzové a swingové skladby)

Postupová zkouška:

Žák ukončí studium I. stupně závěrečnou zkouškou (klarinet), která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu cca 5–7 min:

Žák přednese rozmanitý repertoár sestavený ze skladeb z různých slohových období.

Tímto ukončením studia I. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do II. stupně Základního studia.

II. STUPEŇ

Klarinet

1. ročník

Žák:

- zvládá celý nástrojový tónový rozsah (do G3)
- hraje plným znělým tónem (dle svých možností),
- vědomě pracuje s barvou tónu a intonací
- s pomocí pedagoga se orientuje v notovém zápisu probíraných náročnějších skladeb
- hraje skladby zpěvného i technického charakteru, z různých období a jejich náladu je schopen vyjádřit
- zúčastňuje se komorní hry a soustavně a vědomě se na ni připravuje (pro komorní hru může zvolit kterýkoliv z nástrojů tohoto studijního zaměření).

2. ročník

Žák:

- hraje stupnice, tónické kvintakordy a dominantní septakordy v obrazech po 4 tónech ve zvládnutém rozsahu
- dbá na technickou a intonační jistotu
- hraje z listu, zapojuje se v souborové hře
- aktivně se podílí na výběru probírané látky
- je schopen zformulovat úsudek na své i jiné hudební vystoupení, posoudit kvalitu hrané skladby a rozdíly v interpretaci
- je schopen hry i složitějších skladeb z listu i z paměti.

3. ročník

Žák:

- je schopen hry kvalitním tónem s konkrétním měkkým nasazením ve všech polohách
- hraje stupnice, tónické kvintakordy, dominantní septakordy a zmenšené septakordy v obrazech po 4 tónech ve zvládnutém rozsahu dbá na technickou a intonační jistotu
- hraje z listu, zapojuje se v souborové hře
- aktivně se podílí na výběru probírané látky, rozšiřuje škálu výrazových prostředků.

4. ročník

Žák:

- hraje skladby všech stylů a epoch s tím, že je schopen zvážit, který styl více preferuje
- v oblasti staré hudby rozvíjí improvizaci ozdob a kadencí v rámci stylu
- v oblasti moderní hudby rozvíjí své schopnosti a dovednosti studiem improvizace a soudobých technik
- je schopen transpozice skladeb do různých tónin a improvizace

- projevuje schopnost k samostatnému kvalitnímu nastudování skladeb po všech stránkách – technických i interpretačních (volba charakteru skladby, tempo, agogika, vystižení stylu, artikulace, tón, intonace, dynamika)
- je schopen zformulovat úsudek na své i jiné hudební vystoupení, posoudit kvalitu hrané skladby a rozdíly v interpretaci a svůj názor obhájit
- ve 4. ročníku se soustavně a aktivně připravuje na své absolventské vystoupení.

Saxofon (nepovinné)

Žák:

- opakuje a rozvíjí návyky, dovednosti a vědomosti získané v předchozím studiu a využívá jich v dalším studiu
-

Na závěr 1., 2., a 3. ročníku vykoná žák postupovou zkoušku v rozsahu (klarinet):

- 1stupnice dur + 1 stupnice moll s T5 a D7 v obrazech po 4 tónech ve čtvrtových notách
- 1 etuda
- 2 přednesové skladby rozdílného charakteru – z toho jednu z paměti
- 1 krátká ukázka Komorní hry ve spolupráci s dalším hráčem. Toto lze nahradit veřejným vystoupením s komorním uskupením, datum vystoupení bude uvedeno v Protokolu o postupové zkoušce.

Žák ukončí studium II. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu 7–10 minut:

Žák přednese rozmanitý repertoár sestavený ze skladeb z různých slohových období.

Charakteristika a ročníkové výstupy ostatních předmětů učebního plánu jsou uvedeny v samostatných kapitolách.

Studium pro dospělé

Studium je určeno pro žáky starší 18 let, po absolvování předchozího studia HO. Předpokladem jsou rovněž dostatečné kapacitní možnosti školy. Týdenní hodinová dotace je 1 až 2 hodiny. Učební plán je tvořen z předmětů **Hra na klarinet a jednoho z povinně volitelných předmětů.**

Tematický plán je tvořen individuálně dle schopností a potřeb žáka.

5.11 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – HRA NA SAXOFON

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na saxofon	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	–	–	–	–	–	–	–
Povinně volitelný předmět: Komorní zpěv Souborová hra Poslechový seminář Historicko-estetický seminář Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ)	–	–	–	–	1	2	2	1	1	1	1
Celkem týdně	2	2	2	2	2	3	3	2	2	2	2
Celkem studium	16							8			

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu Hra na saxofon probíhá individuálně
- Poznámky k organizaci výuky povinného předmětu Hudební nauka a všech předmětů ze skupiny povinně volitelné předměty a jejich ročníkové výstupy jsou uvedeny v samostatných kapitolách dle obsahu.
- Žák si ze skupiny povinně volitelné předměty volí jeden předmět do 5. ročníku a dva předměty v 6. a 7. ročníku I. stupně, ve II. stupni si žák volí jeden předmět; volbou se stávají povinnými; změna předmětu je akceptována v pololetí školního roku.
- Předměty ze skupiny povinně volitelné předměty může žák navštěvovat dříve, než ukládá učební plán a dovolí-li to kapacitní podmínky školy, může se souhlasem vedení školy, navštěvovat i více povinně volitelných předmětů. Organizace výuky je společná pro I., II. stupeň ZS a SPD.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU

HRA NA SAXOFON

Charakteristika vyučovacího předmětu

Hra na saxofon je předmětem zařazeným do oblasti hudební interpretace a tvorba. Žák si během studia osvojí základy hry na saxofon, které dále rozvíjí dle svých individuálních schopností. V průběhu výuky se postupně seznamuje s jednotlivými hudebními žánry, v nichž se saxofon běžně uplatňuje – žáci se seznamují s transkripcemi i původními skladbami klasické hudby, jazzovými skladbami i taneční a populární hudbou. Žáci obvykle začínají hrou

na altový saxofon in Es, postupně mohou hrát i na další typy saxofonů (tenorový, sopránový, barytonový).

Žák získává elementární hudební návyky a dovednosti a následně je rozvíjí nejen jako sólista, ale i jako spoluhráč v komorní a souborové hře.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- pojmenuje jednotlivé části nástroje, umí jej sestavit a složit, zvládá základní (každodenní nutnou) údržbu
- používá základní technické dovednosti nutné pro hru na saxofon (dýchání, nátisk, držení nástroje, postavení prstů)
- používá tóny v rozsahu F^1-C^2
- zvládne zahrát jednoduchou dětskou či lidovou píseň z paměti

Postupová zkouška:

- 2 dětské či lidové písně z paměti

2. ročník

Žák:

- používá důsledněji dechovou techniku s oporou bránice,
- ovládá nástroj v tónovém rozsahu C^1-C^2
- v osvojeném tónovém rozsahu užívá tóny s náležitým nasazením, bez větších intonačních výkyvů
- je schopen zahrát durové stupnice do dvou křížků a jednoho bé s tónickými kvintakordy
- orientuje se v notovém zápisu nejjednodušších hudebních útvarů

Postupová zkouška:

- 1 z probraných durových stupnic s tónickým kvintakordem
- 2 dětské či lidové písně z paměti

3. ročník

Žák:

- používá správné dýchání, držení nástroje i nasazení tónů
- rozlišuje způsoby hry (tenuto, legato, staccato)
- ovládá tóny základního rejstříku a několik tónů rejstříku přefukového
- je schopen hrát tóny v základních dynamických stupních (piano, mezzoforte a forte)
- je schopen správně interpretovat elementární rytmické hodnoty (v rozsahu osminové až celé)
- hraje stupnice durové i mollové do dvou křížků a bé s tónickými kvintakordy
- s pomocí učitele zvládne interpretovat notový zápis snadných skladeb

- je schopen interpretovat dle sluchu předebrané kratší motivy

Postupová zkouška:

- 1 z probraných stupnic s tónickým kvintakordem
- 1 skladba zaměřená na určitý technický problém (etuda)
- 1 snadná přednesová skladba

4. ročník

Žák:

- používá správnou dechovou techniku, vnímá její vliv na barvu tónu
- zvládá hru tenuto, legato i staccato,
- ovládá nástroj v tónovém rozsahu C¹–C³
- při hře užívá dynamiky v základních stupních (včetně crescendo a decrescenda)
- ovládá hru tečkovaných rytmů i triol
- hraje stupnice do tří křížků a bé s tónickými kvintakordy
- je schopen interpretace snazších přednesových skladeb, včetně dynamiky, agogiky
- je schopen nejjednodušších transpozic krátkých motivů

Postupová zkouška:

- 1 stupnice s tónickým kvintakordem
- 1 etuda
- 1 přednesová skladba

5. ročník

Žák:

- při hře zaujímá správné postavení, správně dýchá a hraje dynamicky i intonačně přiměřeně vyrovnaným tónem v rozsahu C1 – D3
- užívá hry tenuto, staccato i legato, včetně kombinací těchto artikulací (v pomalejším tempu)
- rozlišuje hru rovných osmin od „swingování“
- je schopen používat osvojené způsoby hry pro vyjadřování charakteru a nálady skladby
- zná některé melodické ozdoby (trylek, příraz, nátryl), dle svých dispozic umí variovat kratší motivy
- je schopen komorní hry s dalším nástrojem

Postupová zkouška:

- 1 stupnice s tónickým kvintakordem
- 1 etuda
- 2 přednesové skladby odlišného charakteru

6. ročník

Žák:

- podle svého zájmu a fyzických možností se seznamuje s hrou na klarinet

- užívá správnou dechovou a nátiskovou techniku k vyrovnávání barvy a intonace tónů, a to v probraném tónovém rozsahu
- je schopen vyrovnaného přechodu mezi rejstříky (nasazovaně i legato)
- hraje stupnice do čtyř křížků i bé, včetně tónických kvintakordů
- odlišuje frázování „klasické hudby“ od swingového frázování
- s mírnou dopomocí pedagoga je schopen z notového zápisu interpretovat skladby střední obtížnosti (včetně tempových, dynamických a agogických pokynů)
- dle svých dispozic zvládá transpozici o sekundu či tercii

Postupová zkouška:

- 1 durová a 1 mollová stupnice s tónickými kvintakordy
- 1 etuda
- 2 středně náročné přednesové skladby odlišného charakteru

Pozn.: V případě, že žák hraje i na klarinet, může v rámci postupové zkoušky jednu z předepsaných položek zahrát na tento nástroj na úrovni přiměřené době, po jakou se hře na klarinet věnuje.

7. ročník

Žák:

- spolehlivě zvládá péči o nástroj, včetně sestavování nástroje a nasazování plátku
- ovládá nástroj v celém rozsahu b–F³
- při hře využívá správnou dechovou i prstovou techniku,
- je schopen variovat motivy v různých artikulacích
- při interpretaci skladeb využívá všech osvojených dovedností pro vyjádření charakteru a nálady skladeb
- je schopen zhodnotit vlastní výkon i výkon jiného interpreta
- připraví se na své absolventské vystoupení

Postupová zkouška:

Žák ukončí studium I. stupně závěrečnou zkouškou (saxofon), která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu cca 5–7 min:

Žák přednese rozmanitý repertoár sestavený ze skladeb z různých slohových období.

Tímto ukončením studia I. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do II. stupně Základního studia.

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- zvládá celý nástrojový tónový rozsah (do Fis³)
- hraje plným znělým tónem (dle svých možností),
- vědomě pracuje s barvou tónu a intonací
- vědomě používá vibrato

- s pomocí pedagoga se orientuje v notovém zápisu probíraných náročnějších skladeb
- hraje skladby zpěvného i technického charakteru, z různých období a jejich náladu je schopen vyjádřit
- podle svého zájmu a fyzických možností hraje také na klarinet
- zúčastňuje se komorní hry a soustavně a vědomě se na ni připravuje (pro komorní hru může zvolit kterýkoliv z nástrojů tohoto studijního zaměření)

2. ročník

Žák:

- zvládá údržbu nástroje, umí si vybrat vhodný plátek, popř. si jej i upravit (stříhání, broušení)
- hraje stupnice, tónické kvintakordy a dominantní septakordy v obrazech po 4 tónech ve zvládnutém rozsahu
- dbá na technickou a intonační jistotu
- hraje z listu, zapojuje se v souborové hře
- aktivně se podílí na výběru probírané látky
- je schopen zformulovat úsudek na své i jiné hudební vystoupení, posoudit kvalitu hrané skladby a rozdíly v interpretaci
- je schopen hry i složitějších skladeb z listu i z paměti
- podle svého zájmu a fyzických možností je vyučován i hře na klarinet

3. ročník

Žák:

- je schopen hry kvalitním tónem s konkrétním měkkým nasazením ve všech polohách
- hraje bluesové postupy ve všech tóninách,
- v celém tónovém rozsahu dbá na technickou a intonační jistotu
- hraje z listu, zapojuje se v souborové hře
- aktivně se podílí na výběru probírané látky, rozšiřuje škálu výrazových prostředků (glissando, vibrato)

4. ročník

Žák:

- hraje skladby všech stylů a epoch s tím, že je schopen zvážit, který styl více preferuje
- v oblasti moderní hudby rozvíjí své schopnosti a dovednosti studiem improvizace a soudobých technik
- je schopen transpozice skladeb do různých tónin a improvizace
- projevuje schopnost k samostatnému kvalitnímu nastudování skladeb po všech stránkách – technických i interpretačních (volba charakteru skladby, tempo, agogika, vystižení stylu, artikulace, tón, intonace, dynamika)
- je schopen zformulovat úsudek na své i jiné hudební vystoupení, posoudit kvalitu hrané skladby a rozdíly v interpretaci a svůj názor obhájit
- ve 4. ročníku se soustavně a aktivně připravuje na své absolventské vystoupení

Na závěr 1., 2., a 3. ročníku vykoná žák postupovou zkoušku v rozsahu (saxofon):

- 1stupnice dur + 1 stupnice moll s T5 a D7 v obrazech po 4 tónech
- 1 etuda
- 2 přednesové skladby rozdílného charakteru – z toho jednu z paměti
- 1 krátká ukázka Komorní hry ve spolupráci s dalším hráčem. Toto lze nahradit veřejným vystoupením s komorním uskupením, datum vystoupení bude uvedeno v Protokolu o postupové zkoušce.

Žák ukončí studium II. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu 7–10 minut:

Žák přednese rozmanitý repertoár sestavený ze skladeb z různých slohových období.

Charakteristika a ročníkové výstupy ostatních předmětů učebního plánu jsou uvedeny v samostatných kapitolách.

Studium pro dospělé

Studium je určeno pro žáky starší 18 let, po absolvování předchozího studia HO předpokladem jsou rovněž dostatečné kapacitní možnosti školy. Týdenní hodinová dotace je 1 až 2 hodiny. Učební plán je tvořen z předmětů **Hra na klarinet a jednoho z povinně volitelných předmětů.**

Tematický plán je tvořen individuálně dle schopností a potřeb žáka.

5.12 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – HRA NA POZOUN (TENOR – BARYTON)
Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na pozoun nebo na tenor nebo na baryton	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	–	–	–	–	–	–	–
Povinně volitelný předmět: Komorní zpěv Souborová hra Poslechový seminář Historicko-estetický seminář Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ)	–	–	–	–	1	2	2	1	1	1	1
Celkem týdně	2	2	2	2	2	3	3	2	2	2	2
Celkem studium	16							8			

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu Hra na pozoun (tenor – baryton) probíhá individuálně.
- Poznámky k organizaci výuky povinného předmětu Hudební nauka a všech předmětů ze skupiny povinně volitelné předměty a jejich ročníkové výstupy jsou uvedeny v samostatných kapitolách dle obsahu.
- Žák si ze skupiny povinně volitelné předměty volí jeden předmět do 5. ročníku a dva předměty v 6. a 7. ročníku I. stupně, ve II. stupni si žák volí jeden předmět; volbou se stávají povinnými; změna předmětu je akceptována v pololetí školního roku.
- Předměty ze skupiny povinně volitelné předměty může žák navštěvovat dříve, než ukládá učební plán a dovolí-li to kapacitní podmínky školy, může se souhlasem vedení školy, navštěvovat i více povinně volitelných předmětů. Organizace výuky je společná pro I., II. stupeň ZS a SPD.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU**HRA NA POZOUN**

Charakteristika vyučovacího předmětu

Obor pozoun je určen pro hudebníky, kteří chtějí hrát na krásný nástroj s velmi širokým uplatněním téměř ve všech orchestrech. Pozoun je samozřejmě také bohatě využíván jako sólový nástroj. Na hráče klade vysoké nároky zvláště v oblasti intonace a snížcové techniky.

V případě zájmu může žák přibrat ke studiu i příbuzný obor tenor – baryton. Tenor (baryton) je nepostradatelným nástrojem všech dechových orchestrů.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy**I. STUPEŇ****1. ročník**

Žák:

- naučí se správně držet nástroj a správně stát při hraní
- učí se základům optimálního nasazení nátrubku na rty vzhledem k fyziologickému uzpůsobení rtů a zubů
- nasazuje tón jazykem, nejprve na nátrubek, později na nástroj
- dýchá ústy a seznamuje se s dýcháním do bránice
- hraje elementární etudy

Postupová zkouška:

- 1 píseň z paměti

2. ročník

Žák:

- umí pečovat o nástroj a udržuje ho v dobrém stavu
- hraje tóny na 1. – 4. poloze

- umí zahrát základní dynamiku
- nasazuje správně tón jazykem a nadechuje se ústy
- umí se nadechovat do bránice
- umí zahrát jednoduché skladby nebo písňě z paměti

Postupová zkouška:

- 1 elementární etuda,
- 1 přednesová skladbička nebo píseň

3. ročník

Žák:

- zvládá správné nasazování tónů spolu se správnými nádechy ústy
- dbá na kvalitu tónu
- zvládá dýchání do bránice
- zvládá hru tenuto, legato (u pozounu nejprve pouze legato retní), staccato
- podle délky paže přibírá tóny na dalších polohách (5.–7. poloha)
- po jejich zvládnutí začíná hrát stupnice a T5

Postupová zkouška:

- 1 etuda,
- 1 přednesová skladba nebo píseň

4. ročník

Žák:

- zdokonaluje nátiskovou techniku a kvalitu tónu
- zvládá hru v různých stupních dynamiky
- učí se základnímu způsobu hry tenuto, staccato, legato, zpočátku pouze legato retní a kombinované
- hraje tóny na dalších polohách podle délky paže
- hraje několik základních stupnic a T5 v jedné oktávě

Postupová zkouška:

- 1 z probraných stupnic s T5 z paměti
- 1 etuda
- 1 přednesová skladba

5. ročník

Žák:

- zdokonaluje nátiskovou a snižcovou techniku
- rozšiřuje rozsah s důrazem na zachování kvality a lehkosti tvoření tónu
- procvičuje souhru obličejových a břišních svalů pomocí retních vazeb
- pracuje na zvládnutí snižcového legata
- ovládá nástroj minimálně v rozsahu tónu B–d¹

- hraje nátisková cvičení, etudy, stupnice a akordy podle zvládnutého rozsahu

Postupová zkouška:

- 1 z probraných stupnic s T5 z paměti
- 1 etuda
- 1 přednesová skladba z paměti

6. ročník

Pozoun

Žák:

- rozšiřuje tónový rozsah s důrazem na zachování kvality a lehkosti tvoření tónu
- ovládá tónový rozsah B – f¹
- hraje durové i mollové stupnice a tónické kvintakordy v obrazech po 3 tónech podle zvládnutého rozsahu
- zvládá nácvik snížcového legata
- zvládá interpretaci různých skladeb s důrazem na celkový hudební výraz

Postupová zkouška:

- 1 z probraných durových stupnic s T5 z paměti
- 1 etuda
- 2 přednesové skladby odlišného charakteru

7. ročník

Pozoun

Žák:

- pracuje neustále na kvalitě tónu, nasazení a lehkosti nátisku
- ovládá nástroj minimálně v rozsahu tónů B – f¹
- hraje durové i mollové stupnice, akordy v obrazech po 3 tónech ve zvládnutém rozsahu
- pracuje na zdokonalování jazykové a snížcové techniky
- je schopen interpretovat skladby různých slohových období
- umí pracovat s odlišnou artikulací v hudbě taneční a jazzové
- připravuje se na své absolventské vystoupení nebo závěrečnou zkoušku

Žák ukončí studium I. stupně závěrečnou zkouškou na pozoun (tenor – baryton), která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu cca 5–7 min.

Žák přednese rozmanitý repertoár sestavený ze skladeb odlišného charakteru.

Tímto ukončením studia I. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do II. stupně Základního studia.

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- hraje stupnice dur i moll, tónické kvintakordy hraje v obratech po 4 tónech
- zdokonaluje jazykovou a snižcovou techniku
- zvládá interpretaci snadnějších skladeb v oblasti taneční a jazzové hudby

Postupová zkouška:

- 1 stupnice dur, 1 stupnice moll, T5 v obratech po 4 tónech
- 1 technická etuda, 2 odlišné přednesové skladby

2. ročník

Žák:

- hraje D7 v obratech
- zvládá nácvik násobného staccata
- zdokonaluje nátlakové schopnosti a rozšiřuje tónový rozsah
- zvládá různé způsoby artikulace a techniky při interpretaci hudby taneční a jazzové

Postupová zkouška:

- 1 stupnice dur, 1 stupnice moll, T5, D7
- 2 etudy a 2 přednesy odlišného charakteru

3. ročník

Žák:

- hraje všechny stupnice dur i moll, T5 a D7 v obratech po 4 tónech zpaměti
- umí používat násobné staccato
- zaměřuje se na celkový hudební výraz interpretovaných skladeb

Postupová zkouška:

- 1 stupnice dur, 1 stupnice moll, T5, D7
- 2 etudy a 2 přednesy odlišného charakteru

4. ročník

Žák:

- má kvalitní tón a lehké nasazení
- - zvládá interpretaci skladeb různých slohových období a různých žánrů
- - připraví se na svoje absolventské vystoupení nebo závěrečnou zkoušku

Žák ukončí studium II. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu 7–10 minut:

Žák přednese rozmanitý repertoár sestavený ze skladeb různých slohových období a skladeb odlišného charakteru.

Tímto ukončením studia II. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do Studia pro dospělé (SPD).

Charakteristika a ročníkové výstupy ostatních předmětů učebního plánu jsou uvedeny v samostatných kapitolách.

Studium pro dospělé

Studium je určeno pro žáky starší 18 let, po absolvování předchozího studia HO. Předpokladem jsou rovněž dostatečné kapacitní možnosti školy. Týdenní hodinová dotace je 1 až 2 hodiny. Učební plán je tvořen z předmětů **Hra na pozoun (tenor–baryton) a jednoho z povinně volitelných předmětů**. Tematický plán je tvořen individuálně dle schopností a potřeb žáka.

5.13 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – HRA NA TRUBKU

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na trubku	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	–	–	–	–	–	–	–
Povinně volitelný předmět: Komorní zpěv Souborová hra Poslechový seminář Historicko-estetický seminář Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ)	–	–	–	–	1	2	2	1	1	1	1
Celkem týdně	2	2	2	2	2	3	3	2	2	2	2
Celkem studium	16							8			

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu Hra na trubku probíhá individuálně
- Poznámky k organizaci výuky povinného předmětu Hudební nauka a všech předmětů ze skupiny povinně volitelné předměty a jejich ročníkové výstupy jsou uvedeny v samostatných kapitolách dle obsahu.
- Žák si ze skupiny povinně volitelné předměty volí jeden předmět do 5. ročníku a dva předměty v 6. a 7. ročníku I. stupně, ve II. stupni si žák volí jeden předmět; volbou se stávají povinnými; změna předmětu je akceptována v pololetí školního roku.
- Předměty ze skupiny povinně volitelné předměty může žák navštěvovat dříve, než ukládá učební plán a dovolí-li to kapacitní podmínky školy, může se souhlasem vedení školy,

navštěvovat i více povinně volitelných předmětů. Organizace výuky je společná pro I., II. stupeň ZŠ a SPD.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU

HRA NA TRUBKU

Charakteristika vyučovacího předmětu

text

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- je seznámen se základy dechové techniky
- cvičí dlouhé tóny na nátrubek,
- je seznámen s nástrojem a činností potřebnou pro jeho kompletaci,
- je seznámen se zásadami základní údržby nástroje,
- seznamuje se správným vzpřímeným a uvolněným postojem při hře,
- je seznámen se základy tvorby tónu na základě nátiskových cvičení a vydržovaných tónů tzv. Denní nátisková cvičení,
- neustále opakuje principy dechové techniky a rozšiřuje praktická dechová cvičení,
- je poučen o vhodné velikosti nátrubku, je seznámen se způsobem, kterým se tvoří tón,
- kontroluje správný vzpřímený a uvolněný postoj při hře,
- procvičuje různé způsoby nasazení tónu,
- zvládá základní techniky nasazení – tenuto, legato,
- je seznámen s nástrojem a veškerou činností potřebnou pro jeho kompletaci,
- je seznámen se zásadami základní údržby nástroje,
- rozvíjí hudební sluch a rytmické cítění,
- hraje s doprovodem klavíru,
- získává návyky správného postupu při cvičení.

2. ročník

Žák:

- procvičuje dech pomocí dechových cvičení,
- pracuje na zdokonalování tvoření tónu,
- používá nátisková cvičení, rozšiřuje technickou vybavenost pomocí technických cvičení,
- se snaží o zesílení tónu a zvětšení rozsahu,
- pracuje s dynamikou p, f,
- rozvíjí svou hudební představivost,
- rozvíjí svou hudební paměť.

3. ročník

Žák:

- hraje ve správném vzpřímeném a uvolněném postoji,
- drží nástroj uvolněně bez křečí,
- ovládá brániční dýchání, konkrétní nasazení a snaží se tvořit kultivovaný tón,
- zvládá rozsah nástroje alespoň od c1 do e2,
- hraje v taktech 4/4, 3/4, 2/4, 3/8, 6/8,
- orientuje se v rytmech čtvrtková nota s tečkou a osminová, synkopa a triola,
- rozvíjí cit pro melodii, stavbu fráze, ovládá elementární výrazové prostředky a využívá je při interpretaci skladeb,
- dokáže hrát svůj hlas při souhře s dalším nástrojem,
- umí zopakovat jednoduchý melodický nebo rytmický motiv,
- chápe nutnost systematické přípravy.

4. ročník

Žák:

- automaticky používá dechová cvičení a ovládá dech při hře.
- procvičuje nátisk pomocí nátiskových cvičení,
- rozvíjí kultivovaný tón,
- zdokonaluje nasazení tónu,
- tříbí rytmické cítění a vnímá metrum skladeb,
- pracuje s dynamikou p, f, mf,
- hraje z listu,
- hraje z paměti,
- hraje s jiným hudebním nástrojem,
- hraje s klavírem.

5. ročník

Žák:

- rozšiřuje rozsah,
- rozvíjí kulturu tónu,
- zdokonaluje techniku nasazení,
- používá a procvičuje melodické ozdoby,
- procvičuje intonaci pomocí intonačních cvičení,
- hraje z listu,
- hraje z paměti,
- hraje s doprovodem klavíru.

6. ročník

Žák:

- hraje kultivovaným tónem, s využitím větší dynamické škály,
- tón nasazuje s větší jistotou bez nežádoucích zvuků,

- používá a procvičuje složitější melodické ozdoby,
- hraje z listu náročnější party,
- hraje z paměti.

7. ročník

Žák:

- hraje kultivovaným tónem, s využitím větší dynamické škály,
- tón nasazuje s větší jistotou bez nežádoucích zvuků,
- používá a procvičuje složitější melodické ozdoby,
- hraje z listu náročnější party,
- hraje z paměti.

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- je seznámen s nástrojem, se základy tvoření tónu, se základy dechové techniky,
- je schopen přesného nasazení tónu,
- zvládá základní techniky nasazení- tenuto, legato,
- hraje ve správném vzpřímeném a uvolněném postoji,
- hraje noty celé, půlové, čtvrtkové, osminové,
- hraje v rozsahu c1 do e2. Žák používá dechová cvičení,
- rozšiřuje rozsah,
- rozvíjí tónovou kulturu,
- zdokonaluje techniku nasazení,
- procvičuje a používá melodické ozdoby,
- pracuje s dynamikou,
- zpřesňuje intonaci pomocí intonačních cvičení,
- hraje z listu.

2. ročník

Žák:

- hraje z paměti,
- osvojuje si základy jazzového frázování,
- nasazuje také na d,
- hraje s klavírem,
- je seznámen s postupy elementární improvizace.
- používá rozmanitá dechová cvičení k prodloužení frází,
- v rámci možností rozšiřuje použitelný rozsah, ve kterém hraje intonačně přesně,
- využívá větší dynamickou škálu,
- chápe jazzové frázování a dokáže je použít.

3. ročník

Žák:

- prohlubuje všechny získané znalosti a dovednosti,
- ovládá hru složitějších rytmických útvarů a melodických ozdob
- je schopen pohotové hry z listu,
- se samostatně orientuje ve složitějším notovém zápisu,
- samostatně zvládá frázování a výraz u studovaných skladeb,
- uvědoměle se snaží o kultivovaný tón ve zvládnutém rozsahu, pracuje s barvou tónu,
- je schopen rozlišit rozdíly mezi skladbami různých stylových období a žánrů.

4. ročník

Žák:

- uplatňuje všechny doposud získané znalosti a dovednosti v celém rozsahu nástroje,
- ovládá hru složitějších rytmických útvarů a melodických ozdob,
- je schopen samostatně se orientovat ve skladbě,
- dokáže řešit technicky obtížné pasáže u studovaných skladeb,
- uvědoměle se snaží o kultivovaný tón v celém rozsahu nástroje, pracuje s barvou tónu,
- je schopen rozlišit a zhodnotit rozdíly v interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů,
- zajímá se o studium nových skladeb.

Charakteristika a ročníkové výstupy ostatních předmětů učebního plánu jsou uvedeny v samostatných kapitolách.

Studium pro dospělé

5.14 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – HRA NA LESNÍ ROH

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na lesní roh	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	–	–	–	–	–	–	–
Povinně volitelný předmět: Komorní zpěv Souborová hra Poslechový seminář Historicko-estetický seminář Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ)	–	–	–	–	1	2	2	1	1	1	1
Celkem týdně	2	2	2	2	2	3	3	2	2	2	2
Celkem studium	16							8			

Poznámky k organizaci studia

■

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU

HRA NA LESNÍ ROH

Charakteristika vyučovacího předmětu

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

Přípravné studium

Žák:

- se seznamuje s nástrojem - jeho díly, držení nástroje a správným postojem při hře,
- se seznamuje se zásadami správného dýchání pomocí dechových cvičení,
- se seznamuje s tvořením funkčního nátisku a se správným umístěním nátrubku na rty,
- po zvládnutí základní práce s dechem cvičí tvoření tónu a jeho správné nasazení,
- nejdříve na samotném hornovém nátrubku, včetně tzv. „bzučení“ a posléze i se samotným nástrojem.

1. ročník

Žák:

- se seznamuje s nástrojem - jeho díly, držení nástroje a správným postojem při hře,
- se seznamuje se zásadami správného dýchání pomocí dechových cvičení,

- se seznamuje s tvořením funkčního nátisku a se správným umístěním nátrubku na rty,
- po zvládnutí základní práce s dechem cvičí tvoření tónu a jeho správné nasazení nejdříve na samotném hornovém nátrubku, včetně tzv. „bzučení“ a posléze i se samotným nástrojem,
- nasazuje tón odtržením jazyka od zubů s vyslovením slabiky TÝ případně TÁ; při nasazení ne- dochází k nežádoucímu pohybu rtů a nátisku; vzduch nesmí ucházet kolem nátrubku,
- hraje dlouhé vydržované tóny v přirozeném rozsahu (c^1 , e^1 , g^1), s cílem upevnit si základy a vytvořit patřičné návyky pro hru na nástroj, zdravým tónem s minimem nečistot,
- správně drží nástroj vsedě nebo vestoje.,
- zvládá rozsah $g-g^1$ (v F ladění),
- hraje nasazovaně, legato pouze v rozsahu sekundy,
- zná noty celé, půlové, čtvrté.

2. ročník

Žák:

- pokračuje v upevňování správných návyků hry na lesní roh,
- nátrubek drží stále ve stejné poloze na rtech, aby v případě nežádoucího posunutí mohla být chyba napravena,
- nadechuje se bez zvedání ramen a má uvolněný výdech,
- postupně rozšiřuje rozsah, dechovou kapacitu a sílu zvuku,
- pokračuje s vydržovanými tóny, nátiskovými cvičeními,
- hraje v rozsahu $g - b^1$ (v F ladění),
- je schopen zahrát staccato, legato,
- hraje noty celé, půlové, čtvrté, osminové,
- je schopen odlišit silnější a slabší dynamiku (mf - mp), udělat crescendo a decrescendo na jednom tónu.

3. ročník

Žák:

- hraje v přímém postoji nebo v sedu,
- má dostatečně pevný nátisk bez nadměrného tlaku nátrubku na rty,
- nadechuje se hluboce a objemně, ramena se nezvedají; výdech je prováděn s pocitem uvolněnosti,
- nasazuje tóny odtržením jazyka od zubů s vyslovením slabiky TÝ případně TÁ,
- je schopen hrát tóny zdravým, rovným, dostatečně silným zvukem v rámci svého rozsahu s minimem nežádoucích kazů v tónu (vrčení, šelest, nečistoty),
- má rozsah $g-c^2$ (v F ladění),
- je schopen zahrát bez výraznějších intervalových skoků staccato a v rozpětí velké tercie legato,
- dokáže tónově odlišit silnější a slabší dynamiku; je schopen udělat crescendo, decrescendo na jednom tónu,
- hraje noty celé, půlové, čtvrté, půlové s tečkou, osminové,

- orientuje se v taktech 4/4, 3/4, 2/4.

4. ročník

Žák:

- se věnuje nácviku vybraných skladeb z paměti dle individuálních možností,
- hraje silným, zdravým a vkusným tónem,
- se postupně zapojuje do komorních souborů a orchestrů různého složení s ohledem na své schopnosti,
- má rozsah e-e² (v F ladění),
- je schopen zahrát p - mf - f ve všech polohách nástroje,
- hraje noty osminové, šestnáctinové,
- se orientuje ve složitějším zápise a v taktových označeních.

5. ročník

Žák:

- si upevňuje stávající rozsah při zachování tónové uvolněnosti,
- nasazuje správným rozeznáním tónu bez nečistot,
- hraje kultivovaným a ušlechtilým tónem,
- se zdokonaluje v intonační představivosti,
- žák prohlubuje své hudební cítění spolu s dynamikou a agogikou,
- je schopný hrát z paměti již těžší skladby,
- je schopen s nacvičenou skladbou vystoupit veřejně,
- má rozsah d-e² (v F ladění),
- je schopen odlišit dynamiku p - mf - f - ff.

6. ročník

Žák:

- vědomě ovládá dech,
- prohlubuje dynamické rozdíly při hře,
- dostává samostatné úkoly při studiu nových skladeb,
- se seznamuje s hrou v basovém klíči a s problematikou transpozic,
- má rozsah c-f² (v F ladění),
- je schopen odlišit dynamiku p - mf - f - ff, akcenty a sforzato.

7. ročník

Žák:

- zlepšuje schopnost hry hladkého legata i při větších intervalových skocích (kvinty, sexty), a to nácvikem retních vazeb s obměňováním artikulace,
- je schopen zahrát z listu jednodušší skladby,
- projevuje samostatnost při ladění nástroje,
- zvyšuje jistotu nasazení v krajních polohách rozsahu,
- zdokonaluje technické dovednosti v osminových a šestnáctinových hodnotách,

- má rozsah c-g² (v F ladění),
- je schopen odlišit dynamiku p - mp - mf - f - ff, používá dynamiku a agogiku v průběhu hudební fráze,
- hraje staccato, legato, tenuto, portamento.

II. STUPEŇ

Přípravné studium

Žák:

- se seznamuje se základy hry na lesní roh,
- tvoří funkční nátisk a osvojuje si správné umístění nátrubky na rty,
- si upevňuje správnou techniku dýchání spolu s vědomým ovládním dechu,
- nasazuje tón odtržením jazyka od zubů s vyslovením slabiky TÝ případně TÁ,
- hraje nasazovaně, legato pouze do rozpětí velké tercie,
- hraje noty celé, půlové, čtvrté, osminové,
- má rozsah g- b¹ (v F ladění)
- dovede zahrát z listu složitější party,
- se snaží o zvládnutí dvojitého jazyka včetně jeho použití v praxi,
- zvyšuje své schopnosti orientace ve složitějším notovém zápise,
- dokáže pracovat s barvou tónu,
- dokáže pohotově číst a hrát v basovém klíči,
- je schopen hrát v transpozici in Es,
- je schopen samostatně pracovat a přemýšlet o hraných skladbách a jejich správném nácviku,
- upevňuje rozsah (c-g²) a pozvolna ho dále rozšiřuje,
- je schopen odlišit jemné dynamické odstíny v celém rozsahu.

1. ročník

Žák:

- prohlubuje své znalosti transpozic,
- zná vlastnosti stylu hry bouché a snaží se ho použít v praxi,
- neustále zdokonaluje celkovou techniku hry (dýchání, nasazování tónů, legato, rozšiřování rozsahu, frázování, technické dovednosti).

2. ročník

Žák:

- má správnou intonační a hudební představivost,
- rozšiřuje své dovednosti prostřednictvím náročnějších etud a přednesů,
- se zabývá odlišnostmi různých stylů (klasicismus, romantismus),
- nacvičuje retní trylek a snaží se ho použít v praxi,
- prohlubuje své znalosti transpozic a hudební paměť,
- je pohotový při hře.

3. ročník

Žák:

- je schopný orientovat se ve složitějších rytmech a zápisech,
- dokáže prakticky používat nejběžnější transpozice,
- samostatně přemýšlí o správném dýchání, účelném cvičení a nastudování skladby, své poznatky dokáže konzultovat s vyučujícím,
- dokáže popsat a analyzovat vyslechnutý interpretační výkon v rámci svých možností,
- se zdokonaluje ve všech schopnostech potřebných k ansámblové a orchestrální hře.

5.15 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – HRA NA KYTARU

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na kytaru	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	–	–	–	–	–	–	–
Povinně volitelný předmět: Komorní zpěv Souborová hra Poslechový seminář Historicko-estetický seminář Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ)	–	–	–	–	1	2	2	1	1	1	1
Celkem týdně	2	2	2	2	2	3	3	2	2	2	2
Celkem studium	16							8			

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu Hra na kytaru probíhá individuálně nebo ve skupině 2 žáků.
- Poznámky k organizaci výuky povinného předmětu Hudební nauka a všech předmětů ze skupiny povinně volitelné předměty a jejich ročníkové výstupy jsou uvedeny v samostatných kapitolách dle obsahu
- Žák si ze skupiny povinně volitelné předměty volí jeden předmět do 5. ročníku a dva předměty v 6. a 7. ročníku I. stupně, ve II. stupni si žák volí jeden předmět; volbou se stávají povinnými; změna předmětu je akceptována v pololetí školního roku.
- Předměty ze skupiny povinně volitelné předměty může žák navštěvovat dříve, než ukládá učební plán a dovolí-li to kapacitní podmínky školy, může se souhlasem vedení školy, navštěvovat i více povinně volitelných předmětů. Organizace výuky je společná pro I., II. stupeň ZS a SPD.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU

HRA NA KYTARU

Charakteristika vyučovacího předmětu

V předmětu „Hra na kytaru“ poznají žáci kytaru jako krásný a praktický hudební nástroj, vhodný jak pro individuální tak i komorní a souborovou hru, který najde své uplatnění napříč všemi hudebními styly a žánry. Získají dovednosti jak v oblasti klasické prstové techniky, tak i v akordické hře s využitím rozmanitých doprovodných figur folkového, country nebo rockového charakteru. Prostřednictvím studovaných skladeb se seznámí jak s klasickou hudbou od renesance po současnost, tak i s dalšími hudebními žánry jako je blues, rock, latinsko-americké či španělské rytmy. Účast na koncertech a v různých hudebních souborech jim přinesou nové zážitky, příležitost navázat přátelství a získat sebeúctu i uznání okolí.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- si osvojí správné držení nástroje a postavení levé a pravé ruky
- se naučí techniku střídavého úhozu apoyando všemi prsty pravé ruky v jednohlasé podobě a v dvojhlasu v prstové kombinaci p + i, p + m
- hraje všemi prsty levé ruky v I. poloze a orientuje se v tónině C dur v celém rozsahu I. polohy
- má potřebné znalosti a dovednosti k samostatnému nastudování lidové, umělé jednohlasé písně či skladby, nebo jednoduché dvojhlasé skladby s využitím prázdných doprovodných strun
- používá základní hráčskou terminologii označení prstů levé a pravé ruky
- správně interpretuje prstoklady, rozumí notovému zápisu a dalším jeho pokynům na dané úrovni
- naučí se popsat nástroj v základních rysech
- zná základní pravidla péče o nástroj.

Postupová zkouška:

- 1 stupnice dur nebo moll v rozsahu jedné oktávy v I. poloze
- 2 lidové nebo umělé písně
- 1 přednesová skladba z paměti

Žák je povinen přednést minimálně jednu píseň nebo skladbu ve dvojhlasé úpravě s využitím prázdných doprovodných strun.

2. ročník

Žák:

- hraje úhozem tirando pima základní podoby arpeggia melodického a harmonického
- při interpretaci skladeb kombinuje podle potřeby úhoz apoyando a tirando

- orientuje se v I. poloze v tóninách dur a moll do 4 křížků a 3 bé
- hraje dvojhlasé skladby s využitím dvojhmatů decimy, oktávy, sexty, tercie
- správně interpretuje specifické rytmické útvary synkopa, tečkovaný rytmus
- respektuje dynamické, agogické i další pokyny notového zápisu své úrovně
- z výrazových prostředků se naučí využívat kromě stupňovité dynamiky také crescendo a decrescendo,
- seznámí se s pojmy jako akcent, těžká a lehká doba
- při interpretaci skladeb dbá o kvalitu tónu, váže melodii, odlišuje hlavní hlas od doprovodného
- má potřebné znalosti a dovednosti k tomu, aby byl schopen nastudovat a interpretovat skladbu své úrovně z paměti.

Postupová zkouška:

- 1 stupnice dur a 1 stupnice moll v rozsahu 1 oktávy v I. poloze
- 1 skladba technického zaměření (etuda)
- 2 přednesové skladby, jedna z nich může být úprava lidové nebo umělé písně, z nich jedna skladba musí být hrána z paměti.

3. ročník

Žák:

- získá potřebné dovednosti k tomu, aby byl schopen interpretovat vícehlasou skladbu (dvoj, troj a čtyřhlas)
- rozvíjí dále techniku úhozu apoyando jak z hlediska hybnosti a tempa tak i kvality tónu a provázanosti
- melodické linky
- naučí se ji využívat techniku úhozu tirando v různých podobách arpeggia, přiznávky a harmonické hře
- osvojí si v jednoduchých podobách techniku legata sestupného a vzestupného
- získá obecné vědomosti o zásadách pohybu levé ruky v polohách
- je veden k tomu, aby při interpretaci skladeb respektoval jejich charakter, uplatňoval základní výrazové
- prostředky jako jsou stupňovitá dynamika p, mp, mf, f a základní agogické prostředky, především závěrečné ritardando
- získá potřebné znalosti k tomu, aby byl schopen orientovat se samostatně v notovém zápise a respektovat jeho pokyny na dané úrovni
- prohlubuje svou dovednost hry z listu
- je schopen reprodukovat nastudovanou skladbu z paměti
- oboznámí se se základy komorní hry a souhry s dalším nástrojem nebo vokálním hlasem
- naučí se základní ustálené akordické hmaty a bude schopen doprovázet jednoduchým způsobem lidové i umělé písně ze zpěvníků dle akordických značek.

Postupová zkouška:

- 1 stupnice dur a 1 stupnice moll v rozsahu 1 oktávy
- 1 Základní kadence v dur, 1 základní kadence v moll
- 1 skladba technického zaměření
- 2 přednesové skladby z toho 1 hraná z paměti

Žák může znalost akordů prokázat namísto hrou kadencí doprovodem lidové či umělé písně ze zpěvníku.

4. ročník

Žák:

- prohlubuje své dosavadní hráčské dovednosti jak z hlediska technického (rychlejší tempo, složitější rytmické útvary, hra v polohách, technika legata a barrée, tak z hlediska interpretačního (tónová kultura, bohatší výrazové prostředky, základní frázování, respektování jednoduché polyfonní sazby)
- rozvine techniku legata vzestupného i sestupného a bude schopen realizovat v interpretovaných skladbách
- seznámí se s technikou hmatu barrée v jednodušších podobách (malé barrée), obeznámí se s jeho značením v notovém zápisu a naučí se ho správně interpretovat
- naučí se ustálené akordické hmaty, obsahující malé barrée a bude schopen je využívat při doprovodné hře.
- získá první informace o stylové interpretaci různých žánrů a historických stylů
- své dosavadní dovednosti a hudební schopnosti více prohloubí prostřednictvím komorní hry, kde získá další zkušenosti v oblasti souhry s druhým nástrojem a také zde dále zlepší hru z listu
- doprovodné dovednosti rozšíří o další doprovodné způsoby a figury v pravé ruce a o další akordy.

Postupová zkouška:

- 1 stupnice dur a 1 stupnice moll v rozsahu 2 oktáv s příslušnými základními kadencemi
- 1 skladba technického zaměření
- 2 přednesové skladby různého charakteru a stylového období, z nichž 1 je hraná z paměti.

5. ročník

Žák:

- získá potřebné znalosti a dovednosti k tomu, aby byl schopen hrát skladby většího rozsahu, složitější rytmické, harmonické i formální sazby
- využívá další dynamické a agogické prostředky, respektuje hudební frázování a polyfonní či homofonní sazbu dané skladby
- prohloubí schopnost zohledňovat při interpretaci skladeb jejich celkový ráz a dozví se další zásady stylové či žánrové interpretace
- technické dovednosti dále rozvíjí při nácviku cvičení a etud náročnějšího charakteru

- úhazovou techniku rozvine jak z hlediska hybnosti prstů tak i kvality tónů na stupnicích dur a moll v rozsahu dvou oktáv v přiměřeném tempu
- oboznámí se s hlavními harmonickými funkcemi tóniny a naučí se postavit základní kadenci
- techniku legata prohloubí v kombinovaném legatu, naučí se jednoduché melodické ozdoby příraz a opora
- používá velké barrée jak ve studovaných skladbách, tak i v podobách ustálených akordických hmatů a využívá je v doprovodné hře
- doprovází písně dle akordických značek jak různými podobami tiranda, tak i tzv. špetkou a volí doprovod dle charakteru dané písně
- hlubší znalosti o struktuře skladeb, jejich frázování a žánrové a stylové interpretaci získá při komorní hře.

Postupová zkouška:

- 1 stupnice dur a 1 stupnice moll v rozsahu 2 oktáv s příslušnými kadencemi
- 1 skladba technického zaměření
- 2 přednesové skladby různého charakteru, jedna z nich hraná z paměti.

6. ročník

Žák:

- rozvíjí stávající techniku prostřednictvím jednohlasých či intervalových stupnic, rozšířených kadenčí a dalších cvičení a etud jak z hlediska náročnosti hmatů, tak i hybnosti a rychlosti interpretovaných skladeb
- ovládá hru melodických ozdob nátryl, mordent, trylek
- prostřednictvím stupnic a dalších studovaných skladeb získá schopnost orientovat se po hmatníku na všech strunách do XII. polohy
- prohloubí své znalosti a zkušenosti s interpretací jednotlivých historických období
- seznámí se s významnými žánry moderní kytarové literatury a jejich rytmickými charakteristikami jako je blues a latinskoamerické tance
- rozšíří své výrazově-přednesové prostředky a prohloubí své vědomosti o struktuře studovaných skladeb
- škálu běžně používaných doprovodných akordů rozšíří o méně běžné typy, především různé druhy septakordů
- používá různé doprovodné figury v pravé ruce, hrané tzv. špetkou
- v komorní nebo souborové hře prohloubí své dosavadní vědomosti a dovednosti, seznámí se s dalšími hudebními žánry a pozná další možnosti kytary jakožto nástroje sólového i doprovodného.

Postupová zkouška:

- 1 stupnice dur a 1 stupnice moll v rozsahu 2 nebo 3 oktáv + příslušné kadence rozšířené minimálně o akordy na 2. a 6. stupni
- 1 skladba technického zaměření náročnějšího charakteru

- 2 přednesové skladby odlišného stylového období a charakteru, z nichž jedna je hrána z paměti.

7. ročník

Žák:

- završí studium prvního cyklu, prohloubí a zužitkuje všechny dosud získané dovednosti, schopnosti
- a znalosti, při interpretaci skladeb bude usilovat o umělecký výkon v pravém smyslu tohoto slova
- má potřebné zkušenosti k tomu, aby byl schopen sám studovat skladby na své technické úrovni, porozumět jak notovému zápisu, tak i přednesovým pokynům a celkovému charakteru zvolené skladby
- technické dovednosti rozvíjí na stupnicích, kadencích a technicky zaměřených skladbách a etudách většího rozsahu i náročnosti
- ovládá techniku tremolla a procvičuje ji na jednoduchých skladbách
- ovládá další specifické technické a výrazové prvky jako jsou flažolety, glissando a různé druhy poklepů.
- hraje přednesové skladby různých stylových období a žánrů většího rozsahu a náročnějšího charakteru
- je schopen vytvářet doprovody k písním dle vlastních představ
- zná pravidla transpozice a transponuje písně dle potřeby.
- svou hudebnost i nadále rozvíjí také prostřednictvím komorní nebo souborové hry

Žák ukončí studium I. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu:

2 sólové přednesové skladby odlišného stylového období a charakteru hrané z paměti

- 1 skladba, hraná v souboru minimálně s jedním dalším nástrojem, případně vokálem

Tímto ukončením studia I. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do II. stupně Základního studia.

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- prohloubí a rozvine své dosavadní znalosti, dovednosti a schopnosti směrem k poučenější interpretaci
- studovaných skladeb a k většímu uměleckému projevu
- aktivně se podílí na výběru literatury
- seznámí se blíže s díly skálních autorů kytarové literatury napříč historickými obdobími i současností s důrazem na období klasicismu
- hraje skladby většího rozsahu s akcentem na cyklické formy klasicismu větší technické a přednesové náročnosti i složitější struktury

- rozvíjí dále tónovou kulturu své hry
- získá další zkušenosti, které mu umožní orientovat se v kytarové literatuře
- prohloubí své improvizální schopnosti např. v oblasti doprovodné hry, případně i v dalších oblastech hudby dle jeho zájmu a všechny své zkušenosti a dovednosti zúročí v komorní nebo souborové hře

2. ročník

Žák:

- dále rozvine své stávající technické i hudebně-výrazové dovednosti na cvičeních, etudách a přednesových skladbách náročného charakteru
- dále prohloubí své interpretační dovednosti s ohledem na styl, žánr a charakter interpretovaných skladeb směrem k přesvědčivější a celistvější reprodukci
- hraje skladby většího rozsahu s akcentem na cyklické formy baroka, technické a přednesové náročnosti i složitější struktury
- poučí se o základech zdobení barokních skladeb
- rozšíří své vědomosti o hudebních formách a jejich struktuře
- aktivně se podílí na výběru skladeb
- své dovednosti a schopnosti dále prohloubí v komorní nebo souborové hře.

3. ročník

Žák:

- prohloubí a rozvine své dosavadní znalosti, dovednosti a schopnosti směrem k poučenější interpretaci
- studovaných skladeb a k většímu uměleckému projevu
- aktivně se podílí na výběru literatury a na celkovém zaměření výuky s ohledem na jeho zájem
- seznámí se blíže s díly skálních autorů kytarové literatury napříč historickými obdobími i současnosti
- hraje skladby většího rozsahu s akcentem na soudobou hudbu, větší technické a přednesové náročnosti i komplikovanější struktury
- v případě zájmu rozvine své znalosti a dovednosti v žánrech, stojících mimo oblast tzv. vážné hudby
- rozvíjí dále tónovou kulturu své hry a umí využívat i další výrazově akustické možnosti nástroje
- získá další zkušenosti, které mu umožní orientovat se v kytarové literatuře a samostatně nastudovat zvolené skladby
- prohloubí své improvizální schopnosti např. v oblasti doprovodné hry, případně i v dalších oblastech hudby dle jeho zájmu a všechny své zkušenosti a dovednosti zúročí v komorní nebo souborové hře.

4. ročník

Žák:

- završí studium druhého cyklu, prohloubí a zužitkuje všechny dosud získané dovednosti, schopnosti a znalosti, při interpretaci skladeb bude usilovat o umělecký výkon v pravém smyslu tohoto slova
- má potřebné zkušenosti k tomu, aby byl schopen sám studovat skladby na své technické úrovni, porozumět jak notovému zápisu, tak i přednesovým pokynům a celkovému charakteru zvolené skladby
- aktivně se podílí na výběru literatury
- prostřednictvím studia se seznámí s dalšími cyklickými formami a autory kytarové literatury
- prohloubí své znalosti v žánrech mimo oblast klasické hudby
- své znalosti a dovednosti zužitkuje a prohloubí v komorních nebo souborových uskupeních.

Na závěr 1., 2., a 3. ročníku vykoná žák postupovou zkoušku v rozsahu:

- 1 stupnice dur a 1 stupnice moll v plném rozsahu hmatníku (jednohlasá nebo intervalová, diatonická nebo žánrově specificky zaměřená) + příslušné kadence rozšířené,
- 1 etuda nebo skladba technického charakteru
- 2 přednesové skladby odlišného charakteru, hrané z paměti

Žák ukončí studium II. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu:

- 2 skladby odlišného charakteru hrané z paměti
- 1 skladba hraná v souboru minimálně s jedním dalším nástrojem nebo vokálem

Tímto ukončením studia II. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do Studia pro dospělé (SPD).

Charakteristika a ročníkové výstupy ostatních předmětů učebního plánu jsou uvedeny v samostatných kapitolách.

Studium pro dospělé

Studium je určeno pro žáky starší 18 let, po absolvování předchozího studia HO, Předpokladem jsou rovněž dostatečné kapacitní možnosti školy. Týdenní hodinová dotace je 1 až 2 hodiny. Učební plán je tvořen z předmětů Hra na zobcovou flétnu a jednoho z povinně volitelných předmětů. Tematický plán je tvořen individuálně dle schopností a potřeb žáka.

5.16 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – SÓLOVÝ ZPĚV

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Sólový zpěv	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	–	–	–	–	–	–	–
Povinně volitelný předmět: Komorní zpěv Souborová hra Poslechový seminář Historicko-estetický seminář Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ)	–	–	–	–	1	2	2	1	1	1	1
Celkem týdně	2	2	2	2	2	3	3	2	2	2	2
Celkem studium	16							8			

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu Sólový zpěv probíhá individuálně nebo ve skupině 2 žáků.
- Poznámky k organizaci výuky povinného předmětu Hudební nauka a všech předmětů ze skupiny povinně volitelné předměty a jejich ročníkové výstupy jsou uvedeny v samostatných kapitolách dle obsahu
- Žák si ze skupiny povinně volitelné předměty volí jeden předmět do 5. ročníku a dva předměty v 6. a 7. ročníku I. stupně, ve II. stupni si žák volí jeden předmět; volbou se stávají povinnými; změna předmětu je akceptována v pololetí školního roku.
- Předměty ze skupiny povinně volitelné předměty může žák navštěvovat dříve, než ukládá učební plán a dovolí-li to kapacitní podmínky školy, může se souhlasem vedení školy, navštěvovat i více povinně volitelných předmětů. Organizace výuky je společná pro I., II. stupeň ZS a SPD.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU

SÓLOVÝ ZPĚV

Charakteristika vyučovacího předmětu

Lidský hlas je nejdokonalejší hudební nástroj a je nutné jej umět ovládat. K tomu pomáhá výuka sólového zpěvu. Naučit se hlas správně posazovat do rezonance, rozvíjet jeho rozsah a používat dechovou techniku, oporu. Zpěvák musí dobře znát svůj nástroj.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy**I. STUPEŇ****1. ročník**

Žák:

- dokáže popsat správné a uvolněné držení těla a základy správného dýchání, při zpěvu nezvedá ramena, používá břišní svaly při nádech a výdechu
- dle svých možností správně artikuluje
- zazpívá několik hlasových cvičení menšího tónového rozsahu, je schopen jejich transpozice v rámci svého rozsahu, využívá hlas ve svém přirozeném rozsahu
- podle individuálního hlasového vývoje a stupně hudební vyspělosti zpívá jednoduché lidové a umělé dětské písně ve své přirozené hlasové poloze
- hlas tvoří lehce, netlačí, hlas zní volně
- zpívá s jednoduchým doprovodem

Postupová zkouška (vše z paměti):

- 1 lidová píseň + 1 umělá dětská píseň

2. ročník

Žák:

- dle svých možností správně nasazuje tón, správně artikuluje, vokalizuje a intonuje
- zpívá jednoduchá hlasová cvičení menšího tónového rozsahu a transponuje je v rámci svého hlasového rozsahu
- rozezná základní dynamiku a agogiku písní
- podle individuální hlasové a pěvecké vyspělosti využívá hlas ve svém přirozeném rozsahu
- zpívá lidové a umělé písně úměrně své hlasové vyspělosti
- zpívá s doprovodem

Postupová zkouška (vše z paměti):

- 1 lidová píseň + 1 umělá dětská píseň

3. ročník

Žák:

- používá dechové svalstvo a dechovou oporu
- umí jemně nasadit tón, zpívá volně, umí se správně nadechovat, srozumitelně vyslovuje, vyrovnává vokály
- zpívá jednoduchá hlasová cvičení v rozsahu kvinty, T5 a stupňovité postupy
- používá hlas v celém svém rozsahu, ale nepřepíná své síly
- zpívá se základní dynamikou a agogikou, rozumí pojmu kantiléna
- zpívá lidové a umělé písně podle svých možností, vyspělosti a stupně hudebního rozvoje
- zpívá s doprovodem

Postupová zkouška (vše z paměti):

- 2 lidové písně + 1 umělá píseň

4. ročník

Žák:

- nasazuje měkký tón, tvoří volné tóny posazené do resonanc
- rozšiřuje rozsah a vyrovnává rejstříky
- zpívá jednoduchá hlasová cvičení do sexty, stupnicové postupy nahoru dolu v rozsahu sexty, terciové postupy nahoru, dolů
- chápe a používá frázování
- zpívá v dvojhlasu
- zpívá s doprovodem i náročnější písně

Postupová zkouška (vše z paměti):

- 2 lidové písně + 1 umělá píseň

5. ročník

Žák:

- ovládá základní pěveckou, dechovou a artikulační techniku
- přirozeně používá dynamiku a ostatní výrazové prostředky
- účastní se komorního zpěvu, zpívá v dvojhlasu
- z důvodu již možné mutace pracuje s hlasem velmi šetrně,
- naučí se návyky k odstranění event. mutačního šelestu
- zpívá s doprovodem i náročnější písně

Postupová zkouška (vše z paměti):

- 1 lidová píseň + 2 umělé písně rozdílného charakteru

6. ročník

Žák:

- ovládá základní pěveckou, dechovou a artikulační techniku
- podle svých možností pracuje na rozšíření hlasového rozsahu,
- má smysl pro kultivovaný pěvecký projev
- pracuje s větší škálou dynamiky a výrazových prostředků na základě porozumění hudbě a textu
- orientuje se v notovém zápise a textu pěveckého partu
- zpívá složitější hlasová cvičení úměrná hlasové vyspělosti žáka
- na základě své hlasové vyspělosti zpívá písně různých žánrů a učí se rozlišovat zásady při interpretaci písní
- používá zásady hlasové hygieny

Postupová zkouška (vše zpaměti):

- 1 lidová píseň ve složitější úpravě
- 3 umělé písně rozdílného charakteru

7. ročník

Žák:

- měkce nasazuje tón, volně tvoří hlas, správně artikuluje a vokalizuje, hlas má vyrovnaný v celém svém rozsahu, zpívat legato, staccat
- používá hlavovou rezonanci, hlas je posazený vpředu
- podle svých možností rozšíří hlasový rozsah
- zpívá s výrazovými prostředky na základě porozumění textu a hudby
- zpívá lidové písně ve složitější úpravě
- zpívá umělé písně různých období a žánrů
- zpívá s doprovodem i náročnější písně

Žák ukončí studium I. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu (vše zpaměti):

- 2 lidové písně odlišného charakteru v náročnější úpravě
- 3 umělé písně odlišného charakteru

Tímto ukončením studia I. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do II. stupně Základního studia.

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- zpívá s pěveckou, dechovou a artikulační technikou
- pracuje na odstranění případných individuálních technických problémů
- má vyrovnaný hlas v téměř celém svém hlasovém rozsahu
- zpívá hlasová cvičení podle technické vyspělosti a potřeby žáka
- zpívá lidové písně ve složitější úpravě
- zpívá umělé písně podle individuální hlasové vyspělosti a zaměření žáka.

2. ročník

Žák:

- zpívá kantilénu
- zpívá s dynamikou a agogikou, jeho pěvecký projev je kultivovaný
- je schopen žánrového a stylového rozlišení písní
- zpívá hlasová cvičení podle technické vyspělosti a potřeby žáka
- zpívá lidové písně ve složitější úpravě
- zpívá umělé písně podle individuální hlasové vyspělosti a zaměření žáka.

3. ročník

Žák:

- zpívá lidové písně ve složitější úpravě
- zpívá umělé písně podle individuální hlasové vyspělosti a zaměření žáka
- dodržuje fráze a orientuje se v notovém zápise a textu.

4. ročník

Žák:

- odstraňuje případné individuální technické problémy
- zpívá lidové písně ve složitější úpravě
- zpívá umělé písně podle individuální hlasové vyspělosti a zaměření žáka
- je schopen ohodnotit výkony ostatních a svůj názor zdůvodnit

Na závěr 1., 2., a 3. ročníku vykoná žák postupovou zkoušku v rozsahu (vše zpaměti):

- 3 lidové písně
- 2 umělé písně rozdílného charakteru

Žák ukončí studium II. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu:

- 1 lidová píseň v náročnější úpravě
- 1 barokní píseň/árie
- 1 klasicistní/romantická píseň
- 1 píseň (árie) 20. – 21. století

Tímto ukončením studia II. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do Studia pro dospělé (SPD).

Charakteristika a ročníkové výstupy ostatních předmětů učebního plánu jsou uvedeny v samostatných kapitolách.

Studium pro dospělé

Studium je určeno pro žáky starší 18 let, po absolvování předchozí studia HO, Předpokladem jsou rovněž dostatečné kapacitní možnosti školy. Týdenní hodinová dotace je 1 až 2 hodiny. Učební plán je tvořen z předmětů Sólový zpěv a jednoho z povinně volitelných předmětů.

Tematický plán je tvořen individuálně dle schopností a potřeb žáka.

5.17 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – HRA NA BICÍ NÁSTROJE**Učební plán**

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na bicí nástroje	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	–	–	–	–	–	–	–
Povinně volitelný předmět: Komorní zpěv Souborová hra Poslechový seminář Historicko-estetický seminář Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ)	–	–	–	–	1	2	2	1	1	1	1
Celkem týdně	2	2	2	2	2	3	3	2	2	2	2
Celkem studium	16							8			

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍCH PŘEDMĚTŮ**HRA NA BICÍ NÁSTROJE****Charakteristika vyučovacího předmětu**

- pěstování pozitivního vztahu k hudbě
- seznámení se s různými bicími nástroji
- prohlubuje rytmické cítění, zvládne techniku hry na různé nástroje a různé styly hudby

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy**I. STUPEŇ****1. ročník**

Žák:

- se seznamuje s historií a tradicemi bicích nástrojů
- se seznamuje se základními rytmickými útvary
- vytleskává základní rytmické útvary formou „ozvěny“
- zvládá základní rytmické hodnoty na perkusní nástroje a nahlas počítá pomocí rytmických slabik
- hraje základní údery paličkami na bubínek, nebo speciální gumu a pokusí se udržet rytmický puls
- dbá na správné držení těla při hře

- poznává základy hry na malý bubínek, zvládá základní hru na bicí soupravu
- seznamuje se s notovým zápisem
- zvládá hru celých, půlových, čtvrtových, osminových, šestnáctinových not a jim odpovídajícím pomlk na malý bubínek, rozlišuje sílu hry piano a forte.

2. ročník

Žák:

- dbá na polohu nohou i rukou a rozmístění kompletní bicí soupravy při hře
- zvládá hru na malý bubínek a techniku hry na kompletní bicí soupravu
- seznamuje se se základní koordinací končetin při hře
- rozvíjí hudební paměť, orientuje se při hře z listu
- nacvičuje základní techniky víření na malý bubínek a hru osminových triol
- zvládá hru ve 3/8, 6/8, 2/2 taktu
- nacvičí jednoduchý doprovod s rozlišením těžkých dob a příznávek v kombinaci s čínelem na bicí soupravu
- využívá notových etud ke hře na bicí.

3. ročník

Žák:

- zdokonaluje techniky úhozů rukou a nohou
- využívá techniku hry na kompletní bicí soupravu – doprovodné figurace
- uplatňuje získané dovednosti také při souhře
- využívá notového zápisu ke hře na hudební podklad – „half – playback“
- hraje v ¾, 4/4 taktu s metronomem
- využívá jednoduchý doprovod s rozlišením těžkých dob a příznávek v kombinaci s čínelem a high-hat při hře na bicí soupravu,
- zvládá hru z not k hudebnímu podkladu (audio aparatura), dbá na dynamiku.

4. ročník

Žák:

- používá dynamické víření a akcenty při hře na malý bubínek
- seznámí se s elementární hrou na tympány
- využívá notového záznamu ke hře na hudební podklad
- uplatňuje získané dovednosti při souhře
- orientuje se ve 3/8 a 4/4 taktu s metronomem
- na kompletní bicí soupravu hraje v celé dynamické škále.

5. ročník

Žák:

- dbá na zdokonalování techniky úhozů rukou a nohou,
- rozvíjí techniky hry na kompletní bicí soupravu – doprovodné figurace a akcenty,
- zdokonaluje se ve hře na tympány,

- seznamuje se s melodickými nástroji,
- uplatňuje získané dovednosti také při souhře,
- hraje z listu, hraje trioly čtvrté, osminové a šestnáctinové.

6. ročník

Žák:

- zdokonaluje techniku úhozů rukou a nohou,
- se zdokonaluje ve hře na tympány,
- hraje základní etudy na melodické nástroje,
- uplatňuje získané dovednosti při souhře,
- hraje z not na hudební podklad – „half – playback“,
- hraje z listu,
- pěstuje smysl pro kulturu projevu,
- hraje na dostupné melodické nástroje,
- hraje doprovody a jednotaktové „breaky“ – výplně.

7. ročník

Žák:

- zvládá na přiměřené úrovni různé techniky úhozů rukou a nohou,
- dokáže zopakovat třítaktový rytmický model,
- hraje na tympány,
- hraje na melodické nástroje,
- uplatňuje získané dovednosti při souhře,
- hraje na hudební podklad – „half – playback“,
- hraje z listu,
- kontroluje rozmístění soupravy, polohu a techniku nohou i rukou při hře,
- využívá notových etud ke hře na bicí.

II. STUPEŇ

Přípravné studium

Žák:

- se seznamuje s historií a tradicemi bicích nástrojů, se seznamuje se základními rytmickými útvary
- vytleskává základní rytmické útvary formou „ozvěny“ učitel-žák,
- zvládá základní rytmické hodnoty na perkusní nástroje (tamburína, claves, triangel atd.) a na- hlas počítá pomocí rytmických slabik,
- hraje základní údery paličkami na bubínek nebo speciální gumu a pokusí se udržet rytmický puls,
- zahraje základní rytmické figurace na celou bicí soupravu.

1. ročník

Žák:

- dbá na zdokonalování techniky úhozů rukou a nohou, pokračuje v technice hry na malý bubínek,
- pokračuje v technice hry na kompletní bicí soupravu,
- se zdokonaluje na tympány,
- pokračuje ve výuce na melodické nástroje,
- uplatňuje získané dovednosti také při souhře dvou žáků nebo více žáků s učitelem při souborové hře,
- se seznamuje se základy improvizace,
- pěstuje smysl pro kulturu projevu,
- využívá různých rukokladů (paradiddle) a synkop,
- zvládá hru na tympány (cvičení lze aplikovat na dva různě naladěné tom-tomy) z not,
- hraní více žáků – různé perkusní nástroje nebo hudební skupina,
- využívá melodický nástroj dle možnosti školy (vibrafon atd.),
- hraje z notového záznamu na spuštěný hudební podklad (audio aparatura)..

2. ročník

Žák:

- dbá na zdokonalování techniky úhozů rukou a nohou,
- rozšiřuje hru na kompletní bicí soupravu,
- využívá další koordinaci končetin při hře,
- rozvíjí hudební paměti,
- hra na tympány,
- dále využívá hru na melodické nástroje,
- používá soupravy ke hře na hudební podklad – „half – playback“,
- uplatňuje získané dovednosti také při souhře dvou žáků nebo více žáků s učitelem při souborové hře,
- si kontroluje rozmístění soupravy, polohu a techniku nohou i rukou při hře,
- zvládá hru na malý bubínek – sextolové víření + akcenty,
- používá různých rukokladů (paradiddle) a synkop,
- se orientuje ve hře na tympány (cvičení lze aplikovat na dva různě naladěné tom-tomy) z not,
- pokračuje v nácvičení na melodický nástroj dle možnosti školy (vibrafon atd.),
- využívá bicí soupravu na doprovody a jednotaktové „breaky“- výplně,
- využívá notového záznamu ke hře na spuštěný hudební podklad (audio aparatura).

3. ročník

Žák:

- dbá na zdokonalování techniky úhozů rukou a nohou,
- zdokonaluje koordinaci končetin při hře,
- používá další techniku hry na tympány,

- pokračuje ve výuce na melodické nástroje,
- uplatňuje získané dovednosti také při souhře dvou žáků nebo více žáků s učitelem při souborové hře,
- zvládá hru na hudební podklad – „half – playback“,
- používá notového zápisu k další hře na bicí,
- zvládá prvky improvizace,
- si kontroluje rozmístění soupravy, polohu a techniku nohou i rukou při hře,
- zdokonaluje hraní na malý bubínek – víření + akcenty,
- používá různých rukokladů,
- používá tympány (cvičení lze aplikovat na dva různě naladěné tom-tomy) z not,
- používá ke hraní melodický nástroj dle možnosti školy (vibrafon atd.),
- se dále zdokonaluje na bicí soupravu – doprovody a dvojtaktové „breaky“ – výplně,
- používá notového záznamu ke hře na spuštěný hudební podklad (audio aparatura).

4. ročník

Žák:

- dbá na zdokonalování techniky úhozů rukou a nohou,
- využívá další koordinaci končetin při hře,
- rozvíjí hudební paměti,
- pokračuje ve výuce hra na tympány,
- pokračuje ve výuce na melodické nástroje,
- uplatňuje získané dovednosti také při souhře dvou žáků nebo více žáků s učitelem při souborové hře,
- používá notový zápis ke hře na hudební podklad – „half – playback“,
- vkládá prvky improvizace,
- pěstuje si smysl pro kulturu projevu,
- kontroluje si rozmístění soupravy, polohu a techniku nohou i rukou při hře,
- zdokonaluje hraní na malý bubínek – víření + akcenty, využívá různých rukokladů,
- používá tympány (cvičení lze aplikovat na dva různě naladěné tom-tomy) z not,
- používá melodický nástroj dle možnosti školy (vibrafon atd.),
- zvládá hru na bicí soupravu – doprovody a dvou taktové „breaky“ – výplně,
- využívá notového záznamu ke hře na spuštěný hudební podklad (audio aparatura).

HRA V SOUBORU

Výukový předmět Hra v souboru je nezbytně propojen s hlavním předmětem Hra na bicí nástroje. Aplikuje se až po základním zvládnutí techniky hry na bicí nástroje, což je většinou v 3. ročníku I. Stupně.

I. STUPEŇ (3.–7. ROČNÍK)

Žák:

- poznává základní smysl a poslání bicích nástrojů v dnešní době a seznamuje se s funkcí a úlohou rytmických doprovodných figurací v souboru,

- je schopen rytmicky interpretovat svůj part,
- orientuje se ve formálním členění studovaných skladeb,
- se zdokonaluje v naslouchání ostatních spoluhráčů a cítění hudebních frází,
- žáci se seznamují se všemi perkusními a melodickými nástroji a jejich funkcemi v souboru,
- cítí odpovědnost za výsledek kolektivní práce.

II. STUPEŇ (1.–4. ROČNÍK)

Žák:

- zvládá hudební smysl a poslání bicích nástrojů v souboru a seznamuje se s funkcí a uplatněním rytmických doprovodů a stylů v souboru,
- se zdokonaluje v naslouchání ostatních spoluhráčů a cítění hudebních frází,
- seznamuje se se všemi perkusními a melodickými bicími nástroji a jejich funkcemi v souboru,
- seznamuje se s hudebními styly a zvláště pak funkcí perkusí v latinsko-amerických stylech,
- je schopen přesně rytmicky interpretovat svůj part a reagovat na tempové změny,
- ztotožňuje se s hudebním projevem souboru a nese odpovědnost za společné dílo.

5.18 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – HRA NA AKORDEON

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na akordeon	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	–	–	–	–	–	–	–
Povinně volitelný předmět: Komorní zpěv Souborová hra Poslechový seminář Historicko-estetický seminář Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ)	–	–	–	–	1	2	2	1	1	1	1
Celkem týdně	2	2	2	2	2	3	3	2	2	2	2
Celkem studium	16							8			

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu Hra na akordeon probíhá individuálně.
- Poznámky k organizaci výuky povinného předmětu Hudební nauka a všech předmětů ze skupiny povinně volitelné předměty a jejich ročníkové výstupy jsou uvedeny v samostatných kapitolách dle obsahu

- Žák si ze skupiny povinně volitelné předměty volí jeden předmět do 5. ročníku a dva předměty v 6. a 7. ročníku I. stupně, ve II. stupni si žák volí jeden předmět; volbou se stávají povinnými; změna předmětu je akceptována v pololetí školního roku.
- Předměty ze skupiny povinně volitelné předměty může žák navštěvovat dříve, než ukládá učební plán a dovolí-li to kapacitní podmínky školy, může se souhlasem vedení školy, navštěvovat i více povinně volitelných předmětů. Organizace výuky je společná pro I., II. stupeň ZS a SPD.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍCH PŘEDMĚTŮ

HRA NA AKORDEON

Charakteristika vyučovacího předmětu

Akordeonu patří výrazné místo v hudebním interpretačním životě. Napříč tomu, že prošel dlouhým konstrukčním vývojem, zaznamenáváme jeho technické zdokonalování i v současnosti.

Basová tastatura nástrojů se standardními basy byla rozšířena o melodické basy, kterých diazapon vytvořil pro akordeonistu prostor autentické interpretace i skladeb, které byly původně napsané pro jiné nástroje.

Akordeon má široké uplatnění jako nástroj koncertní, sólový i doprovodný, v klasické i zábavné hudbě.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- ovládá přiměřeně jeho věku a dispozicím držení nástroje a postavení pravé a levé ruky.
- popíše nástroj a jeho částí;
- ovládá základy práce s měchem – správná výměna ven a dovnitř, stejná intenzita zvuku. Vedení měchu s cílem rozpoznat sílu, výšku a délku tónu;
- má osvojené rychlé a pomalé pohyby prstů. Orientace na klávesnici nebo knoflíkách v pěti prstové poloze. Hra pravé ruky v legátu.
- levá ruka-základní řada basů – C, G, D. Dur akordy k basům C a G.
- zvládne způsob hry ze zápisu každou rukou zvlášť v notách celých, půlových a čtvrtových.
- Skladby ve 4/4, 3/4 a 2/4 taktech.

Postupová zkouška:

- stupnice Cdur s kvintakordem – pravou rukou
- 2 skladby různého charakteru

2. ročník

Žák:

- si rozšíří 5ti prstové polohy pravé ruky do dalších poloh.
- se obeznámí se základy registrace: 8', 16', 8+8' – rejstřík.
- zvládne rovný tah měchu, výměnu na označených místech.
- zvládne Základy dynamiky – hra p, mf, f, rozšíření o zesilování a zeslabování.
- levá ruka zahraje basové tóny z pomocné řady – E, H, A.
- zahraje Durové stupnice Cdur, Gdur, Ddur – dohromady+T5+obraty harmonicky a melodicky.

Postupová zkouška:

- 1 stupnice do dvou křížků s kvintakordem a jeho obraty
- 2 skladby různého charakteru.

3. ročník

Žák:

- zvládne prstové techniky-podkládání a překládání prstů a malé skoky v rámci pohybu pravé ruky.
- zvládne Hru legata, staccatta, tenuta a nácvik portata v různých kombinacích při souhře obou rukou, pasážové běhy v tempu.
- hraje v intervalech dvojhmaty – tercie-rozšíření o jednoduchý dvojhlas v pravé ruce.
- rozšiřuje hru stupnic durových do 3 křížků-C dur-A dur, Fdur+T5 s obraty.
- seznámí se s písněmi v moll stupnicích-využívání moll akordů.

Postupová zkouška:

- 1 stupnice+T5 a jeho obraty
- 1 etudu
- 1 přednesová skladba
- 1 lidová píseň.

4. ročník

Žák:

- využívá barevných možností nástroje-techniku rejstříkování. Hra dvojhmatů v různých intervalech – tercie, kvarty, kvinty.
- hraje stupnice durové-C, G, D, A, E, F, B, ES – dohromady v rozsahu jedné oktávy. Akordy – T5+obraty trojhlasé-dohromady harmonicky a melodicky. Molové – a, e, h-fis-pravou a levou rukou zvlášť. Akordy – molové kvintakordy pravou a levou rukou zvlášť s obraty harmonicky a melodicky.
- hraje melodické polyfonní skladby a využívá melodických ozdob – nátryl, trylek.
- hraje lidové písně a transponuje je do jiných tónin.

Postupová zkouška:

- 1 stupnice Durová (legato, staccato, tenuto) +T5 s obraty
- 1 molová stupnice +T5 s obraty-každou rukou zvlášť
- 1 etudu
- 1 instruktivní skladbu pro akordeon
- 1 lidová píseň

5. ročník

Žák:

- rozvine měchovou techniku – začátek a ukončení tónu.
- zaměří se na správné nastudování skladeb – na jejich výraz, techniku a stylovou interpretaci. Vedení k samostatné přípravě při nastudování skladeb a dovednost hodnocení uměleckého výkonu.
- hru skladeb rozšíří o další hudební formy – sonatinu, suitu.
- hraje jednoduché úpravy lidových písní a jejich transpozice do jiných tónin.S
- nastudování 5 stupnic durových. Molové stupnice – harmonická a melodická – dohromady+T5 s obraty -do 3 předznamenání.

Postupová zkouška:

- 1 stupnice Durová (legato, tenuto, staccato)+T5 s obraty-harmonicky a melodicky
- 1 stupnice Molová-harmonická a melodická+T5 s obraty
- 1 etuda
- 1 polyfonní skladba
- 1 přednesová skladba napsaná pro akordeon

6. ročník

Žák:

- zvládne pokročilejší úroveň zvládnutí interpretace skladeb různých stylů a žánrů.
- podílí se na výběru skladeb a jejich úpravách.
- hrou z listu se snaží o přesnou reprodukci skladeb.
- aktivně využívání měchové techniky hry – legáto, staccato, portamento, rozšíření o bellowshake.
- stupnice hraje přes 2 oktávy-Durové do 7 předznamenání, Molové do 4 předznamenání.
- obeznámení s hrou dominantního septakordu s obraty pravou rukou. Akordy – velký rozklad a 4 zvuk.

Postupová zkouška:

- 1 durová stupnice (legato, tenuto, staccato) +T5+Obraty+D7+ obraty v pravé ruce
- 1 molová stupnice (legato, tenuto, staccato) +T5+Obraty
- 1 etuda
- 2 skladby odlišného charakteru z toho jedna napsaná originál pro akordeon

7. ročník

Žák:

- zvládne interpretovat náročnější skladby, ve kterých využívá dosavadní dovednosti v přednesu a to frázování, kultivovanosti tónu a vedení melodie.
- je schopen kritického hodnocení své hry.
- podílí se na vytváření vhodného repertoáru-aktivní spolupráce s učitelem.
- aktivně si zlepšuje hru z listu skladeb různých stylů-využívání akordických značek při hře doprovodu písní a melodií.
- podle svých individuálních možností se zapojuje do komorní nebo souborové hry. Stupnice-Durové a molové od bílých a černých kláves (knoflíků).

Žák ukončí studium I. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu cca 10 min.:

- skladby různého charakteru, z toho aspoň jedna skladba napsaná originál pro akordeon.

Tímto ukončením studia I. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do II. stupně Základního studia.

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- navazuje na dovednosti získané v 1.–7. ročníku I. stupně.
- zlepšuje kultivovanost a tvorbu tónu a tím i dynamické a agogické cítění.

2. ročník

Žák:

- vybírá si i sám repertoár-spolupracuje aktivně s učitelem, využívání podnětů z internetu, koncertů. Zaměření se na interpretaci skladeb z paměti, kde se prohlubuje předvedení a procítění skladby.
- systematicky a cílevědomě se věnuje domácí přípravě.

3. ročník

Žák:

- hraje i s jinými nástroji – souborová hra, komorní hra.
- v rámci svých schopností vytvoří vhodný harmonický a rytmický doprovod ke skladbám – obohacuje je svými hudebními nápady (vyhrávky, rytmické figury, přechody).

Na závěr 1., 2., a 3. ročníku vykoná žák postupovou zkoušku v rozsahu:

- 1 stupnici probraným způsobem
- 1 etudu
- 2 skladby odlišného charakteru z toho jedna napsaná originál pro akordeon

4. ročník

Žák:

- získá odborné znalosti, jak technicky nacvičit obtížná místa v přednesových skladbách.
- dokáže se orientovat při hře podle akordeonových značek. Má přehled v rozlišení hry různých žánrů, stylů – hudby barokní, klasicistní, hudby 19. a 20. století.
- ovládá nástrojové, technické i výrazové možnosti nástroje, ve kterých využívá svůj osobitý hudební projev.
- zaměřuje se hlavně na skladby napsané originálně pro akordeon, ve kterých lze využívat všechny specifika nástroje.

Žák ukončí studium II. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu 10 až 15 minut:

- libovolný výběr skladeb odpovídající náročnosti a rozsahu z oblasti hry sólové nebo komorní.

Tímto ukončením studia II. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do Studia pro dospělé (SPD).

Charakteristika a ročníkové výstupy ostatních předmětů učebního plánu jsou uvedeny v samostatných kapitolách.

Studium pro dospělé

Studium je určeno pro žáky starší 18 let, po absolvování předchozího studia HO, Předpokladem jsou rovněž dostatečné kapacitní možnosti školy. Týdenní hodinová dotace je 1 až 2 hodiny. Učební plán je tvořen z předmětů Hra na akordeon a jednoho z povinně volitelných předmětů. Tematický plán je tvořen individuálně dle schopností a potřeb žáka.

5.19 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – HRA NA ELEKTRICKOU KYTARU

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Hra na elektrickou kytaru	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	–	–	–	–	–	–	–
Povinně volitelný předmět: Komorní zpěv Souborová hra Poslechový seminář Historicko-estetický seminář Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ)	–	–	–	–	1	2	2	1	1	1	1
Celkem týdně	2	2	2	2	2	3	3	2	2	2	2
Celkem studium	16							8			

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu Hra na elektrickou kytaru probíhá individuálně nebo ve skupině 2 žáků.
- Poznámky k organizaci výuky povinného předmětu Hudební nauka a všech předmětů ze skupiny povinně volitelné předměty a jejich ročníkové výstupy jsou uvedeny v samostatných kapitolách dle obsahu.
- Žák si ze skupiny povinně volitelné předměty volí jeden předmět do 5. ročníku a dva předměty v 6. a 7. ročníku I. stupně, ve II. stupni si žák volí jeden předmět; volbou se stávají povinnými; změna předmětu je akceptována v pololetí školního roku.
- Předměty ze skupiny povinně volitelné předměty může žák navštěvovat dříve, než ukládá učební plán a dovolí-li to kapacitní podmínky školy, může se souhlasem vedení školy, navštěvovat i více povinně volitelných předmětů. Organizace výuky je společná pro I., II. stupeň ZS a SPD.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍCH PŘEDMĚTŮ

HRA NA ELEKTRICKOU KYTARU

Charakteristika vyučovacího předmětu

Elektrická kytara se od akustické kytary liší tvorbou tónu, použitím speciálních technik a efektů i způsobem ozvučení. Ve výuce hry na elektrickou kytaru se žáci učí zvládnout technické a výrazové prostředky nástroje, rozvíjí rytmické cítění a hudební představivost. Seznamují se postupně s nejrůznějšími žánry, styly a způsoby hry. Součástí studia je hra z listu a základ improvizace.

Elektrická kytara se využívá především v moderní hudbě (pop, rock, jazz) jako doprovodný i sólový nástroj.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- se seznámí s nástrojem, správné držení nástroje
- postavení levé a pravé ruky
- správné držení trsátka
- úhozy trsátkem na prázdných strunách
- střídavý úhoz
- chromatické cvičení pro levou ruku /střídání prstů/
- základní akordy + nácvik barré
- stupnice C dur v první poloze střídavým úhozem
- zahraje píseň ze základních akordových značek /úhozy na každou dobu dolů/.

Postupová zkouška:

- stupnice C dur v první poloze
- umělá píseň – hraní doprovodu v základních akordech + melodie písně.

2. ročník

Žák:

- pokračuje v rozvoji techniky /technická cvičení na pravou a levou ruku/
- hraní rytmických hodnot /čtvrtky, osminy atd./ střídavým úhozem na různých strunách
- stupnice C dur v druhé poloze /v střídání čtvrtových a osminových/
- pentatonická stupnice a její význam
- chápe, co jsou boxy a umí zahrát pentatoniku v 1–2 boxech
- chápe pentatoniku jako základ improvizace, je mu vysvětleno, co je improvizace
- umí zahrát 1–2 lehčí kytarové licky na úrovni své techniky
- základní 4/4 rytmus.

Postupová zkouška:

- stupnice C dur v prvních dvou polohách + přechod v polohách
- pentatonika – základní box v různých tóninách
- kytarový lick + doprov písně v základním rytmu.

3. ročník

Žák:

- hraje stupnici C dur ve všech polohách
- umí všechny pentatonické boxy
- umí použít pentatoniku v různých tóninách

- je mu vysvětleno "blues" forma 12ti taktů
- základní bluesový doprovod
- bluesový lick v pentatonice
- barré akordy od 5. struny
- umí doprovodit píseň z akordových značek
- ovládá zvukové možnosti aparátu a kytary.

Postupová zkouška:

- 12ti taktová forma blues /doprovod + chorus/
- stupnice C dur po celém hmatníku
- pentatonika ve všech boxech a tóninách.

4. ročník

Žák:

- pokračuje v nácviu techniky a hraní v rychlejších hodnotách
- jsou mu vysvětleny durové a mollové septakordy
- začíná improvizovat v pentatonikách, přecházet v boxech
- začíná používat bluesovou stupnici
- se učí bending / nejprve o půl tónu, později o tón/
- zvládá lehčí bluesové solo včetně vytahování tónu
- pracuje na vibratu a tvorbě tónu
- doprovodí umělé a popové písně v různých tóninách
- umí durové stupnice a mollové.

Postupová zkouška:

- stupnice dur a moll ve všech polohách
- 12ti taktové blues – doprovod + chorus + solo.

5. ročník

Žák:

- hraje sekvence v durových a mollových tóninách
- rytmitizuje, chápe kvintoly a velkou triolu
- harmonizuje durovou stupnici v septakordech
- rozklady durových a mollových akordů na 3 strunách
- zvládá 1 rockovou píseň včetně sóla – dle jeho úrovně
- improvizuje v pentatonice a mollové stupnici.

Postupová zkouška:

- rocková skladba + improvizace
- zahraje durovou a mollovou stupnici v sekvenci
- rozklady durové kadence na třech strunách.

6. ročník

Žák:

- umí harmonickou mollovou stupnici a její využití
- chápe dominantní jádro + improvizace
- improvizuje v durové a mollové stupnici
- arpeggio na třech a pěti strunách – dur a moll
- orientuje se skvěle na hmatníku.

Postupová zkouška:

- 2 skladby v septakordech z listu – doprovod
- chorus z listu + improvizace v dur a moll.

7. ročník

Žák:

- umí zahrát lehčí jazzové standardy včetně chorusu a improvizace z listu
- chápe modální stupnice a jejich funkci
- chápe dórskou, frygickou a aiolskou stupnici, umí je použít ve všech tóninách a improvizuje

Žák ukončí studium I. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu:

- jedna rocková skladba + improvizace
- jeden jazzový standard + improvizace /rozklady akordu/
- A moll harmonická
- D dórská
- harmonizace durové stupnice C dur

a zároveň tím vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do II. stupně Základního studia.

II. STUPEŇ**1. ročník**

Žák:

- učí se nové techniky sweeping
- arpeggia moll a dur technikou sweeping
- zahraje složitější solo, kde využije veškeré dovednosti.

2. ročník

Žák:

- učí se modální hraní – lydická a myxolidycká stupnice
- improvizuje modálně
- učí se techniku tapping
- tappingové solo.

3. ročník

Žák:

- hraje jazzové standardy a skladby
- improvizuje ve všech modech
- učí se techniku chicken pickin.

4. ročník

Žák:

- učí se stavbě sola
- staví vlastní solo, kde využívá své znalosti
- vytváří vlastní rify a sola
- zahraje 5–8 skladeb z paměti.

Na závěr 1., 2., a 3. ročníku vykoná žák postupovou zkoušku v rozsahu:

- 1 stupnice dur a 1 stupnice moll v plném rozsahu hmatníku (jednohlasá nebo intervalová, diatonická nebo žánrově specificky zaměřená) + příslušné kadence rozšířené,
- 1 etuda nebo skladba technického charakteru
- 2 přednesové skladby odlišného charakteru, hrané z paměti.

Žák ukončí studium II. stupně závěrečnou zkouškou, která může mít formu veřejného vystoupení nebo formu zkoušky před komisí v rozsahu:

- 2 skladby odlišného charakteru hrané z paměti
- 1 skladba hraná v souboru minimálně s jedním dalším nástrojem nebo vokálem.

Tímto ukončením studia II. stupně žák zároveň vykoná i postupovou (přijímací) zkoušku do Studia pro dospělé (SPD).

Charakteristika a ročníkové výstupy ostatních předmětů učebního plánu jsou uvedeny v samostatných kapitolách.

Studium pro dospělé

Studium je určeno pro žáky starší 18 let, po absolvování předchozího studia HO, Předpokladem jsou rovněž dostatečné kapacitní možnosti školy. Týdenní hodinová dotace je 1 až 2 hodiny. Učební plán je tvořen z předmětů **Hra na elektrickou kytaru a jednoho z povinně volitelných předmětů**. Tematický plán je tvořen individuálně dle schopností a potřeb žáka.

5.20 VYUČOVACÍ PŘEDMĚT – HUDEBNÍ NAUKA

Charakteristika vyučovacího předmětu

Charakteristika předmětu Hudební nauka: Hudební nauka je nedílnou součástí každého hudebního nástroje. Propojuje hru na nástroj s kategoriemi sluchovými, intonačními a rytmickými.

Předmět je povinný pro žáky 1. až 4. ročníku I. stupně Základního studia Hudebního oboru (pokud nenavštěvují výuku Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ). Je vyučován ve skupinách 10 až 20 žáků (na základě povolení vedení školy lze ve výjimečných případech tento počet překročit oběma směry). Jeho výuka může probíhat i ve spojených ročnících.

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu probíhá ve skupině minimálně 10 a maximálně 20 žáků; výjimka z počtu minimálních nebo maximálních žáků ve skupině může být realizována se souhlasem vedení školy.
- Pro výuku lze slučovat ročníky zpravidla takto: společně 1–2. ročník a 3.–4. ročník.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- se naučí hudební abecedu tam, zpět i od různých písmen oběma směry
- rozumí základním délkám not a pomlk, vyzná se ve čtvrtkových taktech
- dokáže zapsat rytmus jednoduché písně
- dokáže rozpoznat těžké a lehké doby, dokáže určit takt
- sluchově i vizuálně rozpozná melodii stoupající i klesající, intervaly prima-kvinta
- pozná tóninu dur a moll
- je schopen zapsat relativně melodii jednoduché písně, doplní vynechané části písní
- intonuje podle notového zápisu
- umí noty v G i F klíči v rozsahu c – c2
- dokáže doprovodit písně rytmickými nástroji
- seznámí se s vybranými osobnostmi hudby a poslechem s jejich skladbami
- rozumí základnímu dynamickému, tempovému a jinému označení (p, mf, f, cresc., decresc., legato, ligatura, staccato, koruna, repetice, posuvky)
- umí durové stupnice do 3 křížků a 3 béček
- ovládá kvintakordy na T, S, D

2. ročník

Žák:

- umí všechny délky not a pomlk (včetně tečky za notou a noty šestnáctinové)
- vyzná se ve čtvrtkových a osminových taktech
- dokáže zapsat píseň rytmicky i melodicky, rozpozná těžké a lehké doby, určí takt
- doprovodí jednoduché písně rytmickými nástroji, zpívá podle notového zápisu
- sluchově i vizuálně rozpozná melodii stoupající i klesající, intervaly prima-oktáva
- umí noty v G i F klíči v rozsahu C – c3
- dokáže doprovodit složitější písně rytmickými nástroji

- seznámí se s vybranými osobnostmi hudby a poslechem s jejich skladbami
- rozumí základnímu dynamickému, tempovému označení (předtaktí, synkopa, triola, znaménka tempa, metronom)
- rozezná hudební nástroje, lidová píseň, pochod, polku, valčík
- vyzná se ve stupnicích a akordech (i jejich obratech) do 5 křížků a 5 béček
- umí stupnice moll do 2 křížků a 2 béček

3. ročník

Žák:

- prohlubuje znalost ve složitějších rytmických celcích, vyzná se ve čtvrtových, osminových a půlových taktech, dokáže zapsat rytmus jednoduché písně, dokáže rozpoznat těžké a lehké doby, dokáže určit takt
- se sluchově i vizuálně orientuje v rozpoznání melodie písně, v intervalech, v rozpoznání durové a mollové tóniny, intonuje
- vyzná se ve stupnicích a akordech (a jejich obratech) do 7 křížků a 7 béček
- je schopen zapsat relativně melodii jednoduché písně, doplní vynechané části písni, zpívá podle notového zápisu
- zná noty v G i F klíči v plném rozsahu
- se seznamuje s dalšími skladbami a obdobími poslechem
- doprovází písně rytmickými nástroji
- seznamuje se s hudebními pojmy, lidskými hlasy, s hudebními nástroji podrobněji
- rozumí transpozici a enharmonické záměně

4. ročník

Žák:

- vyzná se ve všech rytmických celcích, ve čtvrtových, osminových a půlových taktech, dokáže zapsat rytmus písně
- se sluchově i vizuálně orientuje v rozpoznání melodie písně, ve všech intervalech,
- intonuje podle zápisu
- vyzná se ve všech stupnicích a 3hlasých i 4hlasých akordech (a jejich obratech),
- má základní harmonickou představivost, dokáže se vyznat ve skladbě a v jejích částech
- zná již všechny noty v G i F klíči
- se seznamuje s dalšími skladbami a obdobími poslechem
- doprovází písně rytmickými nástroji
- seznamuje se s hudebními pojmy, lidskými hlasy, s dechovými nástroji, italskými názvy, rozliší jednotlivá období v hudbě a zná k nim jednotlivé představitele, pěveckými a instrumentálními soubory, partituru, melodickými ozdobami, hudebními formami (téma s variacemi, sonáta a sonátová forma, rondo, menuet).

Tyto osnovy budou dále jednotlivými pedagogy individuálně rozpracovány v „Ročním tematickém plánu skupiny“, a to včetně učiva, učebních materiálů, literatury atd.

5.21 VYUČOVACÍ PŘEDMĚT – HISTORICKO-ESTETICKÝ SEMINÁŘ

Charakteristika vyučovacího předmětu

V tomto předmětu žák zúročuje všechny teoretické znalosti i praktické dovednosti získané v průběhu dosavadního studia. Seznamuje se s estetickou funkcí, normou a hodnotou v hudbě. Je veden k tomu, aby na umělecké dílo pohlížel v širším historickém a společenském kontextu. Dokáže si obstarat kvalitní informační zdroje. Učí se posuzovat, srovnávat, diferencovat a vyhodnocovat interpretační výkony. Zapojuje se do odborných rozprav, které jistě přispějí k rozvoji jeho kritického myšlení a schopnosti argumentace. Ať už se bude věnovat hudbě na profesionální úrovni, nebo v rovině amatérské, poskytuje mu tento seminář neocenitelnou průpravu.

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu probíhá v kolektivu 15 – 20 žáků
- Pro výuku lze slučovat ročníky zpravidla takto: společně 5. až 7. ročník I. stupně, 1. až 4. ročník II. stupně, případně pro všechny ročníky I. a II. stupně.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

5. ročník

Žák:

- je schopen objasnit pojmy estetika, estetično, estetický objekt a subjekt, estetická funkce, norma a hodnota
- na základě doporučení vhodných informačních zdrojů a vhodné metody se pokouší o srovnání alespoň dvou odlišných nahrávek téže skladby; nastuduje literaturu, která mu umožní popsat historii vzniku díla (všímá si také jeho dobového ohlasu) a přiblížit osobnost autora
- učí se formulovat vlastní kritický názor a vlastní kritické hodnocení jak interpretačního výkonu, tak i samotné skladby
- zapojuje se do diskuse nad zvoleným tématem, naslouchá názorům druhých a adekvátně na ně reaguje.

6. ročník

Žák:

- dokáže se vyjádřit k otázce vkusu a jeho pojetí (antický Řím, Immanuel Kant, sociologický pohled) i k subjekt-objektovému charakteru estetického procesu
- na základě doporučení vhodných informačních zdrojů a vhodné metody se pokouší o srovnání alespoň dvou odlišných nahrávek téže skladby; nastuduje literaturu, která mu umožní popsat historii vzniku díla (všímá si také jeho dobového ohlasu) a přiblížit osobnost autora

- učí se formulovat vlastní kritický názor a vlastní kritické hodnocení jak interpretačního výkonu, tak i samotné skladby
- zapojuje se do diskuse nad zvoleným tématem, naslouchá názorům druhých a adekvátně na ně reaguje.

7. ročník

Žák:

- chápe význam uměleckého díla se zřetelem na jeho historický a estetický kontext
- na základě doporučení vhodných informačních zdrojů a vhodné metody se pokouší o srovnání alespoň dvou odlišných nahrávek téže skladby; nastuduje literaturu, která mu umožní popsat historii vzniku díla (všímá si také jeho dobového ohlasu) a přiblížit osobnost autora
- učí se formulovat vlastní kritický názor a vlastní kritické hodnocení jak interpretačního výkonu, tak i samotné skladby
- zapojuje se do diskuse nad zvoleným tématem, naslouchá názorům druhých a adekvátně na ně reaguje.

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- seznamuje se s vybranými esteticko-historickými texty (např. Monteverdiho předmluva k 5. knize madrigalů) a uvažuje nad jejich dobovým přínosem
- diskutuje nad tématy, které se dotýkají hudby 17. a první poloviny 18. století
- pod odborným vedením pedagoga připraví a prezentuje referát, v němž porovnává odlišné interpretační přístupy k jednomu konkrétnímu dílu výše zmíněného období
- je otevřený názorům a připomínkám ostatních účastníků semináře
- má na paměti rozdílnou věrohodnost internetových zdrojů, k získaným informacím přistupuje kriticky.

2. ročník

Žák:

- seznamuje se s vybranými esteticko-historickými texty (např. J. J. Quantz, A. Rejcha) a uvažuje nad jejich dobovým přínosem
- diskutuje nad tématy, které se dotýkají hudby druhé poloviny 18. století
- pod odborným vedením pedagoga připraví a prezentuje referát, v němž porovnává odlišné interpretační přístupy k jednomu konkrétnímu dílu výše zmíněného období
- je otevřený názorům a připomínkám ostatních účastníků semináře
- má na paměti rozdílnou věrohodnost internetových zdrojů, k získaným informacím přistupuje kriticky.

3. ročník

Žák:

- seznamuje se s vybranými esteticko-historickými texty (např. E. T. A. Hoffmann, E. Hanslick, R. Wagner) a uvažuje nad jejich dobovým přínosem
- diskutuje nad tématy, které se dotýkají hudby 19. století
- pod odborným vedením pedagoga připraví a prezentuje referát, v němž porovnává odlišné interpretační přístupy k jednomu konkrétnímu dílu výše zmíněného období
- je otevřený názorům a připomínkám ostatních účastníků semináře
- má na paměti rozdílnou věrohodnost internetových zdrojů, k získaným informacím přistupuje kriticky.

4. ročník

Žák:

- seznamuje se s vybranými esteticko-historickými texty (např. Kohout a Harlekýn, A. Schönberg: Pokrokový Brahms) a uvažuje nad jejich dobovým přínosem
- diskutuje nad tématy, které se dotýkají hudby 20. a 21. století
- pod odborným vedením pedagoga připraví a prezentuje referát, v němž porovnává odlišné interpretační přístupy k jednomu konkrétnímu dílu výše zmíněného období
- je otevřený názorům a připomínkám ostatních účastníků semináře
- má na paměti rozdílnou věrohodnost internetových zdrojů, k získaným informacím přistupuje kriticky.

5.22 VYUČOVACÍ PŘEDMĚT – IMPROVIZACE**Charakteristika vyučovacího předmětu**

V rámci skupinové improvizace se žáci učí prohlubovat svoji vlastní fantazii především skrze sluch. Učí se vyjadřovat nálady hudebními prvky, seznamují se s možnostmi, jak spojit znalosti ze sólového nástroje a z hudební teorie v tvorbě vlastních skladeb a jak si hudebně povídat s ostatními spoluhráči při tvorbě skladeb společných.

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu probíhá v kolektivu 10–12 žáků.
- V rámci výuky lze slučovat všechny ročníky I. i II. stupně.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU**Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy****I. STUPEŇ****5. ročník**

Žák:

- zná základní rytmické hodnoty not
- improvizuje jednoduché rytmické modely
- ve skupině dokáže dodržet rytmickou plynulost

- rozlišuje kvalitu tónu
- improvizuje melodické modely
- umí vyjádřit odlišné nálady a výrazy v hudbě
- zná a využívá všechny intervaly
- využívá a kombinuje kvintakordy na T, S a D
- vymyslí melodii k danému sledu akordů
- je schopen souhry s dalšími spoluhráči

6. ročník

Žák:

- orientuje se ve složitějších rytmických hodnotách
- improvizuje složitější rytmické modely
- ve skupině dokáže reagovat na rychlé rytmické změny
- rozlišuje kvalitu tónu
- improvizuje složitější melodické modely
- vnímá členění skladeb
- vyjádří pohotově odlišné nálady a výrazy v hudbě
- zná charaktery intervalů a využívá je
- používá všechny doškálné kvintakordy
- vymyslí melodii ve dvouhlase k danému sledu akordů
- je schopen souhry s dalšími spoluhráči

7. ročník

Žák:

- orientuje se ve složitých rytmických hodnotách
- improvizuje kombinované rytmické a melodické modely
- ve skupině dokáže reagovat na rychlé rytmické a melodické změny
- rozlišuje kvalitu tónu
- vnímá členění skladeb
- vyjádří pohotově odlišné nálady a výrazy v hudbě
- využívá interval, akordů a stupnic
- vymyslí a uplatní melodii na podkladu základních harmonických funkcí
- je schopen souhry s dalšími spoluhráči na vyšší úrovni

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- improvizuje kombinované rytmické a melodické modely, je schopen je zapsat
- improvizuje hudební závěry
- používá modely různých stylů
- transponuje jednoduchou i složitější melodii

- orientuje se v jednoduchých hudebních formách
- využívá intervalů, akordů a stupnic
- s pochopením významu harmonických funkcí vytváří jednoduchý doprovod
- je schopen souhry s dalšími spoluhráči na vyšší úrovni

2. ročník

Žák:

- improvizuje kombinované rytmické a melodické modely, je schopen je zapsat
- improvizuje hudební závěry a transponuje je
- používá modely různých stylů, používá modulace
- transponuje složitější melodii
- orientuje se v jednoduchých hudebních formách
- využívá intervalů, akordů a stupnic
- s pochopením významu harmonických funkcí vytváří doprovod
- je schopen souhry se spoluhráči

3. ročník

Žák:

- improvizuje kombinované rytmické a melodické modely, zapíše je a transponuje
- používá modely různých stylů, používá modulace
- transponuje a doprovodí složitější melodii
- orientuje se ve složitějších hudebních formách
- využívá všech intervalů, 4hlasých akordů a stupnic

4. ročník

Žák:

- improvizuje kombinované rytmické a melodické modely, zapíše je a transponuje
- používá modely různých stylů, používá modulace
- používá melodických ozdob
- transponuje a doprovodí složitou melodii
- orientuje se ve složitějších hudebních formách
- využívá všech intervalů, 4hlasých akordů a stupnic

5.23 VYUČOVACÍ PŘEDMĚT – POSLECHOVÝ SEMINÁŘ

Charakteristika vyučovacího předmětu

Poslechový seminář je předmětem zařazeným do oblasti recepce a reflexe hudby. Jeho cílem je seznámit žáky pomocí komentovaného poslechu vzorku tvořícího průřez evropské a od 20. století i americké hudby s obrovským bohatstvím hudební tvorby. Za cíl si klade naučit žáky vnímání a rozlišování různých slohových stylů, hudebních forem i druhů, vnímání jednotlivých složek hudební interpretace, ale zejména v žácích vybudovat pozitivní vztah k poslechu hudby.

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu probíhá v kolektivu 15–20 žáků
- Pro výuku lze slučovat ročníky zpravidla takto: společně 5. až 7. ročník I. stupně, 1. až 4. ročník II. stupně.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU**Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy****I. STUPEŇ****5. ročník**

Žák:

- rozlišuje nástrojové skupiny symfonického orchestru
- umí charakterizovat základní náladu skladby (smutná, veselá, taneční, duchovní)
- rozliší dle poslechu základní nástrojové obsazení skladby.

6. ročník

Žák:

- odlišuje základní hudební slohy (renesance, baroko, klasicismus, romantismus a hudbu 20. st.)
- reflektuje existenci hudebních forem, základní hudební formy je schopen odlišit (sonátová forma, variace, rondo)
- je schopen odlišit některé hudebně výrazové prostředky, zejména ty, které jsou pro určitou skladbu typické, nápadné (melodie, tempo, metrum, rytmus, dynamika atp.).

7. ročník

Žák:

- zná a dle poslechu skladby odliší a určí, zda jde o skladbu: vokální, vokálně instrumentální či instrumentální, orchestrální, komorní nebo sólovou
- programu hudebního dle vystoupení je schopen základní orientace (zná pojmy jako koncert, kvartet, sonáta, suite, fuga atp.)
- zná a umí popsat základní stavbu symfonie, ví, z kolika částí se typicky skládá, umí uvést několik nejznámějších symfonických skladatelů
- je schopen v poslouchané skladbě upozornit na zajímavý či výjimečný tektonický prvek a tento svými slovy popsat.

II. STUPEŇ**1. ročník**

Žák:

- umí odlišit polyfonní sazbu od homofonní
- uvědomuje si, že existují různé přístupy k interpretaci skladeb různých období, zná pojem poučené interpretace staré hudby,

- zná a umí vyjmenovat alespoň dvě typické skladby z každého ze základních slohových období.

2. ročník

Žák:

- rozlišuje další hudební formy (fuga, ciaccona, kombinované cyklické formy)
- zná základní tance taneční suity (allemande, courante, sarabande, gigue)
- zná základní druhy vokální a vokálně instrumentální hudby (píseň, sbor, opera, oratorium).

3. ročník

Žák:

- zná základní druhy duchovních skladeb (oratorium, mše), zná části mešního ordinaria
- zná základní druhy imitačních technik (doslovná, inverze, diminuce/agmentace
- je schopen odlišovat charakter jednotlivých úseků skladby dle jejich tektonické významnosti hlavní a vedlejší téma v expozici oproti evolučnímu zpracování motivů v provedení, rozpoznání fugového tématu atp.).

4. ročník

Žák:

- je schopen si z poslouchané skladby zapamatovat, popř. zapsat charakteristický motiv nebo téma,
- umí rozeznat a ocenit improvizční prvky poslouchaných skladeb (melodické ozdoby kadence v koncertech, sóla v jazzových skladbách
- umí přiřadit některé hudební nástroje k obdobím, pro něž jsou typické (cemballo /baroko, příčná flétna/klasicismus a později), saxofon/20. století) atp.)
- je schopen dle poslechu určit, z jakého období, resp. jakého stylu skladba je,
- je schopen vlastního estetického posouzení poslechnuté ukázky, svůj úsudek je schopen slovně vyjádřit a pro něj argumentovat.

5.24 VYUČOVACÍ PŘEDMĚT – KOMORNÍ HRA

Charakteristika vyučovacího předmětu

komorní hra je pro výuku velmi důležitá, jelikož pomáhá upevňovat rytmické cítění a chápání široké škály dynamiky, smysl pro společné frázování a vede k zodpovědnosti za společnou práci. Kolektivní hra také podporuje v žácích rozvoj morálně volných vlastností, jako jsou odpovědnost vůči kolektivu, uvědomělá kázeň a přátelství.

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu probíhá v kolektivu 2–9 žáků.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

5. ročník

Žák:

- v rámci souhry s ostatními nástroji (v různém složení) uplatňuje dovednosti a vědomosti získané v rámci individuálního studia
- poslouchá hru ostatních
- učí se reagovat na nepředvídané změny
- učí se respektovat práci druhých

6. ročník

Žák:

- v rámci souhry s ostatními nástroji (v různém složení) uplatňuje dovednosti a vědomosti získané v rámci individuálního studia
- orientuje se v partituře
- využívá svou hudební představivost
- respektuje práci druhých

7. ročník

Žák:

- v rámci souhry s ostatními nástroji (v různém složení) uplatňuje dovednosti a vědomosti získané v rámci individuálního studia
- plní požadavky na stylovost interpretace
- učí se nést odpovědnost za výsledky týmové práce
- orientuje se v různých hudebních uskupeních, chápe princip rozdělení hlasů i hudebních nástrojů do skupin a identifikuje je

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- v rámci souhry s ostatními nástroji (v různém složení) uplatňuje dovednosti a vědomosti získané v rámci individuálního studia
- dokáže nést odpovědnost za práci druhých
- propojuje teoretické vědomosti s praktickými dovednostmi
- orientuje se ve formě a struktuře studované skladby
- v rámci komorní, nebo souborové hry hraje skladby homofonní i polyfonní různých stylů.

2. ročník

Žák:

- v rámci souhry s ostatními nástroji (v různém složení) uplatňuje dovednosti a vědomosti získané v rámci individuálního studia
- nese odpovědnost za výsledky týmové práce
- propojuje teoretické vědomosti s praktickými dovednostmi a chápe význam tohoto spojení
- poslouchá hru ostatních a je schopen se k ní pohotově přizpůsobit na základě sluchové kontroly
- orientuje se v partiturách a dokáže spartovat jednodušší skladby.

3. ročník

Žák:

- v rámci souhry s ostatními nástroji (v různém složení) uplatňuje dovednosti a vědomosti získané v rámci individuálního studia
- nese odpovědnost za výsledky týmové práce
- se podílí na tvorbě výrazu interpretované skladby
- doprovází a podpoří žáky nižších ročníků a dokáže se přizpůsobit jejich hře
- samostatně se orientuje v notovém zápise (nádechy, frázování, dynamika, tempo).

4. ročník

Žák:

- v rámci souhry s ostatními nástroji (v různém složení) uplatňuje dovednosti a vědomosti získané v rámci individuálního studia
- nese odpovědnost za výsledky týmové práce
- nezávisle na svém partu vnímá interpretovanou skladbu jako celek, vědomě spolupracuje na vytváření společného zvuku, výrazu a způsobu hry komorního uskupení nebo souboru
- dokáže formulovat a konfrontovat vlastní názory na studovanou skladbu s názory spoluhráčů a své názory obhájit
- doprovází a podpoří žáky nižších ročníků a dokáže se přizpůsobit jejich hře.

5.25 VYUČOVACÍ PŘEDMĚT – SOUBOROVÁ HRA**Charakteristika vyučovacího předmětu**

Souborová hra je pro výuku velmi důležitá, neboť pomáhá upevňovat rytmické cítění a chápání široké škály dynamiky, smysl pro společné frázování a vede k zodpovědnosti za společnou práci. Kolektivní hra také podporuje v žácích rozvoj morálně volných vlastností, jako jsou odpovědnost vůči kolektivu, uvědomělá kázeň a přátelství. Žák si v rámci tohoto předmětu upevňuje dovednosti získané v individuální výuce a souborová hra je pro jeho další hudební rozvoj silnou motivací. Práce v hudebním kolektivu mu přináší řadu nových hudebních vjemů a zkušeností, komunikaci v nové sociální skupině.

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu probíhá v kolektivu 10 a více žáků.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU**Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy****I. STUPEŇ****5. ročník**

Žák:

- v rámci souhry s ostatními nástroji (v různém složení) uplatňuje dovednosti a vědomosti získané v rámci individuálního studia
- poslouchá hru ostatních
- učí se reagovat na nepředvídané změny
- učí se respektovat práci druhých
- učí se sluchové sebekontrolu i kontrolu celku.

6. ročník

Žák:

- v rámci souhry s ostatními nástroji (v různém složení) uplatňuje dovednosti a vědomosti získané v rámci individuálního studia
- orientuje se v partituře
- využívá svou hudební představivost
- respektuje práci druhých
- je schopen uvědomělé souhry.

7. ročník

Žák:

- v rámci souhry s ostatními nástroji (v různém složení) uplatňuje dovednosti a vědomosti získané v rámci individuálního studia
- plní požadavky na stylovost interpretace
- učí se nést odpovědnost za výsledky týmové práce
- orientuje se v různých hudebních uskupeních, chápe princip rozdělení hlasů i hudebních nástrojů do skupin a identifikuje je
- dbá o čistou intonaci při souhře a sluchem kontroluje vzájemné ladění všech zúčastněných nástrojů.

II. STUPEŇ**1. ročník**

Žák:

- v rámci souhry s ostatními nástroji (v různém složení) uplatňuje dovednosti a vědomosti získané v rámci individuálního studia
- dokáže nést odpovědnost za práci druhých

- propojuje teoretické vědomosti s praktickými dovednostmi
- orientuje se ve formě a struktuře studované skladby
- v rámci komorní nebo souborové hry hraje skladby homofonní i polyfonní různých stylů
- podle druhu hudebního žánru užívá dle svých schopností improvizaci.

2. ročník

Žák:

- v rámci souhry s ostatními nástroji (v různém složení) uplatňuje dovednosti a vědomosti získané v rámci individuálního studia
- nese odpovědnost za výsledky týmové práce
- propojuje teoretické vědomosti s praktickými dovednostmi a chápe význam tohoto spojení
- poslouchá hru ostatních a je schopen se k ní pohotově přizpůsobit na základě sluchové kontroly
- orientuje se v partiturách a dokáže spartovat jednodušší skladby
- respektuje práci druhých a případnou kritiku vždy zformuluje citlivě.

3. ročník

Žák:

- v rámci souhry s ostatními nástroji (v různém složení) uplatňuje dovednosti a vědomosti získané v rámci individuálního studia
- nese odpovědnost za výsledky týmové práce
- se podílí na tvorbě výrazu interpretované skladby
- doprovází a podpoří žáky nižších ročníků a dokáže se přizpůsobit jejich hře
- samostatně se orientuje v notovém zápise (nádechy, frázování, dynamika, tempo)
- zapojuje se do hudebních kolektivů o různém počtu členů, s různým, často netradičním nástrojovým obsazením.

4. ročník

Žák:

- v rámci souhry s ostatními nástroji (v různém složení) uplatňuje dovednosti a vědomosti získané v rámci individuálního studia
- nese odpovědnost za výsledky týmové práce
- nezávisle na svém partu vnímá interpretovanou skladbu, jako celek vědomě spolupracuje na vytváření společného zvuku, výrazu a způsobu hry komorního uskupení nebo souboru
- respektuje práci druhých a případnou kritiku vždy zformuluje citlivě a své názory umí obhájit
- dbá o čistou intonaci při souhře a sluchem kontroluje vzájemné ladění všech zúčastněných nástrojů.

5.26 VYUČOVACÍ PŘEDMĚT – KOMORNÍ ZPĚV

Charakteristika vyučovacího předmětu

Komorní zpěv je přechodem od jednohlasu ke dvojhlasu i vícehlasu a rozvíjí hudebnost žáků. Obohacuje je o harmonickou představivost a rozvíjí též rytmické cítění. Důležité je, aby žák ovládal bezpečnou intonaci a rytmus a k tomu měl odpovídající schopnost melodicko-rytmické představivosti v oblasti jednohlasu.

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu probíhá v kolektivu 2 až 15 žáků a lze v rámci ní slučovat všechny ročníky 1. a 2. stupně ZŠ.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

5. ročník

Žák:

- který studuje předmět Sólový zpěv, využije a upevní získané pěvecké návyky a dovednosti z výuky sólového zpěvu
- který nestuduje předmět Sólový zpěv, získává pěvecké návyky a dovednosti nutné pro sborový zpěv
- v kolektivu zpívá jednohlasné písně.

6. ročník

Žák:

- zpívá jednohlasné písně a postupuje k dvojhlasému zpěvu
- orientuje se v různých hudebních uskupeních, chápe princip rozdělení hlasů i hudebních nástrojů.

7. ročník

Žák:

- zpívá dvojhlas
- se seznamuje s různými hudebními styly a žánry
- propojuje teoretické vědomosti s praktickými dovednostmi a chápe význam tohoto spojení.

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- zpívá jednohlas, dvojhlas a postupuje k vícehlasu
- je schopen společného výrazu s ostatními zpěváky komorního uskupení

- orientuje se v různých hudebních uskupeních, chápe princip rozdělení hlasů i hudebních nástrojů do skupin a identifikuje je.

2. ročník

Žák:

- zpívá jednohlas, dvojhlas a vícehlas
- je schopen společného výrazu s ostatními zpěváky komorního uskupení
- se seznamuje s různými hudebními styly a žánry, chápe souvislosti vývoje hudby a rozpoznává charakteristické znaky hudebního vyjadřování v jednotlivých epochách.

3. ročník

Žák:

- je schopen společného výrazu s ostatními zpěváky komorního uskupení.

4. ročník

Žák:

- se seznamuje s různými hudebními styly a žánry, chápe souvislosti vývoje hudby a rozpoznává charakteristické znaky hudebního vyjadřování v jednotlivých epochách a sociokulturních souvislostech a aplikuje je v rámci komorního zpěvu
- je schopen společného výrazu s ostatními zpěváky komorního uskupení
- zpívá dvojhlas i vícehlas.

5.27 VYUČOVACÍ PŘEDMĚT – ČTYŘRUČNÍ HRA

Charakteristika vyučovacího předmětu

Čtyřruční hra doplňuje individuální výuku hry na klavír a rozšiřuje ji o vzájemnou spolupráci dvou hráčů. Napomáhá rytmickému a výrazovému cítění.

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu probíhá v kolektivu 2 až 4 žáků.
- V rámci výuky lze slučovat všechny ročníky I. a II. stupně.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

5. ročník

Žák:

- při společné hře reaguje na spoluhráče
- je schopen správně zvolit tempo a dát nástup spoluhráči
- dodržuje rytmické hodnoty a pomlky a tempově se sjednotí se spoluhráčem
- orientuje se v rozčlenění skladby
- dovede navázat v případě, že udělá chybu.

6. ročník

Žák:

- pohotově reaguje na spoluhráče
- dokáže využít stupně dynamiky pro přednes skladeb
- rozpozná různá stylová období hudby a umí je interpretovat
- je schopen agogických změn se spoluhráčem
- rozpozná členění celku na hudební fráze, formální stavbu skladby, harmonické změny.

7. ročník

Žák:

- vlastní interpretaci přizpůsobí spoluhráčovi
- rozumí harmonické struktuře skladby, tóninám a tóninovým změnám
- umí rozlišovat charakter a styl skladeb různých hudebních období.

II. STUPEŇ**1. ročník**

Žák:

- dokáže spolupracovat s druhým hráčem
- je schopen poslouchat part spoluhráče zároveň se svým
- ovládá stylově správnou interpretaci
- sluchovou kontrolou dbá na náležitou souhru.

2. ročník

Žák:

- umí reagovat a přizpůsobovat se spoluhráči
- uvědomuje si svoji zodpovědnost za společnou práci
- ovládá stylově správnou interpretaci.

3. ročník

Žák:

- dokáže souznít se spoluhráčem po stránce rytmické i výrazové
- ovládá stylově správnou interpretaci
- umí konzultovat a řešit se svým spoluhráčem způsob interpretace vybrané skladby.

4. ročník

Žák:

- sluchovou kontrolou dbá na náležitou souhru
- uvědomuje si svoji zodpovědnost za společnou práci.

5.28 VYUČOVACÍ PŘEDMĚT – PŘÍPRAVNÁ HUDEBNÍ NAUKA (SŠ, SOŠ, VOŠ)

Charakteristika vyučovacího předmětu

Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ) je integrovaný povinně volitelný předmět, propojující oblast Hudební interpretace a tvorba a oblast Recepce a reflexe hudby, ve kterém jsou propojeny teoretické kategorie hudebního umění, s praktickými kategoriemi sluchovými, intonačními a rytmickými. Základním cílem předmětu Přípravná hudební nauka (SŠ, VOŠ, VŠ) je příprava žáků hudebního oboru k přijímacím zkouškám na všechny druhy uměleckých a pedagogických škol vyššího typu (víceletá umělecká gymnázia a taneční školy, konzervatoře, umělecké a pedagogické SŠ, VOŠ a VŠ uměleckého a pedagogického směru) podle požadavků jednotlivých škol. Součástí vzdělávací obsahu tohoto předmětu je výuka základů intonace, pravidelná hlasová a rytmická průprava, zrovna tak jako sluchová a hlasová analýza.

Poznámky k organizaci studia

- Výuka předmětu probíhá v kolektivu minimálně 10 a maximálně 20 žáků.
- Pro výuku lze slučovat I. a II. stupeň.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

5. ročník

Žák:

- zvládne následující disciplíny:
 - Periodizace dějin hudby: orientace v jednotlivých obdobích, znalost představitelů a jejich díla
 - Teorie: opakuje, rozvíjí a prohlubuje znalosti a návyky získané v předchozím studiu.

6. ročník

Žák:

- zvládne následující disciplíny:
 - Hudební nástroje – rozdělení, historie, vývoj
 - Teorie: příprava sluchové analýzy

7. ročník

Žák:

- zvládne následující disciplíny:
 - Hudební formy – v užším a širším slova smyslu
 - Teorie: stavba a rozbor skladby, orientace v hudebních formách.

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- zvládne následující disciplíny:
 - Harmonie: základy harmonické funkce, čtyřhlas
 - Teorie: vlastní tvorba jednoduchého doprovodu, harmonický a formální rozbor skladby.

2. ročník

Žák:

- zvládne následující disciplíny:
 - Kontrapunkt: melodická stavba hlasu, dvojhlas, polyfonické skladby
 - Teorie: tvorba jednohlasu, dvojhlasu.

3. ročník

Žák:

- zvládne následující disciplíny:
 - Orientace v hudebních formách – znalost a rozbor hudebních děl
 - Teorie: harmonický a formální rozbor skladby.

4. ročník

Žák:

- zvládne následující disciplíny:
 - Základy dějin umění a jejich představitelé
 - Teorie: znalost dobové interpretace jednotlivých hudebních období.

6 VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU

Charakteristika

Výtvarno je součástí každé lidské bytosti. Rozvoj osobnosti, lidskosti jde ruku v ruce s rozvojem a vnímáním světa, jeho hodnot, či estetického cítění. Výtvarno, jeho vnímání, reflexe, tak i osobní výtvarný projev umožňuje každému jednotlivci naplno rozvinout jeho osobnost.

Studijní zaměření stojí na klasických, moderních i experimentálních výtvarných technikách a postupech, kterým se žák v průběhu jednotlivých ročníků dle svých možností věnuje a pokouší se je aplikovat v rámci zadaných témat vyučujícím pedagogem. Žák čerpá z nabytých zkušeností a to na úrovni svého osobního poznání. Výtvarný obor umožňuje rozvinutí základních výtvarných dovedností, které jsou základem gramotnosti každého vzdělaného člověka.

Vzdělávací obsah oboru je členěn do vzájemně provázaných a podmiňujících se oblastí. **Výtvarná tvorba a Recepce a reflexe výtvarného umění** a je tvořen **očekávanými výstupy** s důrazem na jejich praktické využití. Základním kamenem výtvarné tvorby je poznání. Učíme se výtvarně přemýšlet a nabýváme dovednost sdělně se vyjádřit. Důraz výuky je kladen jak na praktické použití výtvarných postupů, tak na jejich teoretické chápání.

Předměty jsou vyučovány v blocích. Jejich pořadí je závislé na kontextu hodiny. Výuka a témata v hodinách jsou kolektivní, je však kladen důraz na rozpoznání případných talentů a podpora jejich rozvoje. Jde především o základní vzdělání v daném oboru, nesmí však docházet k dementizaci a přehlížení významných talentů.

Uplatnění žáků se může rozvíjet různými cestami. Základním předpokladem je, že absolvent výtvarného oboru získá či prohloubí svůj vztah k umění, prohloubí své estetické cítění. V jistých případech je očekávané, že žáci se rozhodnou pokračovat v započaté dráze profesionální cestou.

6.1 PŘÍPRAVNÉ STUDIUM

6.1.1 Přípravné studium I

(ke vzdělávání v základním studiu I. stupně VO)

Charakteristika přípravného studia

Týká se žáků od 5 do 7 let, kteří vykonají jednoduchou přijímací talentovou zkoušku. Počet žáků ve skupině je 12–15. Týdenní hodinová dotace jsou 2 hodiny. Vyučuje se v blocích. Celé přípravné studium zahrnuje poznávání daného předmětu, žáci jsou vedeni k elementárním návykům a dovednostem, které jsou nutné pro jejich další umělecký vývoj a postupné zvládání jednotlivých výtvarných technik.

Žáci se učí zacházet s nejjednoduššími výtvarnými pomůckami. Učí se držet tužku, uhl, štětec, vymáčknout tubu s barvou a další. Poznávají jednotlivé barvy, učí se svou fantazii přenášet výtvarnými technikami na rozličná média. Žáci jsou vedeni k zdokonalování svého

hmatu, zraku, vnímání světa. Od dětské abstrakce přecházíme k dětskému realizmu formou jednoduché dětské stylizace. V rámci prostorového projevu se žáci přípravných ročníků seznámí se sochařskou hlinou a dalšími prostými materiály, které je budou v průběhu studia doprovázet. V rámci přípravného ročníku nejsou žáci zatěžováni teoretickými znalostmi, jsou plně vedeni k rozvoji fantazie, osobnostnímu rozvoji dle možností věkové dispozice. Již v této věkové skupině se kantor pokouší odhalit případné talentové výjimky.

Žáci přípravného studia nejsou klasifikováni, ale je jim vystaveno potvrzení.

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace	
	1. ročník	2. ročník
Plošná tvorba	1	1
Prostorová tvorba	1	1
Celkem týdně	2	2
Celkem studium	4	

Pozn.: Charakteristiky jednotlivých předmětů jsou uvedeny v kapitole 7.2

Poznámky k učebnímu plánu

- Předměty PS se vyučují v blocích ve skupině 12–15 žáků; podle podmínek pracoviště lze výuku pro oba ročníky PS sloučit.
- Na konci 2. ročníku žák vykoná postupovou zkoušku a tato zkouška je považována: za přijímací zkoušku do I. stupně ZS.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍCH PŘEDMĚTŮ

PLOŠNÁ TVORBA

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

1. ročník

Žák:

- zvládá držet tužku, štětec, uhl, základní výtvarné nástroje
- rozlišuje jednotlivé barvy
- dle svých možností převádí svou fantazii na dané médium, danou technikou.

2. ročník

Žák:

- navazuje na znalosti nabyté v prvním ročníku
- žák dovede ohodnotit základním parametrem, líbí se, nelíbí se, a řekne odůvodnění
- improvizuje na zadané téma, používá fantazii, zkušenost a výtvarné médium dle zadání
- pracuje jednotlivě, ve dvojici či skupině
- při hodině zvládá pohybovou kázeň, pracuje na vytrvalosti a vůli.

PROSTOROVÁ TVORBA

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

1. ročník

Žák:

- zvládá manipulaci se špachtlí, sochařským očkem, užívá základní výtvarné nástroje
- rozlišuje jednotlivé tvary
- dle svých možností převádí svou fantazii na dané médium, danou technikou

2. ročník

Žák:

- navazuje na znalosti nabyté v prvním ročníku
- improvizuje na zadané téma, používá fantazii, zkušenost a výtvarné médium dle zadání
- pracuje jednotlivě, ve dvojici či skupině
- při hodině zvládá pohybovou kázeň, pracuje na vytrvalosti a vůli.
- dovede ohodnotit základním parametrem, líbí se, nelíbí se, a řekne odůvodnění.

6.1.2 Přípravné studium II

(ke vzdělávání v základním studiu II. stupně VO)

Charakteristika přípravného studia

Týká se žáků od 13 let, bez předchozí výtvarné průpravy. Studium trvá 1 rok. Počet žáků ve skupině je 12–15. Týdenní hodinová dotace jsou 3 hodiny. Vyučuje se v blocích. Žák si získá takové dovednosti a návyky, aby byl schopen vykonat úspěšně přijímací zkoušku do studia II. stupně.

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace
	1. ročník
Plošná tvorba	1
Prostorová tvorba	1
Výtvarná kultura	1
Celkem týdně	3
Celkem studium	3

Pozn.: Charakteristiky jednotlivých předmětů jsou uvedeny v kapitole 7.2.

Poznámky k učebnímu plánu

- Předměty v rámci jednoletého Přípravného studia k II. stupni se vyučují v blocích a ve skupině 12–15 žáků.
- Na konci 1. ročníku žák vykoná postupovou zkoušku a tato zkouška je považována: za přijímací zkoušku do II. stupně ZS.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍCH PŘEDMĚTŮ

PLOŠNÁ TVORBA

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

1. ročník

Žák:

- ovládá základní média plošného vyjádření
- v souvislosti lidského těla nachází anatomické souvislosti
- pokusí se nakreslit části lidského těla
- přistupuje k poznání sebepoznáním podle svých individuálních schopností
- nakreslí a namaluje geometrické tvary
- nakreslí a namaluje amorfnní tvary
- plošně vyjádří drapérii
- projeví schopnost rozvoje fantazie na výtvarném zadaném úkolu.

PROSTOROVÁ TVORBA

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

1. ročník

Žák:

- ovládá základní média prostorového vyjádření
- v souvislosti lidského těla nachází anatomické souvislosti
- zabývá se vztahem geometrických tak i amorfnních tvarů
- prostorově zachytí amorfnní či geometrické tvary inspirované jeho osobností
- zabývá se drapérii
- rozlišuje zvyklost a neobvyklost
- projeví schopnost rozvoje fantazie na výtvarném zadaném úkolu
- je schopen prostorového vyjádření přírodního tvaru v hlíně
- orientuje se v měřítku
- modeluje na zadané téma.

VÝTVARNÁ KULTURA

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

1. ročník

Žák:

- je seznámen s kompozičními zákonitostmi a doporučeními
- je poučen o tendencích ve výtvarném umění v rozličných érách
- žák se pokusí rozpoznat harmonické a rušivé prvky svým subjektivním pohledem
- je konfrontován se sedmi barevnými kontrasty výtvarného umění
- pokusí se porozumět principu role, rytmu, symetrie, asymetrie, proporce atd.
- rozeznává výtvarné etapy, je schopen uvádět příklady

- rozeznává základní prvky výtvarného umění a architektury
- je seznámen s kompozičními typy (lineární, tonální, tvarové, meandrické, barevné, plošné, prostorové atd.)
- je obeznámen s principy horizontální, vertikální a dynamické diagonální kompozice
- řeší problematiku umístění, instalace a celistvosti výtvarného projevu
- řeší skladební principy díla
- je obeznámen s pravidlem zlatého řezu
- je obeznámen s pravidlem lichého počtu
- určí na příkladu ostrost či neostrost a jmenuje její důvod
- rozeznává plány výtvarného díla
- rozliší druhy formátu

6.2 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – VÝTVARNÝ OBOR

Charakteristika studijního zaměření

Základní studium I. stupně (1. – 7. ročník)

Studium se týká žáků od 7–14 let. Do základního studia 1. ročníku je žák řazen na základě talentové zkoušky (posouzení výtvarného vnímání, schopnost esteticko výtvarné dedukce dle tématu, schopnost pozorování, vnímání měřítka apod.). Počet žáků ve skupině je 12–15. Týdenní hodinová dotace jsou 3 hodiny. Vyučuje se v blocích.

Základní stupeň, I. Stupeň základního studia obsahuje tři dané talentové skupiny. První talentovou skupinou jsou žáci s talentem základním, který je vrozený každé lidské bytosti. Základní typ talentu je největší skupina, která je schopná za velkého úsilí obsáhnout výtvarné prostředky, jejichž kvalita je limitována základním typem talentu. Druhou skupinou je talent pilný. Tato skupina je schopna díky své pili dosáhnout úrovně, srovnatelné s třetí talentovou skupinou. Třetí talentová skupina je talent géníů, jakým byl například Michelangelo. Tento typ talentu potřebuje jen drobné podněty, které mu umožní jeho plné rozvinutí. V rámci prvního stupně je tato problematika faktem. Tyto tři skupiny se rozlišují nejčastěji právě ve věku 7–14 let. V úrovni vnímání tak vznikají mezi žáky přirozené rozdíly, které jsou však velice důležité. Schopnost výtvarně se rozvíjet je plně spojena se schopností pozorování. Je tedy dobré, když ve třídě mají žáci možnost čerpat nejen s talentu pedagoga, ale také s talentů, které se nachází v jejich okolí. Tato skutečnost napomáhá k rozvoji celé třídy jako celku. Talent potřebuje prostor.

V rámci prvního stupně, jsou žáci základní formou seznámeni se všemi tradičními, dnes již klasickými výtvarnými médii, jak užívanými v prostorové, tak plošné tvorbě, mají o nich pojem, žák je schopen je pojmenovat, rozlišit a použít. Žáci tvoří výstupy dle zadání. Výstupy vychází s fantazie i pozorování reality. Žák je seznamován s historickým kontextem, který tvoří základní přehled. V průběhu prvního stupně je žák podporován v pozorování reality a převádění skutečností do výtvarných médií, tak k rozvoji fantazie. Výstupy jsou hodnoceny pedagogem, i kolektivní formou kolektivem žáků – třídou.

Základní studium II. stupně (1. – 4. ročník)

Studium je určeno žákům od 14–18 let. Počet žáků ve skupině je 12–15. Týdenní hodinová dotace jsou 3 hodiny. Vyučuje se v blocích. Výuka navazuje na základní studium I. stupně. Vyučuje se v duchu výtvarné kultury a estetiky. Na druhém stupni je již definována forma talentu a je osobnostně rozvíjena dle schopností jednotlivých žáků. Rozlišujeme inklinaci k prostorovému a plošnému vyjádření a podporujeme jejich rozvoj. Prostorové a plošné vyjádření má každý člověk vrozené. Vyjádření jsou k sobě ve vzájemném poměru, který je u každého jednotlivce rozdílný. Je třeba dohlížet na plné rozvinutí dle možností jednotlivce a podpořit ve výtvarných snahách. V rozmezí 14–18 let, je lidský mozek schopen plně rozvinout svůj pozorovací talent a je schopen ho spolehlivě reprodukovat ve formě výtvarného díla. Vzájemný vztah talentu a píle zde hrají zásadní roli, která určí, zda je žák schopen pokračovat v dalším výtvarném rozvoji k vyšším cílům například na profesionální úrovni.

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Plošná tvorba	2	2	2	1	1	1	1	1	1	1	1
Prostorová tvorba	1	1	1	2	2	1	1	1	1	1	1
Výtvarná kultura	–	–	–	–	–	1	1	1	1	1	1
Celkem týdně	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Celkem studium	21							12			

Poznámky k učebnímu plánu

Předměty se vyučují v blocích, skupinu tvoří je 12–15 žáků; podle podmínek pracoviště lze výuku ročníků sloučit.

Postupové zkoušky

Na konci každého ročníku žák vykoná postupovou zkoušku formou s tím, že je tato zkouška považována:

- za přijímací zkoušku do I. stupně ZS na konci PS
- za závěrečnou zkoušku na konci 7. ročníku I. stupně ZS a zároveň přijímací zkoušku do II. stupně ZS
- za závěrečnou zkoušku na konci 4. ročníku II. stupně ZS a zároveň přijímací zkoušku do SPD
- za závěrečnou zkoušku na konci 4. ročníku SPD
- závěrečná zkouška na konci 7. ročníku I. stupně ZS, na konci 4. ročníku ZS a na konci 4. ročníku SPD může mít i prezentační formu.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍCH PŘEDMĚTŮ

PLOŠNÁ TVORBA

Charakteristika vyučovacího předmětu

V rámci předmětu plošná tvorba je žák seznamován s tradičními, moderními i experimentálními principy zobrazování v ploše. Poučujeme o technikách, jakými je kresba, grafika, počítačová grafika, malba, fotografie klasická i digitální, apod. Tyto techniky se od počátku pokoušíme využívat pro výstupy žáků. Kresba rozličnými médii uhlem, tužkou či perem je tendencí primární, která je žáku od základu vysvětlována a provází ho celým studiem. Od kresby se odvíjí malířská média, žák je poučen jak správně uchopit dané médium, jak s ním pracovat. V rámci plošné tvorby pedagog systematicky poučuje a reaguje na jednotlivé výstupy teoretickou zkušeností. Uvádí historické, tak současné příklady, které by mohly být nápomocny k rozvoji žáků v dané technice, jenž je aktuálně probírána a využívána.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- navazuje na dovednosti z přípravného studia
- spontánně kreslí, maluje a modeluje na zadané téma
- užívá základní kreslířské techniky – kresbu uhlem, tužkou, tuží, pastelkami, kresbu pastelem apod.
- je seznámen s barvou a použije jí v čistých i lomených tónech, experimentuje, maluje rukou, štětci, špachtlí a dalšími prostředky
- rozliší linku a plochu
- koordinuje základní pohyby se základními nástroji – správně drží tužku, štětec, rozlišuje pohyb ramenem, celou paží a pohyb zápěstím

2. ročník

Žák:

- rozvíjí a zdokonaluje výše jmenované techniky
- spojuje jednotlivé výtvarné prvky do kreativních vazeb
- poznává a rozlišuje struktury
- rozliší teplé a studené barvy
- použije barvy lazurně
- pracuje s barvou opakní i transparentní
- přichází na základní formy kontrastů experimentem
- rozliší účinky použitých technik a materiálů

3. ročník

Žák:

- rozvíjí a zdokonaluje výše jmenované techniky

- pozoruje a zkoumá výrazové kvality linií, ploch a struktur zkoumá jejich vztahy a účinek
- je seznámen s komplementárním a simultánním kontrastem
- maluje a kreslí subjektivně laděné studie reality
- kombinuje výtvarné techniky podle pokynů pedagoga

4. ročník

Žák:

- rozvíjí a zdokonaluje výše jmenované techniky
- inspiruje se realitou a se subjektivním posunem ji vyjadřuje, experimentuje s různými podobami podání
- maluje studie reality v omezené barevnosti (věcná malba, malba zátiší a jiné)
- experimentuje se základními kompozičními zákonitostmi, výtvarné kontrasty harmonie vyváženost
- je seznámen s perspektivními zákony, které použije

5. ročník

Žák:

- rozvíjí a zdokonaluje výše jmenované techniky
- seznamuje se s částmi lidského těla a pokouší se je dle pokynů pedagoga zaznamenat výtvarnými prostředky
- vytvoří reprodukci
- rozlišuje abstraktní vyjádření, stylizované vyjádření a reálné zobrazení
- rozeznává a pojmenuje umělecké styly

6. ročník

Žák:

- rozvíjí své poznatky v malbě, kresbě, modelování, grafice, fotografii, montáži
- pokusí se zobrazit pohyb
- zdokonaluje své zobrazující prostředky v oblasti lidského těla a portrétu
- je schopen aplikovat a kombinovat perspektivní zákonitosti a barevné zákonitosti
- svou pozorovací schopnost doplňuje svou fantazií

7. ročník

Žák:

- rozvíjí své poznatky v malbě, kresbě, grafice, fotografii i montáži
- v souvislosti lidského těla nachází anatomické souvislosti
- přistupuje k poznání sebepoznáním podle svých individuálních schopností
- nakreslí a namaluje geometrické tvary
- nakreslí a namaluje amorfní tvary
- zabývá se drapérií
- rozlišuje zvyklost a neobvyklost

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- pokračuje v rozvíjení a zdokonalování výtvarných technik a médií, které postupně zvládá
- užívá odborného názvosloví, kterému rozumí
- rozvíjí své výtvarné cítění a zdokonaluje čistotu provedení
- cíleně používá optimální výtvarné médium
- pracuje na svém osobitém vyjádření
- hledá nové souvislosti ve výtvarné tvorbě
- neopomíná svou možnost využití fantazie ku realitě

2. ročník

Žák:

- pokračuje v rozvíjení a zdokonalování výtvarných technik a médií
- pojmenuje jednotlivé prvky, a techniky zvládá je předvést
- používá probrané techniky a média ve složitějších vazbách a variacích
- uplatňuje svou paměť, pozorovací talent a fantazii při tvorbě
- dokáže použít vlastní nápady a osobně je interpretovat
- kultivuje a respektuje svá specifika
- experimentuje s nabytými dovednostmi

3. ročník

Žák:

- pokračuje v rozvíjení a zdokonalování výtvarných technik a médií
- zvyšuje technickou náročnost dle svých možností v oblasti výtvarné tvorby v ploše
- svoji individualitu uplatňuje ke ztvárnění reálných i fantazijních podnětů
- využívá potenciál jemu dostupné výtvarné techniky
- dokáže použít vlastní nápady a osobně je interpretovat
- kultivuje a respektuje svá specifika

4. ročník

Žák:

- pracuje s větší technickou a obsahovou náročností v různých oblastech výtvarna
- svoji techniku, individualitu a osobnost plynule rozvíjí, dbá na techniku a způsob
- vnímá vnitřní a vnější prostor, uvědomuje si své dílo
- znovu se vrací k prvotním technikám vyjádření, které použije novým inovačním způsobem
- tvoří rozhodnutí a hledá subjektivní cesty svého vyjádření
- používá odborné názvosloví, má svůj výtvarný slovník
- vnímá neoddelitelnost vztahů mezi intelektuální, emotivní a fyzickou stránkou člověka
- myšlenky a postoje v plošném projevu vyjadřuje na základě promyšlených argumentů

PROSTOROVÁ TVORBA

Charakteristika vyučovacího předmětu

V předmětu prostorová tvorba je žák směřován k výtvarnému prostorovému projevu. Žák je seznámen se základními sochařskými médii a materiály, s technikami experimentálními, i s médii užívanými a modifikovanými v současném prostorovém kontextu. Základním médiem, které je užívané v prostorové tvorbě, je hlína, sádra atd. Žák je seznámen se základními sochařskými nástroji, jako je sochařské očko či špachtle. V průběhu studia používá nástroje napomáhající prostorovému vyjádření. Žák je poučen o jejich výrobě a pokusí se vytvořit si nástroj vlastní, který pasuje do každé svébytné ruky. Základním principem prostorové tvorby je komunikace zraku, mozku, rukou a citu. Pokoušíme se tedy rozvíjet smysly. Tak, jako u plošné tvorby, vychází prostorová tvorba s pozorování světa a následné výtvarné reakci, výstupu ve formě objektu, plastiky, ale také prostorové instalaci. Pomyslné dveře poznání jsou otevřené fantazii a inovaci žáka. Instalace a prezentace je nezbytnou součástí prostorového projevu. Žák je seznamován s příklady historického tak současného kontextu, učí se své výstupy prezentovat. Před ostatními žáky, dospívá k sebereflexi, pokouší se reflektovat díla spolužáků, učí se obhájit svůj výstup, svůj výtvarný názor. Žák v rámci předmětu je poučen, o instalaci jako svébytném vyjadřovacím prostředku. Prezentace, dojem, tak samotná instalace, jsou nezbytnou součástí každého díla. V rámci předmětu je řešena koncepce samotných výtvarných výstupů. Žák je poučen o základních principech exteriéru, ale i interiéru. Součástí nauky o instalaci, je základní poučení o pietě místa, popřípadě jeho paměti.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- navazuje na dovednosti z přípravného studia
- spontánně modeluje na zadané téma
- užívá základní prostorová média
- experimentuje s nástroji, objevuje jejich možnosti
- rozliší obrys a objem
- koordinuje základní pohyby se základními nástroji – správně drží očko, špachtli, rozlišuje pohyb ramenem, celou paží a pohyb zápěstím

2. ročník

Žák:

- rozvíjí a zdokonaluje výše jmenované techniky
- spojuje jednotlivé výtvarné prvky do kreativních vazeb
- poznává a rozlišuje struktury
- rozliší objemy, plochy a obrys
- pracuje se strukturou i utaženou plochou
- přichází na základní formy prostorové tvorby

- rozliší účinky použitých technik a materiálů
- vyzkouší svůj prostorový projev dle vybrané techniky pedagogem

3. ročník

Žák:

- rozvíjí a zdokonaluje výše jmenované techniky
- pozoruje a zkoumá výrazové kvality ploch, objemů, struktur a obrysu zkoumá jejich vztahy a účinek
- je seznámen s kvalitativním kontrastem plochy a struktury
- modeluje a ryje subjektivně laděné studie reality
- kombinuje výtvarné prostorové techniky podle pokynů pedagoga
- vyzkouší svůj prostorový projev dle vybrané techniky pedagogem
- prohlubuje svůj vztah s nástrojem, hmotou a prostorem

4. ročník

Žák:

- rozvíjí a zdokonaluje výše jmenované techniky
- inspiruje se realitou a se subjektivním posunem ji vyjadřuje, experimentuje s různými podobami podání
- modeluje studie reality, experimentuje s prostorovou zkratkou, experimentuje se základními kompozičními zákonitostmi, výtvarné kontrasty harmonie vyváženost
- je seznámen s perspektivními zákony, které použije
- převádí reálný tvar do prostoru podle zadání pedagoga (hlína, sádra a jiné)
-

5. ročník

Žák:

- rozvíjí a zdokonaluje výše jmenované techniky
- seznamuje se s částmi lidského těla a pokouší se je dle pokynů pedagoga zaznamenat výtvarnými prostředky
- je poučen o řízené stylizaci
- rozlišuje abstraktní vyjádření, stylizované vyjádření a reálné zobrazení
- převádí reálný tvar do prostoru podle zadání pedagoga (hlína, sádra a jiné)
- pokouší se uplatnit výtvarnou tvarovou intuici

6. ročník

Žák:

- rozvíjí své poznatky v prostorovém projevu
- pokusí se zachytit pohyb
- zdokonaluje své zobrazující prostředky v oblasti lidského těla
- je schopen aplikovat a kombinovat perspektivní zákonitosti a prostorové zkratky
- orientuje se v prostoru, vytvoří prostorovou instalaci

- svou pozorovací schopnost doplňuje svou fantazií
- vrací se od reality ke stylizaci tvaru
- kultivuje svůj prostorový projev
- zabývá se vztahem geometrických tak i amorfních tvarů

7. ročník

Žák:

- rozvíjí své poznatky v prostorovém projevu
- v souvislosti lidského těla nachází anatomické souvislosti
- přistupuje k poznání sebepoznáním podle svých individuálních schopností
- zabývá se vztahem geometrických tak i amorfních tvarů
- prostorově zachytí amorfni či geometrické tvary inspirované jeho osobností
- zabývá se drapérií
- rozlišuje zvyklost a neobvyklost
- zabývá se návrhem exteriérové instalace v rovině modelu
- kultivuje svůj prostorový projev

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- pokračuje v rozvíjení a zdokonalování výtvarných prostorových technik a médií, které postupně zvládá
- rozvíjí své výtvarné cítění a zdokonaluje čistotu provedení
- cíleně používá optimální výtvarné médium
- pracuje na svém osobitém vyjádření
- hledá nové souvislosti ve výtvarné tvorbě tak i svém osobitém projevu
- neopomíná svou možnost využití fantazie ku realitě
- hledá nové možnosti prostorového vyjádření
- nadále buduje svůj vztah ke hmotě
- aktivně zdokonaluje svůj prostorový projev
- kultivuje své myšlenky a prostorové vize

2. ročník

Žák:

- pokračuje v rozvíjení a zdokonalování výtvarných prostorových technik a médií
- používá probrané techniky a média ve složitějších vazbách a variacích
- uplatňuje svou paměť, pozorovací talent a fantazii při tvorbě
- reaguje na současná, tak historický kontext
- dokáže použít vlastní nápady a osobně je interpretovat
- kultivuje a respektuje svá specifika
- experimentuje s nabytými dovednostmi

- navrhuje formy instalace a vysvětlí svůj výtvarný záměr
- vytvoří precizní model v měřítku zadaném pedagogem
- nadále buduje svůj vztah ke hmotě

3. ročník

Žák:

- je schopný analyzovat špatný postup a odstranit chybu
- zvyšuje technickou náročnost v oblasti výtvarného prostorového projevu
- vnímá a pracuje s vnitřním a vnějším prostorem, rozlišuje dimenze prostorového projevu
- vnímá neoddělitelnost vztahů mezi intelektuální, emocionální a fyzickou stránku člověka
- svoji individualitu uplatňuje ke ztvárnění reálných i fantazijních podnětů plastickým způsobem
- využívá potenciál jemu dostupné výtvarné techniky
- zabývá se užitným tvarem
- zabývá se dekorativním tvarem
- experimentuje s materiálem a pokouší se kombinovat

4. ročník

Žák:

- pracuje s větší technickou a obsahovou náročností v různých oblastech výtvarna ve vztahu k prostoru
- svoji techniku, individualitu a osobnost plynule rozvíjí, dbá na techniku a způsob
- vnímá vnitřní a vnější prostor, uvědomuje si své dílo
- znovu se vrací k prvotním technikám vyjádření, které použije novým inovačním způsobem
- zabývá se experimentem, existencí a bytím
- tvoří rozhodnutí a hledá subjektivní cesty svého vyjádření
- používá odborné názvosloví, má svůj výtvarný slovník
- vnímá neoddělitelnost vztahů mezi intelektuální, emotivní a fyzickou stránkou člověka
- vytvoří model prostorové instalace pro konkrétní prostor.

KULTURNÍ VÝCHOVA

Charakteristika vyučovacího předmětu

Tak jako je nezbytná hudební nauka pro hudební obory, je zásadní teoretická znalost výtvarných principů pro výtvarné umění. Výtvarná kultura, je předmětem teoretickým. Žák je poučován o principech výtvarného umění. Je teoreticky seznamován s principy a poznatky, které jsou důležitou součástí uměleckých děl. Aby byl žák schopen posuzovat a hodnotit jak dílo své tak ostatních, je základem, aby byl poučen o principech umění. Žák se v rámci předmětu dozvídá o prostoru, jeho fyzikálních, tak estetických principech a kvalitách, je poučen o funkci barev, kontrastech či významu barev. Žák je poučen o funkci a důsledcích světla v umění. Podstatnou součástí této teoretické nauky je poučení o perspektivních zákonech. Teoretickou znalost doprovází znalost materiálová, žák se učí materiály

rozpoznávat a popsat postup práce s nimi. Výstupem tohoto předmětu je, aby žák dokázal na základě daných principů výtvarného umění pozorovat a posoudit výtvarný výstup.

Výstupy mají mezipředmětový charakter, neboť výtvarná kultura teoreticky rozvíjí všechny praktické předměty VO. V případě, že předmět Výtvarná kultura v rámci prvních ročníků prvního stupně nemá určenou svou vlastní hodinovou dotaci, její výuka probíhá v praktických předmětech ve vztahu ke konkrétní práci.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

6. ročník

Žák:

- je seznámen s kompozičními zákonitostmi a doporučeními
- je poučen o tendencích ve výtvarném umění v rozličných érách
- žák se pokusí rozpoznat harmonické a rušivé prvky svým subjektivním pohledem
- je konfrontován se sedmi barevnými kontrasty výtvarného umění
- pokusí se porozumět principu role, rytmu, symetrie, asymetrie, proporce atd.
- rozeznává výtvarné etapy, je schopen uvádět příklady
- rozeznává základní prvky výtvarného umění a architektury.

7. ročník

Žák:

- je seznámen s kompozičními typy (lineární, tonální, tvarové, meandrické, barevné, plošné, prostorové atd.)
- je obeznámen s principy horizontální, vertikální a dynamické diagonální kompozice
- řeší problematiku umístění, instalace a celistvosti výtvarného projevu
- řeší skladební principy díla
- je obeznámen s pravidlem zlatého řezu
- je obeznámen s pravidlem lichého počtu
- určí na příkladu ostrost či neostrost a jmenuje její důvod
- rozeznává plány výtvarného díla
- rozliší druhy formátu
- rozliší výtvarnou techniku či médium
- rozlišuje typy perspektivy (ptačí, žabí, hierarchická, vzdušná, barevná, světelná atd.).

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- je seznámen s účinkem barev
- poznává šerosvit či temnosvit
- obohacuje svůj rozhled v oblasti tendencí výtvarné kultury

- aktivně se účastní výstav a kulturních akcí, vyhledává si samostatně autory, kteří ho oslovují
- dle nabytých znalostí a svých individuálních schopností aplikuje nabyté znalosti v oblasti kolorismu, perspektivy, kompozice
- účelně používá kontrastů
- je schopen obhájit svůj výtvarný názor na základě nabytých poznatků
- rozebere výtvarné dílo a vysvětlí jeho kvality
- zajímá se o propojení estetiky, kultury a společnosti
- buduje svůj osobní všeobecný přehled v oblasti kultury.

2. ročník

Žák:

- aktivně aplikuje nabyté znalosti minulých let
- přemýšlí nad možnostmi využití kulturně estetického základu
- experimentuje v oblasti barev a tvarosloví v rámci zadaného úkolu pedagogem
- je schopen obhájit své výtvarné počiny z hlediska estetiky a výtvarné kultury
- zkoumá vztah krajiny člověka a umění
- rozšiřuje svůj kulturně estetický rozhled
- rozlišuje abstraktní tvarosloví a figuraci
- vyhledává nové možnosti stylizace
- zkoumá možnosti tvaru.

3. ročník

Žák:

- aktivně aplikuje nabyté znalosti minulých let
- na doporučení kantora vyhledá doporučenou literaturu
- experimentuje v oblasti barev a tvarosloví v rámci zadaného úkolu pedagogem
- je schopen obhájit své výtvarné počiny z hlediska estetiky a výtvarné kultury
- zkoumá vztah krajiny člověka a umění
- rozšiřuje svůj kulturně estetický rozhled
- rozlišuje abstraktní tvarosloví geometrické a amorfní, je schopen dílo rozebrat z hledisek kulturně estetických
- poznává autory nové figurace, zajímá se o využití figuralistických principů v současnosti
- vyhledává nové možnosti stylizace
- zkoumá možnosti tvaru
- přemýšlí nad tvarovými možnostmi užitého tvaru.

4. ročník

Žák:

- aktivně aplikuje nabyté znalosti minulých let
- orientuje se ve složení barev
- vyhledává nové materiály a je schopen je aplikovat ve výtvarném umění, experimentuje

- je schopen obhájit své výtvarné počiny z hlediska estetiky a výtvarné kultury
- zkoumá vztah krajiny člověka a umění
- rozšiřuje svůj kulturně estetický rozhled
- pozná a uvede příklady využití základních přírodních materiálů využívaných ve výtvarném umění (kámen, dřevo, hlína atd.)
- osvojuje si umění prezentace
- nahlédne do problematiky propagační grafiky
- prokáže základní přehled o kulturních památkách České republiky a zařadí je
- prokáže základní přehled o kulturních památkách světa
- poznává významné památky Prahy.

6.3 STUDIUM PRO DOSPĚLÉ

Charakteristika studijního zaměření

Studium je určeno pro žáky starší 18 let, po absolvování předchozí výtvarné průpravy, nebo kteří vykonají přijímací talentovou zkoušku. Předpokladem jsou rovněž dostatečné kapacitní možnosti školy. Týdenní hodinová dotace je 3 hodiny. Výuka probíhá v blocích. Učební plán je tvořen z předmětů **Plošná tvorba, Prostorová tvorba, Výtvarná kultura.**

Tematický plán je tvořen individuálně, dle zvládnuté techniky a dispozic přihlášených žáků.

7 VZDĚLÁVACÍ OBSAH TANEČNÍHO OBORU

Charakteristika vzdělávacího oboru

Žákům, kteří studují taneční obor, se dostává všeobecné taneční průpravy v podobě předmětů, jako jsou **rytmicko-pohybová průprava, taneční gymnastika, základy tanečních technik, taneční styly a techniky i scénická praxe**. Součástí posledních dvou jmenovaných předmětů mohou být i **tance charakterní, historické** a rovněž **step** či **pantomima, pohybové herectví** nebo **tanec s partnerem**.

Již od nejútlejšího mládí jsou děti zasvěceny do obtíží umělecké práce a všestranně rozvíjejí svou osobnost jak po stránce tělesné, tak i duševní. Rozvíjí se jejich tvořivá schopnost a estetické cítění. Učí se pracovat se svým svalovým aparátem, postupně chápat taneční pohyb od nejjednodušších prvků po složité vazby adagia či allegrové variace. Postupně během studia zvládají jednotlivé taneční techniky. Dále si žáci propracovávají pohybovou koordinaci a vštěpují si hudební cítění, které je těsně spjato s tancem. Jsou zohledněny individuální schopnosti jednotlivých žáků např. pohybový rozsah, taneční a hudební cítění nebo cit pro improvizaci. Vyučuje se v blocích, aby byla od začátku postupné a systematické propojení jednotlivých tanečních předmětů.

Vzdělávací obsah tanečního oboru je členěn do dvou vzájemně se provázaných a podmiňujících se oblastí – **Taneční tvorba a interpretace** a **Receptce a reflexe tanečního umění** – a je tvořen **očekávanými výstupy** s důrazem na jejich praktické využití.

Uplatnění žáků v budoucnu není jen v neprofesionálních tanečních souborech, ale může směřovat formou dalšího studia k profesionálnímu působení jak praktickému, tak teoretickému anebo může pomoci při studiu i jiných uměleckých profesí.

7.1 PŘÍPRAVNÉ STUDIUM

7.1.1 Přípravné studium I

(ke vzdělávání v základním studiu I. stupně TO)

Charakteristika přípravného studia

Týká se žáků od 5 do 7 let, kteří vykonají jednoduchou přijímací talentovou zkoušku. Předpokladem je dobrý zdravotní stav dítěte. Počet žáků ve skupině je 12–15. Týdenní hodinová dotace jsou 2 hodiny. Vyučuje se v blocích. Celé přípravné studium zahrnuje poznávání daného předmětu, žáci jsou vedeni k elementárním návykům a dovednostem, které jsou nutné pro jejich další umělecký vývoj a postupné zvládání jednotlivých tanečních technik.

Žáci se postupně seznamují s jednotlivými prvky a technikou Kňazeva a Graham při práci na podložkách. Používají elementární prvky taneční gymnastiky dle M. Záděrové. Zapojují správně dech. Vše z jednotlivých technik je citlivě vybíráno přiměřeně k věku žáků a je zaměřeno na ovládání určitých částí těla a zvládání jeho správného držení. Používání různých druhů chůze, běhu a cvalu. Součástí výuky je zapojování psychomotorických cvičení, říkadél,

pohádek a též podporování fantazie a začátek improvizace na dané téma. Práce paží – port de bras. Vytleskávání a vydupávání rytmu (barvy, jména, zvířátka, květiny apod.)

Žáci přípravného studia nejsou klasifikováni, ale je jim vystaveno potvrzení.

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace	
	1. ročník	2. ročník
Rytmicko-pohybová průprava	1	1
Taneční gymnastika	1	1
Celkem týdně	2	2
Celkem studium	4	

Poznámky k učebnímu plánu

- Předměty PS se vyučují v blocích ve skupině 12–15 žáků; podle podmínek pracoviště lze výuku pro oba ročníky PS sloučit.
- Na konci 2. ročníku žák vykoná postupovou zkoušku formou veřejného skupinového vystoupení v rozsahu probíraného učiva, s tím, že je tato zkouška považována: za přijímací zkoušku do I. stupně ZS.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍCH PŘEDMĚTŮ

RYTMICKO-POHYBOVÁ PRŮPRAVA

Charakteristika vyučovacího předmětu

V přípravném studiu má tato průprava významnou úlohu: hudbou, pohybem a slovem všestranně rozvíjí taneční i muzikální schopnosti dětí, podněcuje jejich fantazii a tvořivost. Děti pozvolna získávají kulturu pohybu, která je závislá nejen na technických dovednostech, ale i na vnitřní citlivosti. Tleskání, podupy, hra na malé bicí a jiné jednoduché nástroje i hudba samotná by se měla stát inspirační motivující složkou pohybu, které působí na děti rozmanitostí barvy zvuku. Děti mají možnost uplatnit své nápady a tvořivé schopnosti. Hudebními prostředky se snažíme působit na rozvoj tanečnosti a naopak prostřednictvím tanečního pohybu rozvíjíme a ožívujeme muzikální cítění dětí, pěstujeme smysl pro rytmus a hudební formu.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

1. ročník

Žák:

- rozlišuje základní taneční polohy a jednotlivé prvky
- zvládá vytleskat či vydupat zadaný rytmus
- rozliší a zvládá s ostatními základní taneční formace
- při hodině zvládá pohybovou kázeň, pracuje na vytrvalosti a vůli.

2. ročník

Žák:

- krátké vazby provádí samostatně, ve dvojici či skupině
- v pohybové etudě sám užívá rytmického doprovodu
- pracuje s koordinací základních pohybů
- aktivně se zapojuje do improvizace, užívá rekvizitu.

TANEČNÍ GYMNASTIKA

Charakteristika vyučovacího předmětu

Viz kapitola 8.2.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy**1. ročník**

Žák:

- pamatuje si krátké vazby na místě i z místa
- předvede krátkou pohybovou etudu
- improvizuje na zadané téma a používá rekvizitu
- pracuje ve dvojici či skupině.

2. ročník

Žák:

- při krátkých vazbách využívá základní taneční formace
- vnímá svého partnera nebo skupinu, se kterou provádí zadaný úkol
- rozlišuje jednotlivé prvky a rozezná základní přízemní polohy
- na volnosti vnímá prostor a pokouší se dodržovat rozestupy v základních formacích.

7.1.2 Přípravné studium II

(ke vzdělávání v základním studiu II. stupně TO)

Charakteristika přípravného studia

Je určeno pro žáky od 13 let, bez předchozí taneční průpravy. Studium trvá 1 rok. Předpokladem je dobrý zdravotní stav. Počet žáků ve skupině je 10–15. Týdenní hodinová dotace jsou 3 hodiny. Vyučuje se v blocích. Žák si získá takové dovednosti a návyky, aby byl schopen vykonat úspěšně přijímací zkoušku do studia II. stupně.

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace
	1. ročník
Základy tanečních technik	1
Taneční styly a techniky	1
Scénická praxe	1
Celkem týdně	3
Celkem studium	3

Pozn.: Charakteristiky jednotlivých předmětů jsou uvedeny v kapitole 8.2

Poznámky k organizaci studia

- Předměty v rámci jednoletého Přípravného studia k II. stupni se vyučují v blocích a ve skupině 12–15 žáků.
- Na konci 1. ročníku žák vykoná postupovou zkoušku formou veřejného skupinového vystoupení v rozsahu probíraného učiva, s tím, že je tato zkouška považována: za přijímací zkoušku do II. stupně ZS.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍCH PŘEDMĚTŮ

ZÁKLADY TANEČNÍCH TECHNIK

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

1. ročník

Žák:

- vnímá prostor a dokáže použít koordinovaný pohyb celého těla
- v tanečních vazbách je schopen hlubšího emočního výrazu
- využívá potenciál dostupné techniky a uplatňuje svoji individualitu
- orientuje se v nejrůznějších hudebních úpravách a stylizacích.

TANEČNÍ STYLY A TECHNIKY

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

1. ročník

Žák:

- pracuje s jemu dostupným potenciálem tanečních technik
- vnímá vnitřní a vnější prostor, uvědomuje si svůj pohyb v čase a prostoru
- vytvoří vazbu s využitím probraných tanečních stylů
- reaguje na předěly frází, orientuje se v základních pohybových principech, které jsou společné pro všechny taneční techniky.

SCÉNICKÁ PRAXE

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

1. ročník

Žák:

- aktivně se zapojuje do tvorby choreografického díla
- využije emocionální projev a spojí ho s potencionálem jemu dostupné taneční techniky
- hodnotí vlastní přístup k tvorbě a realizaci společné choreografie
- k pohybovému vyjádření využívá přesné tempo, dynamiku, hudební úpravy a stylizace.

7.2 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – TANEC

Charakteristika studijního zaměření

Základní studium I. stupně (1. – 7. ročník)

Studium se týká žáků od 7–14 let. Do základního studia 1. ročníku je žák řazen na základě talentové zkoušky (posouzení pohybových schopností, fyzických dispozic, rytmického cítění, dobrého zdravotního stavu apod.). Počet žáků ve skupině je 12–15. Týdenní hodinová dotace jsou 3 hodiny. Vyučuje se v blocích. Využití techniky Kňazeva, Graham, taneční gymnastiky, základů klasického tance, základů lidového tance, případně dalších tanečních stylů a technik.

Při výuce se dbá na správné držení těla, propracovávají se postupně všechny svalové skupiny, zvyšuje se pohyblivost páteře a kloubů, dále pružnost a ohebnost. Správně se zapojuje dech do pohybu, rozvíjí se dynamika pohybu a rytmické cítění spolu s hudební vnímavostí. Je rozvinut pohyb do prostoru a zvyšován pohybový rozsah. Podporuje se tvořivý přístup a rozvíjí se emoční složka osobnosti žáka. Využití tří druhů oprav.

Základní studium II. stupně (1. – 4. ročník)

Studium je určeno žákům od 14–18 let. Počet žáků ve skupině je 10–15. Týdenní hodinová dotace jsou 3 hodiny. Vyučuje se v blocích. Výuka navazuje na základní studium I. stupně. Vyučuje se různým tanečním stylům a technikám. V **klasickém tanci** je preferováno správné držení těla, zdokonaluje se práce horních a dolních končetin spolu s rovnováhou a koordinací pohybu, vše dotvořeno správnou polohou hlavy. Rozvíjí se technika při cvičení à la barre, au milieu, propracovává se tanečnost adagia a brysknost allegra i točení pirouette. Je vyžadována přesná forma a čistota vedení pohybu. Výuka klasického tance může být obohacena o tanec s partnerem, nebo jevištní praxí. **Současný tanec** prohlubuje a pracuje s Graham (Cunningham, Limón) technikou, používá pohyb vedený z těžiště, kontrakce, švihy, impulsy, skoky, vlny, snížené a zvýšené pozice paží, diamantovou pozici apod. Rozvíjí se prostorové cítění, také souznění vzájemných vztahů v tanci je podpořeno kontaktní improvizací, pohybovým herectvím a osobitě tvořivými schopnostmi. Rozvíjí kreativitu a schopnost pohybového vyjádření z vnitřního prožitku. **Lidový tanec** ve svém obsahu propracovává prvky a kroky charakteristické pro české a moravské lidové tance, rozvíjí tanečnost a čistou taneční formu, udržuje přesné tempo, rytmus, dynamiku a v neposlední řadě také výraz lidových písní a tanců. Žáci si uvědomují a chápou podstatné rysy a kořeny naší národní kultury. Součástí výuky lidových tanců by měly být také charakterní tance (tance

jiných národů) popřípadě tance historické. **Pantomima** a zvládnutí její základní techniky (tah–protitah, tlak–protitlak) spolu se **stepem** mohou být dalšími tanečními technikami, které pomohou k celkovému tanečnímu rozvoji osobnosti žáka.

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Taneční gymnastika	1	1	1	–	–	–	–	–	–	–	–
Základy tanečních technik	2	2	2	2	2	2	2	2	–	–	–
Taneční styly a techniky	–	–	–	–	–	–	–	–	1	1	1
Scénická praxe	–	–	–	1	1	1	1	1	2	2	2
Celkem týdně	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Celkem studium	21							12			

Poznámky k učebnímu plánu

Předměty se vyučují v blocích, skupinu tvoří je 12–15 žáků; podle podmínek pracoviště lze výuku ročníků sloučit.

Postupové zkoušky

Na konci každého ročníku žák vykoná postupovou zkoušku formou veřejného skupinového vystoupení v rozsahu probíraného učiva, s tím, že je tato zkouška považována:

- za přijímací zkoušku do I. stupně ZS na konci PS
- za závěrečnou zkoušku na konci 7. ročníku I. stupně ZS a zároveň přijímací zkoušku do II. stupně ZS
- za závěrečnou zkoušku na konci 4. ročníku II. stupně ZS a zároveň přijímací zkoušku do SPD
- za závěrečnou zkoušku na konci 4. ročníku SPD
- závěrečná zkouška na konci 7. ročníku I. stupně ZS, na konci 4. ročníku ZS a na konci 4. ročníku SPD může mít i formu sólového, popřípadě skupinového vystoupení.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍCH PŘEDMĚTŮ

TANEČNÍ GYMNASTIKA

Charakteristika vyučovacího předmětu

Základ vychází z gymnastických cvičení, které během výuky směřují k tanečnímu projevu. Technika využívá přirozených pohybových možností lidského těla, rozvíjí je a propracovává na základě anatomické zákonitosti. Tento předmět je proto velice vhodná průprava nejen moderního, ale i klasického tance. Gymnastická průprava je pro organismus dítěte vhodná, protože rovnoměrně vypracovává všechny svalové partie a zvyšuje pohyblivost kloubů a páteře. Je schopna odstínit rozdíly svalového napětí a také sloučit svalovou činnost s vnitřními pocity, což je pro konečnou formu a výraz pohybu rozhodující.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy**I. STUPEŇ****1. ročník**

Žák:

- navazuje na dovednosti z přípravného studia
- ovládá přízemní polohy z taneční gymnastiky
- uvědomuje si rozdělení bodů v prostoru a orientuje se v něm
- koordinuje základní pohyby
- nacvičuje správnou techniku skoku a otáčky na obou nohou
- vnímá hudební doprovod
- je seznámen se základním tanečním názvoslovím.

2. ročník

Žák:

- spojuje jednotlivé prvky do krátkých vazeb
- využívá bodů v prostoru a základní taneční formace
- orientuje se ve vnímání taktů 4/4, 3/4, 2/4 a jejich rozlišení
- pokouší se zvládat správnou techniku skoku
- nacvičuje otáčky detourné
- provádí pohybové aktivity ve dvojici nebo ve skupině.

3. ročník

Žák:

- využívá chůzi, běh i skoky v pohybu v prostoru
- provádí pohybové aktivity ve dvojici nebo ve skupině
- reaguje na dynamické a tempové změny v hudebním doprovodu
- aktivně se podílí na zadání improvizace
- využívá prvků taneční gymnastiky v přízemních polohách i v základním postavení na místě
- provádí chůzi, běh i skoky v pohybu v prostoru, dále otáčky na místě i z místa.

ZÁKLADY TANEČNÍCH TECHNIK

Charakteristika vyučovacího předmětu

Klasický tanec má logicky a přesně vypracovaný systém scénických prvků a rozsah jeho interpretační techniky je neobyčejně velký. Systém cviků klasického tréninku, který vypracovává kázeň, pohyblivost a krásu, vytváří z těla jemný nástroj a obdobně jako hudba může vyjádřit nálady, myšlenky city a vztah k okolnímu světu. Hodina klasického tance se skládá z cvičení u tyče (*à la barre*) a cvičení na volnosti (*au milieu*). Cvičení Kňazev techniky se provádí v leže na zemi a používá se jako doplňovací technika klasického tance, popřípadě pro udržení kondice, místo klasické študýrky u tyče.

Současný tanec seznamuje postupně s prvky, kroky a vazbami vybrané současné techniky, prohlubuje a pracuje s Graham (Cunningham, Limón) technikou, používá pohyb vedený

z těžiště, kontrakce, švihy, impulsy, skoky, vlny, snížené a zvýšené pozice paží, diamantovou pozici apod. Rozvíjí se prostorové cítění, také souznění vzájemných vztahů v tanci je podpořeno kontaktní improvizací, pohybovým herectvím a osobitě tvořivými schopnostmi. Rozvíjí kreativitu a schopnost pohybového vyjádření z vnitřního prožitku.

Lidový tanec je cenný projev naší kultury. Původně sloužil k zábavě tančících samých, ale je také vnímán jako divadelní záležitost určen obecnstvu. Ve svém obsahu propracovává prvky a kroky charakteristické pro české a moravské lidové tance, rozvíjí tanečnost a čistou taneční formu, udržuje přesné tempo, rytmus, dynamiku a v neposlední řadě také výraz lidových písní a tanců. Součástí výuky lidových tanců by měly být také charakterní tance (tance jiných národů) popřípadě tance historické.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- rozliší základní taneční formace
- osvojuje si základní pozice nohou a paží z tanečních technik
- zvládá trampolínové skoky v paralelní pozici
- začíná s výukou cvalu, polkového kroku
- používá jednoduché taneční kroky z moderních, lidových či charakterních tanců.

2. ročník

Žák:

- rozvíjí a zdokonaluje prvky, kroky a vazby z moderní techniky
- zvládá pozice paží podle Vaganové (1–3)
- prvky klasického tance nacvičuje čelem, později bokem k tyči
- přidává správnou polohu hlavy
- začíná s nácvikem póz par terre au milieu
- pokračuje s výukou cvalu, polkového a polonézového kroku.

3. ročník

Žák:

- postupně přenáší prvky klasického tance od tyče na volnost
- pokouší se zvládat správnou techniku skoku ve všech vyučovaných technikách
- zvládá cval, polkový a polonézový krok
- zdokonaluje koordinaci pohybu v lidových krocích, vazbách, tancích
- využívá taneční formace
- vnímá hudbu, rozlišuje základní rytmické, dynamické a tempové změny.

4. ročník

Žák:

- postupně přenáší prvky klasického tance od tyče na volnost

- začíná s nácvičkou póz na volnosti ve všech technikách
- předvede pozice paží podle Tarasova
- zvládá základy adagia ve výše jmenovaných technikách
- pokračuje ve výuce skoků, rozlišuje malé a velké allegro
- rozliší a předvede pohyb vedený tahem a švihem
- zvládá taneční kroky v rychlejším tempu
- dokáže správně předvést základní prvky.

5. ročník

Žák:

- je seznámen se základy jednotlivých tanečních technik
- ovládá správné držení těla
- používá správně pozice dolních a horních končetin
- uvědoměle pracuje s těžištěm a osou těla
- zdokonaluje koordinaci a pohybový rozsah
- postupně si doplňuje odborné názvosloví tanečních technik
- seznamuje se s počátky a historií tance.

6. ročník

Žák:

- nadále systematicky rozvíjí taneční techniky a zdokonaluje se v nich
- rozpozná a zařadí charakteristický prvek či pohyb k tanečnímu stylu
- uplatňuje získané taneční dovednosti a vtiskne jim svůj osobitý projev
- zvládá propojit kombinace kroků a prvků do delších vazeb, dbá na koordinovanost pohybu
- provádí pohyb vedený z centra, uplatňuje skoky, obraty a otáčky
- zařazuje správně do prvků a vazeb kontrakce
- správně provádí pohyb švihem, tahem, užívá velké napětí a pohyb uvolnění–pasivity.

7. ročník

Žák:

- pokračuje v rozvíjení a zdokonalování tanečních technik
- cíleně používá optimálního postavení těla a jeho jednotlivých částí v prostoru
- používá tanečního herectví
- dokáže použít a rozlišit tah–protitah, tlak–protitlak
- koriguje chyby u sebe i ostatních
- zvládá všechny probrané prvky kroky vazby a variace
- předvede, pojmenuje a vysvětlí prvky, kroky, či vazby z tanečních technik
- je seznámen s jednotlivými osobnostmi různých stylů tanečních technik
- chápe taneční umění v souvislostech
- orientuje se v hudební předloze, interpretuje zadaný taneční úkol.

TANEČNÍ STYL A TECHNIKY

Charakteristika vyučovacího předmětu

Jedná se styly a techniky výše jmenované, které se postupem studia zdokonalují a propracovávají a mohou se doplňovat o další styly jako je tanec s partnerem, pantomima, step, jazz dance apod.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy**II. STUPEŇ****1. ročník**

Žák:

- pokračuje v rozvíjení a zdokonalování tanečních technik výše jmenovaných, které postupně zvládá
- užívá odborného názvosloví, kterému rozumí
- cíleně používá optimálního postavení těla a jeho jednotlivých částí v prostoru
- interpretuje danou hudební předlohu tvůrčím způsobem
- vytváří taneční kompozici, využívá vazebných prvků
- vytváří si přehled o tanečních technikách, tanečnících a choreografech.

2. ročník

Žák:

- pojmenuje jednotlivé prvky z vazby, zvládá je předvést a vysvětlit
- používá probrané prvky a kroky ve složitějších vazbách a variacích a neustále zdokonaluje techniku
- kultivuje a respektuje svá specifika a využívá různých tanečních technik
- využívá bodů v prostoru, tanečních formací, diagonál i šikmých směrů
- dokáže pohybem vyjádřit danou hudební předlohu.

3. ročník

Žák:

- osvojuje si návyky a dovednosti jednotlivých tanečních technik a postupně je zvládá
- rozvíjí své znalosti z odborného názvosloví
- je schopen analyzovat špatný pohyb a odstranit chybu
- zvyšuje technickou náročnost v oblasti tanečního umění
- vnímá neoddělitelnost vztahů mezi intelektuální, emocionální a fyzickou stránku člověka
- rozpoznává charakteristické znaky a odlišnost práce s pohybem v různých tanečních stylech
- je schopen slovního hodnocení předvedeného výkonu.

4. ročník

Žák:

- pracuje s větší technickou a obsahovou náročností v různých oblastech tanečního umění

- využívá všech dosud nabytých dovedností
- používá odborné názvosloví, má svůj pohybový slovník, uplatňuje svou pohybovou paměť a fantazii
- vnímá neoddělitelnost vztahů mezi intelektuální, emotivní a fyzickou stránkou člověka
- myšlenky a postoje vyjadřuje na základě promyšlených argumentů
- má přehled tanečních technikách, taneční tvorbě a tanečních osobnostech.

SCÉNICKÁ PRAXE

Charakteristika vyučovacího předmětu

Motorická paměť žáka se rozvíjí a sílí postupným osvojováním stále složitější přesné interpretační taneční techniky. V hodinách scénické praxe dáváme prostor také tvůrčímu žákovi „já“, které nesmí narušit jeho disciplínu, ale je potřebné pro probuzení taneční individuality. Taneční techniku, zkušenosti, partnerské chování, tanečnost, hudební cítění a vše náležité nyní použijeme k nácviku tanečního představení na tanečním sále, nebo jevišti, kde žák zhodnotí vše, co se postupem studia naučil.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

4. ročník

Žák:

- seznamuje se se základními vazebnými prvky a využívá jich
- má tvořivý přístup ke ztvárnění zadaného pohybového úkolu
- uvědomuje si princip prováděného pohybu
- užívá odborného názvosloví
- vytvoří vazbu s využitím probraných tanečních technik
- orientuje se v prostoru a rozvíjí prostorové cítění, vnímá a udržuje správně skupinové formace.

5. ročník

Žák:

- reaguje na předěly frází, orientuje se v základních pohybových principech, které jsou společné pro všechny taneční techniky
- vnímá prostor a dokáže použít koordinovaný pohyb celého těla
- interpretuje zadaný taneční úkol, spolupracuje s ostatními ve skupině
- rozvíjí improvizaci na zadané téma.

6. ročník

Žák:

- tvoří ve skupině a intenzivně se zapojuje do interpretačních a tvůrčích činností
- pracuje s rekvizitou a dokáže ji správně použít i v pohybu
- v tanečních vazbách je schopen hlubšího emočního výrazu

- orientuje se v nejrůznějších hudebních úpravách a stylizacích, je schopen přesného tempa, rytmu a dynamiky a pohybového vyjádření.

7. ročník

Žák:

- kultivuje a respektuje svá specifika při práci s partnerem a ve skupině
- rozvíjí improvizaci a tvořivě přistupuje ke ztvárnění hudebních i nehudebních podnětů
- pracuje s rekvizitou a interpretuje zadaný pohybový úkol
- zapojuje se do interpretačních a tvůrčích činností, podílí se na tvorbě taneční kompozice
- využije emocionální projev a spojí ho s potencionálem jemu dostupné taneční techniky
- hodnotí vlastní projev realizovaný v rámci tanečního vystoupení a jeho přípravy
- navštěvuje taneční představení a zvládá vyjádřit své pocity a názor na dílo.

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- rozvíjí tanečnost a zdokonaluje čistotu provedení vazeb, variací a tanců
- pracuje s partnerem, ve skupině, dodržuje taneční formace
- choreografie začíná z různých bodů v prostoru, využívá kánon
- uplatňuje danou taneční techniku a fantazii při improvizaci.

2. ročník

Žák:

- uplatňuje svou paměť a fantazii při tvorbě choreografie
- citlivě pracuje s hudebním doprovodem
- dokáže použít vlastní nápady a osobně je interpretovat
- je schopen sjednotit pohyb s ostatními tanečníky i využít kánon
- využívá různých tanečních technik
- zapojuje se do interpretačních i tvůrčích činností.

3. ročník

Žák:

- vnímá a pracuje s vnitřním a vnějším prostorem
- v choreografii či improvizaci vyjadřuje pocity, temperament, povahové vlastnosti
- aktivně se zapojuje do scénického projektu
- uplatňuje pohybové herectví, pantomimu, step
- rozliší profese, které jsou neoddělitelnou součástí tanečního představení, respektuje je
- podílí se na podobě realizované choreografie
- svoji individualitu uplatňuje ke ztvárnění hudebních i nehudebních podnětů
- využívá potenciál jemu dostupné techniky pohybu v choreografiích a improvizaci.

4. ročník

Žák:

- svoji techniku, individualitu a osobité pohybové vyjádření uplatňuje při choreografii, nebo improvizaci a dbá na čistotu provedení tanečního stylu
- vnímá vnitřní a vnější prostor, uvědomuje si svůj pohyb v čase a prostoru
- provádí pohybové úkoly, tvoří individuálně nebo ve skupině vlastní choreografie jako základnu pro autorskou tvorbu
- aktivně se zapojuje do tvorby choreografického díla a podílí se na dalších souvisejících profesí
- hodnotí vlastní přístup k tvorbě a realizaci společné choreografie.

7.3 STUDIUM PRO DOSPĚLÉ

Charakteristika studijního zaměření

Studium je určeno pro žáky starší 18 let, po absolvování předchozí taneční průpravy, nebo kteří vykonají přijímací talentovou zkoušku. Předpokladem jsou rovněž dostatečné kapacitní možnosti školy. Týdenní hodinová dotace je 3 hodiny. Výuka probíhá v blocích. Učební plán je tvořen z předmětů **taneční styly a techniky a scénické praxe**.

Tematický plán je tvořen individuálně, dle zvládnuté techniky a dispozic přihlášených žáků.

8 VZDĚLÁVACÍ OBSAH LITERÁRNĚDRAMATICKÉHO OBORU

Charakteristika vzdělávacího oboru

Literárně-dramatický obor umožňuje prostřednictvím tvořivých činností rozvíjet umělecké vloh y žáka směrem k divadelnímu, literárnímu a slovesnému projevu. Je tak významným nástrojem rozvoje sociability žáka – schopnosti vnímat druhé, vnímat motivace jejich jednání a prostřednictvím vstupu do rolí řešit různé sociální situace, jejich emocionálního rozvoje a schopnosti sebepoznání a sebekontroly. Vzdělávací obsah Literárně-dramatického oboru je členěn do dvou vzájemně provázaných oblastí: Interpretace a tvorba a Recepce a reflexe dramatického umění, a je tvořen očekávanými výstupy s důrazem na jejich praktické využití. Vzdělání získané v oboru může žák využít v těch oblastech lidské činnosti, ve kterých se uplatní nezbytné specifické komunikační dovednosti a vysoká míra empatie. Literárně-dramatický obor poskytuje i spolehlivý základ pro další studium směřující k profesionálnímu dramatickému, literárnímu i slovesnému uplatnění.

8.1 PŘÍPRAVNÉ STUDIUM

8.1.1 Přípravné studium I

(ke vzdělávání v základním studiu I. stupně LDO)

Charakteristika přípravného studia

Žáci jsou vyučováni v kolektivu formou vybraných činností zaměřených na dramatickou výchovu, kdy se seznamují hravými způsoby se základními teoretickými i praktickými prvky dramatu a literatury. Studium je určeno pro žáky od 5 let a trvá maximálně dva roky.

Přípravné studium se vyučuje v rozsahu 2 hodin týdně.

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace	
	1. ročník	2. ročník
Přípravná dramatická výchova	2	2
Celkem týdně	2	2
Celkem studium	4	

Poznámky k učebnímu plánu

- Předmět Přípravná dramatická výchova se vyučuje ve skupině 5–10 žáků; podle podmínek pracoviště lze oba ročníky PS pro výuku sloučit
- Na konci 2. ročníku žák vykoná talentovou – přijímací zkoušku do Základního studia I. stupně – formou individuálního nebo skupinového vystoupení.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU**PŘÍPRAVNÁ DRAMATICKÁ VÝCHOVA****Charakteristika vyučovacího předmětu**

V rámci studia předmětu Přípravná dramatická výchova je žák připravován pro studium ve studijním zaměření Literárně-dramatickém. Hravou a jednoduchou formou se seznamuje s elementárními základy dramatické práce, učí se tvůrčí práci v kolektivu, a to především prostřednictvím jednoduchých dramatických her.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy**I. STUPEŇ****1. ročník**

Žák:

- interpretuje dětské říkanky a básničky
- přijme pravidla jednoduchých her
- respektuje ostatní členy kolektivu při volném pohybu v prostoru

2. ročník

Žák:

- dodržuje pravidla jednoduchých her
- zvládne vyjádření jednoduchého rytmu a dynamiky pohybem, zvukem a slovem
- zvládne účast v jednoduchém dramatickém útvaru

8.1.2 Přípravné studium II

(ke vzdělávání v základním studiu II. stupně LDO)

Charakteristika přípravného studia

Je určeno pro žáky od 13 let, kteří neabsolvovali žádné nebo shodné studijní zaměření I. stupně a trvá 1 rok. Žáky by měl získat takové dovednosti a návyky, aby byl schopen vykonat úspěšně přijímací zkoušku do II. Stupně Základního studia.

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace
	1. ročník
Tvořivá dramatika	2
Celkem týdně	2
Celkem studium	2

Poznámky k učebnímu plánu

- Předmět Tvořivá dramatika se vyučuje ve skupině 5–10 žáků
- - Na konci ročníku žák vykoná talentovou – přijímací zkoušku do Základního studia II. stupně – formou individuálního nebo skupinového vystoupení.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍHO PŘEDMĚTU

TVOŘIVÁ DRAMATIKA

Charakteristika vyučovacího předmětu

Předmět Tvořivá dramatika v sobě integruje vybrané výstupy předmětů 7. ročníku I. stupně Základního studia – Scénické praxe, Dramatiky a slovesnosti, Uměleckého přednesu a dramatické průpravy. Jeho úspěšným absolvováním by měl žák získat takové znalosti a dovednosti, aby byl schopen vykonat talentovou – přijímací zkoušku do II. stupně Základního studia a pokračovat tak ve studiu. Předmět obsahuje jak vzdělávací oblast Interpretace a tvorby, tak i vzdělávací oblast Recepce a reflexe dramatického umění.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- rozpoznat, kdy hraní vychází z přirozeného a v rámci daného žánru pravdivého jednání a z komunikace a spolupráce s partnerem se zúčastní nácviku a realizace vystoupení
- ovládá prostor a cíleně a uvědoměle s ním pracuje, zvládá jevištní pohyby
- komunikuje prostřednictvím dramatických prostředků
- improvizuje na dané i volné téma
- zná základní pojmy tvůrčího psaní, zvládne vyjádření vztahu v psaném textu
- vystaví a realizuje vlastní námět s využitím různorodých vyjadřovacích prostředků – slovo, pohyb, gesta, mimika, rekvizita, loutka apod.
- umí zaujmout a přednesem vyjádřit osobní vztah k tématu literární nebo dramatické předlohy
- kultivovaně a s osobním zaujetím interpretuje zadaný útvar (poezie, próza, monolog)
- samostatně a vědomě aplikuje zásady správného dýchání a držení těla
- samostatně použije hlasová a artikulační cvičení, zvládne navození vnitřního sebecitu
- orientuje se v základním dělení a vývoji literatury a dramatu.

8.2 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ – LITERÁRNĚ-DRAMATICKÉ

Charakteristika studijního zaměření

Studijní zaměření Literárně-dramatické se uskutečňuje ve vyučovacích předmětech Scénická praxe, Dramatika a slovesnost, Umělecký přednes a Dramatická průprava. Vzdělávací oblast Literárně-dramatického oboru Interpretace a tvorba prochází všemi předměty. Vzdělávací oblast Literárně-dramatického oboru Recepce a reflexe dramatického umění prochází předměty Scénická praxe, Dramatika a slovesnost a Umělecký přednes. Z této skutečnosti vyplývají i jednotlivé ročníkové výstupy. Základem tohoto studijního zaměření jsou tvořivé činnosti dramatické, literární slovesné a recitační. Studijní zaměření Literárně-dramatické také učí žáka čerpat poznatky z divadelního a literárního umění pro jeho osobní život.

Učební plán

Předmět	Týdenní hodinová dotace										
	Základní studium I. stupeň							Základní studium II. stupeň			
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.	3.	4.
Scénická praxe	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Dramatika a slovesnost	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	1	1
Umělecký přednes	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Dramatická průprava	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Celkem týdně	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	3	3	3	3	3
Celkem studium	18							12			

Poznámky k organizaci studia

- Výuka probíhá ve skupině 5–10 žáků.
- Všechny předměty jsou kolektivní
- Předměty Dramatika a slovesnost, Umělecký přednes a Scénická praxe se vyučují v blocích
- Podle podmínek pracoviště, lze pro výuku slučovat tyto ročníky I. stupně: 1.–6. I. stupně ZS, 7. ročník I. stupně ZS a všechny ročníky II. stupně.
- Postupové zkoušky

Na konci každého ročníku žák vykoná postupovou zkoušku formou veřejného skupinového nebo sólového vystoupení v rozsahu probíraného učiva, s tím, že je tato zkouška považována:

- za přijímací zkoušku do I. stupně ZS na konci PS
- za závěrečnou zkoušku na konci 7. ročníku I. stupně ZS a zároveň přijímací zkoušku do II. stupně ZS
- za závěrečnou zkoušku na konci 4. ročníku II. stupně ZS a zároveň přijímací zkoušku do SPD.

UČEBNÍ OSNOVY VYUČOVACÍCH PŘEDMĚTŮ**SCÉNICKÁ PRAXE****Charakteristika vyučovacího předmětu**

Předmět Scénická praxe je stěžejním předmětem tohoto studijního zaměření. Je to integrovaný předmět, obsahující v sobě jak vzdělávací oblast Interpretace a tvorba, tak i vzdělávací oblast Recepce a reflexe dramatického umění. V rámci tohoto předmětu se žák pravidelně podílí na přípravě a realizaci skupinových vystoupeních různých žánrů. Jeho studiem získává vědomosti, znalosti, návyky, schopnosti a dovednosti potřebné pro hereckou a divadelní tvorbu, a to včetně aspektů dramaturgických, scénografických, a režijních. Při činoherní práci, kterou tento předmět obsahuje, žák ztvárňuje různé postavy a tak proniká do jejich charakterů a učí se je pravdivě zobrazit. V rámci studia tohoto předmětu je u žáka

také rozvíjena schopnost zobrazovat lidské chování a jednání, schopnost vciťovat se do psychiky jiného člověka prostřednictvím role a zkoumat tak prožívání vlastní i toho druhého.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- respektuje účastníky hry a reaguje na ně
- zvládne základní směry pohybu v prostoru
- je seznámen s možnostmi hry s předměty, dokáže v nich vidět loutky, zvládá s nimi jednoduchou improvizaci
- zvládne základní prostorové útvary v jednoduchých pohybových hrách
- chápe základy jevištního pohybu
- se zúčastní nácviku a realizace vystoupení
- dokáže popsat divadelní a inscenační prostory.

2. ročník

Žák:

- zvládá jednoduchou partnerskou hru se zástupným textem a rekvizitou
- chápe prostor
- zvládne jednoduchý dramatický výstup – sólově i ve skupině
- zvládne mechaniku pohybu ruky a nohy
- zvládne koordinaci pohybu a zvuku
- zvládne jednoduchou charakterizaci
- se zúčastní nácviku a realizace vystoupení

3. ročník

Žák:

- spolupracuje s partnerem či se skupinou při svém vystoupení
- chápe režijní záměr
- chápe základy jevištního pohybu
- umí zacházet s reálnou, rekvizitou či loutkou při interpretaci vybrané předlohy
- uvědomuje si svoji roli a úkol v dramatickém příběhu a podle toho jedná
- zvládne jednoduchou etudu či dramatizaci a dokáže zachovat její formu i při výměně rolí
- se zúčastní nácviku a realizace vystoupení.

4. ročník

Žák:

- pracuje s prostorem
- chápe režijní záměr a jeho realizaci
- používá základní výrazové prvky pro sdělování

- zvládne základy jevištního pohybu
- umí zacházet s reálnou, zástupnou i imaginární rekvizitou či loutkou při interpretaci
- vybrané předlohy
- zvládne základní prostorové vztahy, rychlejší formace v prostoru
- se zúčastní nácviku a realizace vystoupení.

5. ročník

Žák:

- zvládne dramatický výstup – sólově i ve skupině
- vnímá impulsy a atmosféru společného jednání v dramatické situaci
- vědomě používá základní výrazové prvky pro sdělování
- zvládne jevištní pohyb a cíleně s ním pracuje
- umí zacházet s reálnou, zástupnou i imaginární rekvizitou či loutkou při interpretaci
- vybrané předlohy i vlastní tvorbě
- zvládne samostatně pohybovou rozcvičku
- se zúčastní nácviku a realizace vystoupení.

6. ročník

Žák:

- zvládne různé dramatické výstupy – sólově i ve skupině
- cíleně a uvědoměle spolupracuje s partnerem či se skupinou při svém vystoupení
- komunikuje prostřednictvím dramatického jednání (verbálního i neverbálního)
- vytvoří charakter postavy
- umí využít vhodné pohybové, hudební a taneční prvky
- umí zacházet s reálnou, zástupnou i imaginární rekvizitou či loutkou při interpretaci
- vybrané předlohy, vlastní tvorbě, improvizaci a v rámci společného dramatického útvaru
- se zúčastní nácviku a realizace vystoupení.

7. ročník

Žák:

- ovládá prostor a cíleně a uvědoměle s ním pracuje, zvládá jevištní pohyb
- individuálně i ve skupině interpretuje dramatický tvar
- reflektuje a hodnotí práci druhých
- podílí se aktivně a poučeně na tvorbě jednotlivých složek divadelní inscenace
- komunikuje prostřednictvím dramatických prostředků
- zvládne moderování koncertů a dalších akcí
- se zúčastní nácviku a realizace vystoupení.

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- vyloží text, pojmenuje základní dramatické situace a celkové směřování inscenace

- reflektuje a hodnotí práci druhých i práci vlastní
- nese zodpovědnost za společné dílo
- podílí se aktivně na tvorbě jednotlivých složek divadelní inscenace a komponovaného pořadu
- pohotově reaguje na nečekané situace na jevišti
- rozpozná, kdy hraní vychází z přirozeného a v rámci daného žánru pravdivého jednání a z komunikace a spolupráce s partnerem
- se zúčastní nácviku a realizace vystoupení.

2. ročník

Žák:

- individuálně i ve skupině interpretuje dramatický tvar
- vytvoří divadelní postavu výrazovými prostředky v řádu inscenačního tvaru
- reflektuje a hodnotí práci druhých i práci vlastní, přijímá kritiku vlastní práce
- podílí se aktivně a poučeně na tvorbě jednotlivých složek divadelní inscenace a komponovaného pořadu – scénografie, dramaturgie
- pohotově reaguje na nečekané situace na jevišti a podle potřeby improvizuje
- zvládne jevištní pohyb a cíleně a uvědoměle s ním pracuje
- se zúčastní nácviku a realizace vystoupení.

3. ročník

Žák:

- individuálně i ve skupině kultivovaně a s osobním zaujetím interpretuje dramatický tvar
- reflektuje a hodnotí práci druhých i práci vlastní, přijímá kritiku vlastní práce, naslouchá ostatním
- podílí se aktivně a poučeně na tvorbě jednotlivých složek divadelní inscenace a komponovaného pořadu – scénografie, dramaturgie, hudba, výběr rekvizit, loutek
- zvládne vědomou stylizaci v daném žánru
- dokáže vstoupit do role, přirozeně v ní jednat a prohlubovat její vnitřní charakteristiku
- vybere si sám nebo s pomocí učitele vhodnou předlohu pro individuální tvorbu (dramatický text, námět, téma) a tvořivým, kultivovaným a osobitým způsobem ji realizuje (herecký výstup, pohybový výstup, výstup s loutkou, průvodní slovo)
- se zúčastní nácviku a realizace vystoupení.

4. ročník

Žák:

- využije dramatické výrazové prostředky a prvky divadelního jazyka při společné realizaci
- dramatického tvaru, přijme roli při jeho realizaci
- podílí se aktivně a poučeně na tvorbě jednotlivých složek divadelní inscenace
- reflektuje a hodnotí práci druhých i práci vlastní, přijímá kritiku vlastní práce, uvědoměle
- naslouchá ostatním a respektuje je

- podílí se aktivně a poučeně na tvorbě jednotlivých složek divadelní inscenace a komponovaného pořadu – scénografie, dramaturgie, hudba, výběr rekvizit, loutek, režie, výtvarné spolupráce, propagace apod.
- je schopen bez přípravy provést krátké sdělení na dané téma
- je schopen interpretovat zadaný úkol v různých žánrech
- se zúčastní nácviku a realizace vystoupení.

DRAMATIKA A SLOVESNOST

Charakteristika vyučovacího předmětu

Předmět Dramatika a slovesnost je integrovaný předmět vzdělávací oblasti Interpretace a tvorba a vzdělávací oblasti Recepce a reflexe dramatického umění. Stěžejní obsah tvoří praktické činnosti: tvůrčí psaní, dramatika a improvizace. Obsahuje také teoretické prvky z oblasti literatury a dramatu.

Kromě toho v rámci jeho studia žák získá i schopnosti, dovednosti a návyky, které jsou nutné pro vzájemnou spolupráci a respekt, reflexi a hodnocení práce sebe i druhých i schopnost formulovat své myšlenky a názory, které je pak schopen obhájit i dávat do sociokulturních souvislostí. Neméně důležitým cílem studia tohoto předmětu je i rozvoj fantazie a představivosti žáka.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- respektuje ostatní členy kolektivu při jednoduché dramatické hře a reaguje na ně
- vystaví jednoduchý vlastní námět, zvládne jednoduché samostatné slovní vyjádření
- orientuje se v pravidlech hry
- zvládne hru s předmětem.

2. ročník

Žák:

- vystaví a realizuje jednoduchý vlastní námět
- improvizuje na volné téma
- dodržuje pravidla hry
- zvládne jednoduchou charakterizaci.

3. ročník

Žák:

- zvládne ve cvičeních principy jednoduchého dramatického tvaru
- zpracuje písemně jednoduchý útvar – poezie
- zvládne zadané dramatické etudy různých forem
- zdokonaluje jednoduchou slovní improvizaci – moderování, výklad.

4. ročník

Žák:

- orientuje se v základních pojmech tvůrčího psaní
- vystaví a realizuje vlastní námět s využitím různorodých vyjadřovacích prostředků – slovo, pohyb
- zvládne krátké pointové sdělení
- ve cvičeních zvládne dialog s předmětem jako s partnerem.

5. ročník

Žák:

- vystaví a realizuje vlastní námět s využitím různorodých vyjadřovacích prostředků – slovo, pohyb, gesta,
- v improvizacích a etudách jedná v daných okolnostech
- zpracuje písemně jednoduchý útvar – poezie, próza
- zvládá vlastní vyjádření námětu v dramatické etudě.

6. ročník

Žák:

- zpracuje písemně jednoduchý útvar – poezie, próza, drama
- tvořit ve spolupráci s ostatními krátké literární (poezie, próza) nebo dramatické útvary
- vystaví a realizuje vlastní námět s využitím různorodých vyjadřovacích prostředků slovo, pohyb, gesta, mimika
- zvládne v kolektivní improvizaci jednoduchou dramatickou situaci s možností rozhodnout její řešení.

7. ročník

Žák:

- improvizuje na dané i volné téma
- zná základní pojmy tvůrčího psaní, zvládne vyjádření vztahu v psaném textu
- vystaví a realizuje vlastní námět s využitím různorodých vyjadřovacích prostředků – slovo, pohyb, gesta, mimika, rekvizita, loutka apod.
- orientuje se v základním dělení a vývoji literatury a dramatu
- zhodnotí práci ostatních
- je schopen se zapojit do procesu inscenační tvorby a svými slovy vysvětlit dramaturgicko-režijní koncepci dané předlohy.

II. STUPEŇ**1. ročník**

Žák:

- formuluje své myšlenky a vyjádří svůj názor na probírané téma
- pracuje s pravidly hry a jejich variacemi a dokáže přijmout jejich změny

- zvládne techniky strukturování dramatické práce
- vytvoří (i písemně) ve spolupráci s ostatními literární (poezie, próza) nebo dramatický útvar
- zvládne jednoduché samostatné slovní vyjádření
- srozumitelně formuluje vlastní nápady a konfrontuje je s nápady ostatních.

2. ročník

Žák:

- zná základní dělení a vývoj literatury a dramatu, vysvětlí rozdíl mezi poezií, prózou a dramatem
- v improvizacích a etudách jedná v daných okolnostech a při jejich změně si je vědom celkového tvaru
- vytvoří (i písemně) samostatně i ve spolupráci s ostatními literární (poezie, próza) nebo dramatický útvar
- vědomě využívá znalosti výstavby dramatické situace, zaostřuje pozornost na dramatický konflikt a napětí a tím dokáže vybudovat dramatickou situaci
- popíše charakter dané postavy (na základě literární předlohy či vlastní tvorby) a vhodnými výrazovými prostředky tuto postavu osobitě ztvární
- hodnotí a reflektuje práci svoji i ostatních.

3. ročník

Žák:

- vytvoří náročnější texty, propracované z hlediska sdělnosti obsahu, tématu, použité formy, stylu a žánru.
- zvládne techniky strukturování dramatické práce a chápe jejich smysl při prozkoumávání a tvarování
- zná základní dělení a vývoj literatury a dramatu, zná nejvýznamnější autory a díla
- formuluje své myšlenky a vyjádří názor na probírané téma
- zhodnotí práci ostatních a svůj názor obhájí
- na základě získaných vědomostí i dovedností zhodnotí dramatické a literární dílo, včetně způsobu jeho provedení.

4. ročník

Žák:

- uplatní výrazové prostředky jak dokumentární slovesnosti, tak i vybraných literárních žánrů a autorsky s nimi pracuje
- v improvizacích a etudách jedná v daných okolnostech a při jejich změně si je vědom celkového tvaru a tvořivě rozvine podněty druhých
- zná základní dělení a vývoj literatury a dramatu, zná nejvýznamnější autory a díla, dokáže je uvést do sociokulturních souvislostí
- formuluje své myšlenky a vyjádří názor na probírané téma a svůj názor obhájí

- na základě získaných vědomostí i dovedností zhodnotí dramatické a literární dílo, včetně způsobu jeho provedení, uvede ho do sociokulturních souvislostí a svůj názor obhájí
- prokazuje samostatnost ve volbě výrazu pro daný obsah, zvládne vnitřní i vnější charakteristiky, je schopen tvořivé a kultivované tvorby a interpretace s vlastním vkladem.

UMĚLECKÝ PŘEDNES

Charakteristika vyučovacího předmětu

Charakteristika předmětu Umělecký přednes je obsažena již v jeho názvu. V rámci jeho studia žák získá dovednosti, znalosti, návyky a schopnosti, které mu umožní především individuální ale i kolektivní přednes literárních i dramatických útvarů – poezie, prózy a monologu. Je to integrovaný předmět vzdělávací oblasti Interpretace a tvorba a vzdělávací oblasti Recepce a reflexe dramatického umění. Na konci jeho studia by měl být žák schopen svým přednesem zaujmout a vyjádřit osobní vztah k přednášenému tématu.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- se hravou formou seznámí se základy uměleckého přednesu
- interpretuje jednoduché dětské básně a říkanky
- pracuje s rýmem jako s prostředkem k vyjadřování
- se zúčastní individuálního nebo kolektivního vystoupení.

2. ročník

Žák:

- interpretuje jednoduchý zadaný útvar – dětská poezie
- seznámí se základními výrazovými prvky přednesu
- krátké texty interpretuje z paměti
- se zúčastní individuálního nebo kolektivního vystoupení.

3. ročník

Žák:

- interpretuje zadaný útvar – poezie
- rozvine základní výrazové prvky přednesu
- zvládne vyjádření jednoduchého podtextu
- se zúčastní individuálního nebo kolektivního vystoupení.

4. ročník

Žák:

- interpretuje zadaný útvar (poezie, próza)

- zvládne a vědomě využívá vybrané výrazové prvky přednesu
- chápe obsah interpretovaného textu
- se zúčastní individuálního nebo kolektivního vystoupení.

5. ročník

Žák:

- interpretuje zadaný útvar (poezie, próza, monolog)
- zvládne myšlenku autorova textu
- interpretuje vlastní tvorbu
- se zúčastní individuálního nebo kolektivního vystoupení.

6. ročník

Žák:

- kultivovaně a s osobním zaujetím interpretuje zadaný útvar (poezie, próza)
- s pomocí učitele si vybere vhodnou předlohu (poezie) a interpretuje ji
- logicky zvládne myšlenku autorova textu a obohatí ji o vlastní interpretační postoj
- se zúčastní individuálního nebo kolektivního vystoupení.

7. ročník

Žák:

- umí zaujmout a přednesem vyjádřit osobní vztah k tématu literární nebo dramatické předlohy
- učí se stále delší texty zpaměti
- kultivovaně a s osobním zaujetím interpretuje zadaný útvar (poezie, próza, monolog)
- se zúčastní individuálního nebo kolektivního vystoupení.

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- individuálně i ve skupině kultivovaně a s osobním zaujetím interpretuje zadaný útvar (poezie, próza, drama), uvede sociokulturní souvislosti
- zvládne výrazové prvky přednesu (významový přízvuk, pauzu, intonaci, tempo, rytmus a dynamiku)
- zhodnotí výkony ostatních
- se zúčastní individuálního nebo kolektivního vystoupení.

2. ročník

Žák:

- zvládne výrazové prvky přednesu (významový přízvuk, pauzu, intonaci, tempo, rytmus a dynamiku) jako prostředky pro sdělování a uvědoměle s nimi pracuje
- s pomocí učitele si vybere vhodnou předlohu pro individuální tvorbu (poezie, próza) a tvořivým kultivovaným způsobem ji realizuje

- dokáže zhodnotit svůj výkon a svůj názor obhájí, dokáže zhodnotit výkony ostatních
- se zúčastní individuálního nebo kolektivního vystoupení.

3. ročník

Žák:

- vybere si sám vhodnou předlohu pro individuální tvorbu (poezie, próza) a tvořivým, kultivovaným a osobitým způsobem ji realizuje
- logicky zvládne myšlenku autorova textu a obohatí ji o vlastní interpretační postoj
- zvládne delší texty z paměti
- se zúčastní individuálního nebo kolektivního vystoupení.

4. ročník

Žák:

- dokáže zaujmout a přednesem vyjádřit osobní vztah k tématu literární předlohy
- zhodnotí výkony ostatních a svůj názor obhájí s tím, že reflektuje sociokulturní souvislosti
- zvládne i dlouhé texty z paměti
- se zúčastní individuálního nebo kolektivního vystoupení.

DRAMATICKÁ PRŮPRAVA

Charakteristika vyučovacího předmětu

Předmět Dramatická průprava je koncipován jako podpůrný předmět pro ostatní předměty Literárně-dramatického studijního zaměření, a to ve vzdělávací oblasti Interpretace a tvorba. Jeho základem je hlasová, artikulační, pohybová a rytmická průprava včetně průpravy ke správnému držení těla a dýchání.

Vzdělávací obsah – ročníkové výstupy

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- chápe základy jevištní řeči
- chápe hlasovou, pohybovou, rytmickou a artikulační průpravu
- zvládne vyslovování všech hlásek, chápe rytmičnost a melodičnost řeči v jednoduchých artikulačních cvičeních.

2. ročník

Žák:

- seznámí se se zásadami správného dýchání a držení těla, získá návyky základní obratnosti
- zvládne hlasová, pohybová, rytmická a artikulační cvičení
- zvládne prodloužený výdech a základní práci s dechovou oporou.

3. ročník

Žák:

- chápe zásady správného dýchání a držení těla
- zvládne hlasová cvičení
- zvládne zřetelné vyslovování všech hlásek, rytmičnost a melodičnost řeči v mírně obtížných artikulačních cvičeních.

4. ročník

Žák:

- zvládne zásady správného dýchání a držení těla
- zvládne pohybová cvičení, cítí rytmus
- zvládne měkký hlasový začátek a různé výrazové polohy cvičných textů.

5. ročník

Žák:

- zvládne hlasová, pohybová a rytmická a artikulační cvičení
- dokáže vstoupit do role
- v hudebně pohybových cvičeních vnímá změnu tempa a dynamiky, zvládne rytmus.

6. ročník

Žák:

- zvládne rytmus a uvědoměle s ním pracuje
- samostatně použije hlasová cvičení, zvládne správnou výslovnost vokálů, práci břišní stěny
- vědomě usiluje o správné držení těla.

7. ročník

Žák:

- samostatně a vědomě aplikuje zásady správného dýchání a držení těla
- samostatně použije hlasová a artikulační cvičení, zvládne navození vnitřního sebecitu
- zvládne správnou výslovnost závěrových souhlásek.

II. STUPEŇ**1. ročník**

Žák:

- zvládne jevištní řeč
- samostatně pracuje s hlasem
- cítí rytmus v pohybu i v hlasovém projevu a uvědoměle s ním pracuje.

2. ročník

Žák:

- je schopen využít vhodné pohybové, hudební a taneční prvky

- samostatně a uvědoměle pracuje se správnou artikulací
- používá správné technické návyky v mluvním projevu.

3. ročník

Žák:

- cítí rytmus v pohybu i hlasovém projevu, pracuje s gradací a kontrastem
- zvládne samostatnou hlasovou a artikulační přípravu na vystoupení
- zvládne správnou výslovnost úžinových a polozávěrových souhlásek.

4. ročník

Žák:

- vědomě a cíleně uplatňuje správné technické návyky v mluvním projevu
- zvládne vést mluvní rozcvičku
- prakticky zvládne zásady české výslovnostní normy.

Studium pro dospělé

Studium je určeno pro žáky starší 18 let, po absolvování předchozí dramatické průpravy, nebo kteří vykonají přijímací talentovou zkoušku. Předpokladem jsou rovněž dostatečné kapacitní možnosti školy. Týdenní hodinová dotace je 3 hodiny. Výuka probíhá v blocích. Učební plán je tvořen z předmětů: Dramatická průprava, Dramatika a slovesnost, Umělecký přednes a Scénická praxe. Studium SPD lze sloučit s II. stupněm Základního studia a z tohoto spojení vyplývá i tematický plán.

9 ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

Za žáky se speciálními vzdělávacími potřebami jsou považováni dle platné legislativy žáci se zdravotním postižením (tělesným, zrakovým, sluchovým, mentálním, autismem, vadami řeči, souběžným postižením více vadami a vývojovými poruchami učení nebo chování), žáci se zdravotním znevýhodněním (zdravotním oslabením, dlouhodobým onemocněním a lehčími zdravotními poruchami vedoucími k poruchám učení a chování) a žáci se sociálním znevýhodněním (z rodinného prostředí s nízkým sociálně-kulturním postavením, ohrožení sociálně patologickými jevy, s nařízenou ústavní výchovou nebo uloženou ochrannou výchovou a žáci v postavení azylantů a účastníků řízení o udělení azylu).

Pokud výše uvedení žáci prokáží nezbytné předpoklady potřebné pro přijetí do zvoleného uměleckého oboru a ke studiu jsou přijati, vytvoří pro ně škola takové podmínky, které jim umožní (s ohledem na jejich vzdělávací možnosti a potřeby) plnit obsahy stanové v ŠVP, a to za následujících podmínek následujícími způsoby:

Žák se speciálními vzdělávacími potřebami:

- o zařazení žáka mezi žáky se speciálními vzdělávacími potřebami musí zákonní zástupci žáka požádat písemně vedení školy
- k žádosti musí přiložit originál odborného posudku z PPP, SPC, případně jiného lékařského pracoviště, který se bude vztahovat přímo k výuce v ZUŠ (u žáků Hudebního oboru se zjevným tělesným či zrakovým postižením, kteří prokáží výjimečné hudební nadání, nebude tento posudek požadován) a který se stane součástí povinné dokumentace žáka (bude přiložen ke katalogu žáka, tato skutečnost bude uvedena v protokolech o postupových zkouškách)
- na základě žádosti rodičů a odborného posudku rozhodne vedení školy ve spolupráci s pedagogem a vedoucím příslušného oddělení o zařazení žáka se speciálními vzdělávacími potřebami (o tomto jednání bude proveden písemný zápis)
- zařazení žáka mezi žáky se speciálními vzdělávacími potřebami v žádném případě neznamena finanční úlevy z úhrady Příspěvků na vzdělávání
- práce s žákem, který byl zařazen mezi žáky se speciálními vzdělávacími potřebami má vysoce individuální a diferencující charakter, opírá se o uplatňování kombinace speciálních pedagogických postupů a alternativních metod s modifikovanými metodami používanými ve vzdělávání běžné populace (pomalejší tempo, jiné rozvržení učiva v rámci školního roku, výuka v kratších blocích, apod.)
- podmínkou je dále úzká spolupráce se zákonnými zástupci žáka dle požadavků pedagoga
- škola vytvoří pro každý školní rok seznam žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, který se stane součástí povinné dokumentace

Status žáka se speciálními vzdělávacími potřebami:

- status žáka se speciálními vzdělávacími potřebami je určen pro žáky, jejichž míra handicapu zcela neumožňuje výuku podle tohoto ŠVP

- o udělení statusu žáka se speciálními vzdělávacími potřebami musí zákonní zástupci žáka požádat písemně vedení školy
- k žádosti musí přiložit originál odborného posudku z PPP, SPC, případně jiného lékařského pracoviště, který se bude vztahovat přímo k výuce v ZUŠ (u žáků Hudebního oboru se zjevným tělesným či zrakovým postižením, kteří prokáží výjimečné hudební nadání, nebude tento posudek požadován) a který se stane součástí povinné dokumentace žáka (bude přiložen ke katalogu žáka, tato skutečnost bude uvedena v protokolech o postupových zkouškách)
- na základě žádosti rodičů a odborného posudku a na základě prokázání skutečností, že žáka nelze zcela vyučovat podle tohoto ŠVP, rozhodne vedení školy ve spolupráci s pedagogem a vedoucím příslušného oddělení a na základě prokázání skutečností o udělení statusu žáka se speciálními vzdělávacími potřebami; o tomto jednání bude proveden písemný zápis
- na základě tohoto rozhodnutí, které bude mít písemnou podobu, bude pro žáka jeho pedagogem vypracován „Individuální vzdělávací plán žáka se speciálními vzdělávacími potřebami“ pro daný školní rok, který musí být schválen vedoucím příslušného oddělení a vedením školy. Tento plán bude součástí dokumentace žáka
- práce s žákem, kterému byl udělen status žáka se speciálními vzdělávacími potřebami má vysoce individuální a diferencující charakter, opírá se o uplatňování kombinace speciálních pedagogických postupů a alternativních metod s modifikovanými metodami používanými ve vzdělávání běžné populace (pomalejší tempo, jiné rozvržení učiva v rámci školního roku, výuka v kratších blocích, apod.). Tyto skutečnosti budou rozpracovány v Individuálním vzdělávacím plánu žáka se speciálními vzdělávacími potřebami
- status žáka se speciálními vzdělávacími potřebami bude udělován vždy pouze na jeden školní rok, s výjimkou mimořádně talentovaných žáků Hudebního oboru se zjevným tělesným či zrakovým handicapem, kdy může být tato lhůta vedením školy prodloužena i na delší období
- udělení statusu žáka se speciálními vzdělávacími potřebami v žádném případě neznamená finanční úlevy z úhrady Příspěvků na vzdělávání
- podmínkou je velice úzká a pravidelná spolupráce se zákonnými zástupci žáka dle požadavků pedagoga
- - škola vytvoří pro každý školní rok seznam žáků, kterým byl udělen status žáka se speciálními vzdělávacími potřebami, který se stane součástí povinné dokumentace

10 VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH

Některé aspekty vzdělávání žáků mimořádně nadaných a žáků, kteří se na škole připravují ke studiu

na školách vyššího typu (víceletá umělecká gymnázia a taneční školy, konzervatoře, umělecké pedagogické SŠ, VOŠ a VŠ uměleckého a pedagogického směru), jsou zapracovány v rámci ŠVP – přímo v rámci vzdělávacích obsahů jednotlivých oborů a studijních zaměření. Těmto žákům bude dále přizpůsobována výuka jejich možnostem tak, aby mohli dosáhnout svého studijního maxima (rychlejší postup podle ročníkových výstupů, rozšíření obsahu učiva, častá a přednostní účast na veřejných vystoupeních, účast na soutěžích apod.).

Pro žáky, kteří budou PPP nebo SPC diagnostikováni jako „mimořádně nadaní“, bude možné na základě písemné žádosti rodičů a odborné zprávy o této skutečnosti (z PPP nebo SPC) vypracovat, a to po schválení vedení školy a ve spolupráci s pedagogem a vedoucím příslušného oddělení, individuální vzdělávací plán. V případě dostatečných kapacitních možností školy může být takovému žákovi i posílána hodinová dotace.

11 HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY

11.1 HODNOCENÍ ŽÁKŮ

Hodnocení a klasifikace žáků školy probíhá zcela v souladu s Vyhláškou o ZUŠ č. 71/2005 Sb.

Hodnocení žáků ZUŠ je velice složitá, citlivá a důležitá součást jejich uměleckého vzdělávání, protože je nutné si uvědomit, že umělecká výuka je velice individuální záležitostí, která spočívá především na míře talentu každého jednotlivého žáka i na dalších individuálních aspektech. Proto by každé hodnocení našich žáků mělo být dobře uváženo a posouzeno, mělo by splňovat v co nejvyšší míře aspekty mravního, kulturního a společenského chování, s cílem, aby toto hodnocení nebylo odsouzením, ale povzbuzením do další práce, aby vedlo žáky k sebehodnocení a k sebereflexi a zároveň bylo objektivním výstupem v hodnocení práce všech zúčastněných aktérů vzdělávacího procesu.

11.1.1 Klasifikace

- na vysvědčení je prováděno hodnocení klasifikací 1–4 (dle platné Vyhlášky), celková klasifikace pak opět vychází z platné Vyhlášky o ZUŠ
- průběžná klasifikace v rámci pravidelné výuky je pětistupňová (1–5 – neboť žáci nepovažují stupeň 4 za neuspokojivý) a je doplňována slovním hodnocením
- známku z hlavního předmětu na vysvědčení tvoří: z 50% známka, kterou žák obdrží při postupové zkoušce; z 50% z ostatního hodnocení během pololetí
- známky z ostatních předmětů na vysvědčení tvoří souhrn hodnocení v průběhu pololetí
- na konci každého školního roku žáci vykonávají postupovou zkoušku formou:

Hudební obor – zkouška – hlavní předmět – dle požadavků v ŠVP

- Taneční obor – veřejné vystoupení
- Literárně dramatický obor – veřejné vystoupení
- Výtvarný obor – veřejná výstava práce žáka
- o každém hodnocení (známkou nebo slovním) je proveden zápis do Žákovského sešitu, u individuální výuky do Třídní knihy a do klasifikačních materiálů pedagoga
- v rámci individuální výuky je žák v hlavním předmětu hodnocen známkou minimálně 1x za měsíc
- v ostatních druzích výuky a předmětech je hodnocen průběžně po celé pololetí s tím, že musí mít minimálně jednu známku za čtvrtletí
- všechny ostatní aspekty hodnocení a klasifikace se řídí ustanoveními Vyhlášky o ZUŠ.

U cílových výstupů ŠVP, které jsou charakterizovány pro delší než jednoletá období, bude u žáků z těchto výstupů hodnoceno to, co je uvedeno v „Ročních tematických plánech“ pro daný školní rok, tak, aby byl v průběhu studia postupně hodnocen ze všech výstupů.

11.2 VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY

Vlastní hodnocení školy je zpracováváno dle platné legislativy, kdy jeho základním výstupem jsou podklady pro Výroční zprávu zřizovatele. Průběžně k tomu probíhá vlastní hodnocení školy na pravidelných pedagogických radách, provozních poradách, příp. na a poradách jednotlivých oborů a oddělení, o čemž jsou prováděny zápisy. Oblastmi vlastního hodnocení školy jsou především: průběh a výsledky vzdělávacího procesu, úspěšnost v soutěžích a přehlídkách, kapacitní naplnění školy, výsledky práce školy jako celku, podmínky vzdělávání, vzájemné vztahy všech aktérů vzdělávání, management a spolupráce s dalšími partnery, včetně zřizovatele školy.

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

PS – přípravné studium

ZS – základní studium

SPD – studium pro dospělé

V Praze 1. 9. 2016

Mgr. Josef Zámečník
ředitel školy